

Ročník 2002

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 1

Rozeslána dne 4. ledna 2002

Cena Kč 44,30

O B S A H:

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů
-

1

ZÁKON

ze dne 5. prosince 2001,

kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 265/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci písmene c) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „zahraniční osoba, podnikající v tuzemsku prostřednictvím organizační složky, ve věcech týkajících se tohoto podnikání se považuje za českou osobu.“.

2. V § 2 písm. e) bodu 3 se slova „v bodu 1“ nahrazují slovy „v bodu 2“.

3. V § 2 písm. f) se slova „České zboží se vývozem do zahraničí stává zahraničním zbožím, pokud není propuštěno do režimu tranzitu“ nahrazují slovy „České zboží, které bylo vyvezeno do zahraničí v souladu s tímto zákonem, ztrácí status českého zboží v okamžiku jeho skutečného výstupu do zahraničí s výjimkou případů, kdy bylo toto zboží propuštěno do režimu tranzitu a celní úřady odeslání i určení se nacházejí v tuzemsku“.

4. V § 2 písm. g) se za slova „příjemce nebo cestujícího“ vkládají slova „ , který je dováží nebo vyváží“.

5. V § 2 písm. h) se slovo „statutem“ nahrazuje slovem „statusem“.

6. V § 2 se za písmeno p) vkládá nové písmeno q), které zní:

„q) předložením zboží celnímu úřadu oznámení celnímu úřadu o dodání zboží na celní úřad nebo na místo určené nebo schválené celními orgány, způsobem stanoveným celním úřadem,“.

Dosavadní písmena q) a r) se označují jako písmena r) a s).

7. V § 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno t), které zní:

„t) dlužníkem osoba, která je povinna vyměřené clo uhradit.“.

8. Za § 4 se vkládají nové § 4a a 4b, které včetně poznámek pod čarou č. 1), 1a), 1b) a 1c) znějí:

„§ 4a

Zpracovávání osobních údajů celními orgány

(1) Celní orgány zpracovávají^{1a)} osobní údaje^{1b)} bez souhlasu subjektu^{1b)} včetně údajů vypovídajících o trestné činnosti, vyplývá-li to z jejich působnosti stanovené zákonem nebo z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, (dále jen „mezinárodní smlouva“).

(2) Celní orgány jsou oprávněny postupovat při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 u fyzických osob,

- a) u kterých je nebo byl prováděn celní dohled, služební úkon nebo služební zákrok,
- b) které porušily celní a daňové předpisy nebo jsou důvodně podezřelé z jejich porušování, nebo
- c) které jsou účastníky řízení před celními orgány nebo se tohoto řízení jinak zúčastnily.

(3) Předávají-li celní orgány osobní údaje do jiných států, mohou tak učinit bez povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů.^{1c)}

§ 4b

Nepravdivé nebo nepřesné osobní údaje

(1) Celní orgány jsou oprávněny zpracovávat i nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje a sdružovat osobní údaje, jde-li o osobní údaje subjektů

- a) důvodně podezřelých z trestné činnosti nebo jiných forem porušování celních a daňových předpisů,
- b) o kterých lze důvodně předpokládat, že jsou zapojeny do nedovoleného obchodu s omamnými, psychotropními látkami nebo do jiných forem nezákonného dovozu nebo vývozu zboží, k jejichž odhalování a stíhání zavazuje mezinárodní smlouva.

(2) Celní orgány na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k osobě žadatele, a to do 30 dnů od jejího doručení.

(3) Celní orgány na písemnou žádost provedou bezplatnou likvidaci nebo opravu nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele, a to neprodleně po jejím doručení.

(4) O žádostech podle odstavců 2 a 3 rozhoduje

ministerstvo. Novou žádost lze podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od podání žádosti předchozí.

(5) Celní orgány žádostem podle odstavců 2 a 3 nevyhoví, pokud by tím došlo k ohrožení

- a) plnění úkolů celní správy v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1,
- b) oprávněných zájmů třetí osoby.

Nevyhovuje-li se žadateli, musí být rozhodnutí o žádosti písemně odůvodněno.

(6) Nezpracovávají-li celní orgány žádné osobní údaje vztahující se k osobě žadatele nebo pokud by sdělením odůvodněného rozhodnutí došlo k ohrožení plnění úkolů celní správy v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1, vyrozumí se žadatel písemně o tom, že celní orgány nezpracovávají žádné osobní údaje vztahující se k žadateli.

(7) Na postup při vyřizování žádosti se nevztahuje správní řád.

¹⁾ § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{1a)} § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1b)} § 4 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} § 2 zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1d), včetně odkazu na poznámku pod čarou.

9. V § 5 odst. 1 se na konci písmene e) doplňují slova „nestanoví-li zvláštní zákon jinak,^{2a)}“.

Poznámka pod čarou č. 2a) zní:

^{2a)} Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

10. V § 5 odst. 1 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena f) až h).

11. V § 5 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) rozhoduje o povolení zajištění celního dluhu globální zárukou pro režim společného tranzitu a individuální zárukou s použitím záručního dokladu a o povolení nezajišťovat celní dluh ve společném tranzitu a v celních režimech mimo národní tranzitu,“.

12. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i), j), k) a l), která včetně poznámek pod čarou č. 3a), 3b) a 3c) znějí:

„i) rozhoduje o udělení povolení být ručitelem a vy-

dávat celní doklady a doklady o ručení podle mezinárodní smlouvy,^{3a)}

j) vydává stanoviska k českým osobám, které hodlají provozovat mezinárodní přepravu zboží na podkladě karnetu TIR a rozhoduje o vyloučení osob z tohoto systému, stanoví-li tak mezinárodní smlouva,^{3b)}

k) rozhoduje o povolení propouštět zboží do režimu společného tranzitu nebo ukončovat tento režim u více celních úřadů bez předložení zboží,

l) může na základě výsledku výběrového řízení podle zvláštního právního předpisu^{3c)} pověřit právnickou osobu zjišťováním hmotnosti na nápravu a hmotnosti nákladního vozidla nebo jízdní soupravy vstupujících do tuzemska nebo vystupujících z tuzemska.

^{3a)} Čl. 6 vyhlášky č. 144/1982 Sb., o Celní úmluvě o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetu TIR (Úmluva TIR).

Čl. 1 vyhlášky č. 89/1963 Sb., o Celní úmluvě o karnetu A. T. A. pro dovozní celní záznam zboží (Úmluva ATA).

Čl. 1 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy o dočasném použití.

^{3b)} Čl. 38 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

^{3c)} Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 3a), 3b) a 3c) se označují jako poznámky č. 3d), 3e) a 3f), včetně odkazů na poznámku pod čarou.

13. V § 6 úvodní větě se slova „ , jimiž je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouva“)“ zrušují.

14. V § 8 písmeno b) zní:

„b) rozhoduje na základě žádosti o povolení zajištění celního dluhu globální zárukou pro jiné operace než režim společného tranzitu a o povolení nezajišťovat celní dluh v národním tranzitu,“.

15. V § 8 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f), g), h) a i), která znějí:

„f) rozhoduje na základě žádosti o povolení osvědčovat na faktuře nebo jiném obchodním dokladu původ zboží,

g) vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,

h) z důvodů hodných zřetele může pověřit provedením některých úkonů jiný než místně příslušný podřízený celní úřad nebo může tyto úkony provést samo anebo se na provádění těchto úkonů může podílet,

i) plní další úkoly stanovené zvláštními předpisy.“.

16. V § 8 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňují se odstavce 2, 3, 4 a 5, které včetně poznámek pod čarou č. 3g) znějí:

„(2) Kromě působnosti uvedené v odstavci 1 celní ředitelství

- a) odhaluje trestné činy stanovené zvláštním zákonem^{3g)} a zjišťuje osoby podezřelé z jejich spáchání,
- b) pátrá po zboží uniklém celnímu dohledu.

(3) Celní ředitelství plní i úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, a to

- a) způsobem uvedeným v § 33b až 33f a § 37a až 37c provádí dohled nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany,
- b) provádí dohled nad pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení celních předpisů druhé smluvní strany,
- c) provádí dohled nad dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje závažná domněnka, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s celními předpisy druhé smluvní strany,
- d) činí nezbytná opatření u sledovaných dodávek omamných a psychotropních látek směřující k zajištění dodávky, k povolení v pokračování dodávky v neporušené formě nebo k její částečné nebo úplné záměně nebo přemístění.^{3e)}

(4) Celní ředitelství může se souhlasem ministerstva vykonávat působnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 i mimo svůj územní obvod.

(5) Informace z evidencí a statistik, které vedou celní ředitelství, poskytují celní ředitelství ostatním celním orgánům; dalším státním orgánům mohou být tyto informace poskytnuty pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů.^{3d)}

^{3g)} § 12 odst. 2 trestního řádu.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 3g) se označuje jako poznámka pod čarou č. 3l), včetně odkazu na poznámku pod čarou.

17. V § 10 odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou č. 3h) a 3i) znějí:

„(1) Zřizují se celní úřady. Územní působnost celních úřadů je uvedena v příloze k tomuto zákonu. Územní působnost celního úřadu se nemění, dojde-li k rozdělení nebo sloučení obcí^{3h)} nebo vojenských újezdů.³ⁱ⁾

(2) Rozhodne-li ministerstvo o zřízení pobočky celního úřadu k výkonu jeho působností uvedených v § 11 odst. 1, vyhlásí toto rozhodnutí sdělením ve Sbírce zákonů.

^{3h)} Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

³ⁱ⁾ Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.“.

18. V § 10 odst. 3 se slova „a 3“ a slova v závorce „(služba dohledu a služba pátrání)“ zrušují.

19. V § 11 odst. 1 písm. c) se ve větě za středníkem slova „jsou-li zušlechťovací operace“ nahrazují slovy „jsou-li zpracovatelské operace“ a slova „první zušlechťovací operace“ se nahrazují slovy „první zpracovatelská operace“.

20. V § 11 odst. 1 písmeno l) zní:

„l) kontroluje doklady potřebné k vývozu, dovozu nebo tranzitu zboží vydávané podle zvláštních předpisů,^{3f)} zejména úřední povolení k dovozu a vývozu výrobků (licence), k dovozu a vývozu vojenského materiálu, včetně plnění podmínek v nich stanovených a kontroluje, zda jsou dodržovány povinnosti stanovené zvláštními předpisy;^{3f)} k zajištění těchto úkolů provádí veškeré nezbytné úkony a v případě zjištění nedostatků činí příslušná opatření.“.

21. V § 11 odst. 1 písmeno s) zní:

„s) kontroluje dodržování nejvyšší přípustné hmotnosti na nápravu a nejvyšší přípustné hmotnosti nákladního vozidla nebo jízdní soupravy vstupující do tuzemska nebo vystupující z tuzemska,^{3a)}“.

22. V § 11 odst. 1 se na konci doplňují písmena t) a u), která znějí:

„t) rozhoduje o povolení používat zjednodušený postup podle § 124 odst. 1 písm. a) až d), nejedná-li se o působnost ministerstva,

u) plní další úkoly stanovené zvláštními právními předpisy.“.

23. V § 11 odst. 2 se písmena d), e) a i) zrušují.

Dosavadní písmena f), g) a h) se označují jako písmena d), e) a f).

24. V § 11 odst. 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) vytváří organizační podmínky pro vpouštění vozidel do celního prostoru při uplatňování logistických systémů, jež nahrazují čekání dopravních prostředků na příjezdových komunikacích k hraničnímu přechodu na celní řízení.“.

25. V § 11 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

26. Dosavadní poznámky pod čarou č. 3d) a 3e) se označují jako poznámky č. 3j) a 3k), včetně odkazů na poznámku pod čarou.

27. V § 12 odst. 1 se na konci věty druhé slovo „ministerstvu“ nahrazuje slovy „České republice, jejmž jménem jedná ministerstvo“.

28. V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Celníci vykonávající působnosti uvedené v § 8

odst. 2 a 3 a v § 11 odst. 2 jsou zařazeni do ozbrojené složky celní správy.“.

29. V § 13 odst. 1 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmeno f) se zrušuje.

30. V § 17 odst. 1 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 5) zní:

„c) celního asistenta, má-li vysokoškolské vzdělání.⁵⁾“

⁵⁾ § 45 až 47 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb.“.

31. V § 19b písmeno a) zní:

„a) dobu výsluhy let v hodnosti,“.

32. V § 19c se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

33. § 20 včetně poznámek pod čarou č. 5a) a 5b) zní:

„§ 20

Zdravotní způsobilost celníka a zajištění závodní preventivní péče v celní správě

(1) K posuzování zdravotní nebo duševní způsobilosti osoby, která žádá o přijetí do služebního poměru celníka a v souvislosti s ukončením jeho služebního poměru a v průběhu trvání služebního poměru, je příslušný lékař závodní preventivní péče, pokud toto oprávnění nepřísluší lékařské komisi.

(2) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou požadavky na fyzickou, zdravotní a duševní způsobilost celníků, vady a stavy, které vylučují přijetí uchazeče do služebního poměru nebo vylučují nebo omezují výkon služby a druhy služeb zvláště obtížných nebo zdraví škodlivých.

(3) Kromě úkolů uvedených v odstavci 1 poskytují lékaři závodní preventivní péče celníkům a občanským zaměstnancům závodní preventivní péči. Závodní preventivní péči celníkům a občanským zaměstnancům poskytují také pověření lékaři, a to na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.^{5a)}

(4) Ošetřující lékař je povinen hlásit lékaři uvedenému v odstavci 3 nemoc nebo i podezření na nemoc, která omezuje výkon služby.

(5) Ministerstvo vytváří podmínky pro zajištění závodní preventivní péče,^{5b)} pro celníky a občanské zaměstnance celní správy a za tím účelem uzavírá smlouvy k zajištění závodní preventivní péče se zdravotnickými zařízeními odborně způsobilými poskytovat závodní preventivní péči.

(6) Náklady na zabezpečení výkonu závodní preventivní péče v celní správě jsou součástí hospodaření ministerstva.

^{5a)} § 232 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

^{5b)} § 18a, 35a, 40 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.“.

34. Dosavadní poznámky pod čarou č. 5a), 5b), 5c), 5d) a 5e) se označují jako poznámky pod čarou č. 5c), 5d), 5e), 5f) a 5g), včetně odkazů na poznámky pod čarou.

35. § 23 zní:

„§ 23

(1) Služebním úkonem se rozumí jednání celníka směřující k plnění působnosti celní správy.

(2) Služebním zákrokem se rozumí služební úkon, při kterém dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k ochraně práv a jiných oprávněných zájmů, za použití donucovacích prostředků nebo zbraně.“.

36. V § 24 odstavec 2 zní:

„(2) Pokud je služební úkon nebo služební zá-
krok spojen se zásahem do práv nebo svobod osob,
je celník provádějící služební úkon nebo služební zá-
krok, pokud to dovolují povaha nebo okolnosti slu-
žebního úkonu nebo služebního zákroku, povinen tyto
osoby poučit o právních důvodech služebního úkonu
nebo služebního zákroku a o jejich právech; v opačném
případě je poučí dodatečně.“.

37. § 28 zní:

„§ 28

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem, jehož vzor a náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou, a ústním prohlášením „celní správa“.

(4) Pouze ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.“.

38. V § 31 odst. 2 písm. a) se slovo „páchání“ nahrazuje slovy „jednání, které má znaky“ a v písmenu d) se slova „písm. f)“ nahrazují slovy „písm. d)“.

39. V § 31 odst. 4 se slovo „spáchání“ nahrazuje slovy „jednání, které má znaky“.

40. V § 32 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci.“.

41. V § 32 odst. 1 se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) je mladší patnácti let a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci.“.

42. V § 32 odst. 4 se na konci druhé věty tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „jedná-li se o osobu mladší patnácti let, vždy též bez odkladu vyrozumí orgán sociálně právní ochrany mládeže.“.

43. Za § 33a se vkládají nové § 33b až 33f, které včetně poznámek pod čarou č. 5h) a 5i) znějí:

„§ 33b

Oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků

(1) Celník je při předcházení trestným činům, v souvislosti s řízením o trestných činech a při plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněn používat podpůrné operativně pátrací prostředky.

(2) Pro účely tohoto zákona se podpůrnými operativně pátracími prostředky rozumí

- a) krycí doklady a krycí prostředky,
- b) zabezpečovací a nástrahová technika,
- c) zvláštní finanční prostředky,
- d) využití informátora.

§ 33c

Krycí doklady a krycí prostředky

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) krycím dokladem listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby anebo k jiným podobným účelům,
- b) krycím prostředkem prostředek k zastírání skutečné činnosti celních orgánů podle § 33b odst. 1.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, guvernéra České národní banky, člena Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad žijící nebo zemřelé osoby.

(3) Krycí doklad vydává Ministerstvo vnitra na základě rozhodnutí ministra.

§ 33d

Zabezpečovací a nástrahová technika

Zabezpečovací a nástrahovou technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem zabezpečení ochrany majetku a zamezení nedovolené manipulaci se zbožím. Použitím zabezpečovací a nástrahové techniky nesmí být porušena nedotknutelnost obydlí, listovního tajemství nebo jiným způsobem zasahováno do ústavně zaručených práv a svobod.

§ 33e

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti s používáním operativně pátracích prostředků⁵ⁱ⁾ a ostatních podpůrných operativně pátracích prostředků. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Celník nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a řádně v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

(3) Pravidla pro nakládání se zvláštními finančními prostředky stanoví na návrh generálního ředitele ministr.

§ 33f

Informátor

(1) Informátorem se rozumí fyzická osoba poskytující celní správě informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyzrazena její spolupráce s celní správou.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

^{5h)} Například: Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách, uveřejněná pod č. 228/1998 Sb., Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, uveřejněná pod č. 7/1995 Sb.

⁵ⁱ⁾ § 158b trestního řádu.“.

44. V § 37 se slova „podle § 11 odst. 2 písm. e)“ zrušují a slova „uvedených v 11 odst. 3“ se nahrazují slovy „vyplývajících z mezinárodních smluv“.

45. V hlavě třetí nadpis dílu třetího zní: „OPRÁVNĚNÍ K POUŽITÍ OPERATIVNĚ PÁTRACÍCH PROSTŘEDKŮ“.

46. V § 37a odstavec 1 zní:

„(1) Celní orgány jsou pro plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněny používat

operativně pátrací prostředky stanovené trestním řádem⁵¹⁾ při provádění dohledu nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany.

47. V § 37a odst. 2 se slova „Operativní prostředky“ nahrazují slovy „Operativně pátrací prostředky“.

48. § 37b se zrušuje.

49. V § 37c odst. 2 se slova „operativních prostředků“ nahrazují slovy „operativně pátracích prostředků“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 6b) se nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 5h).

50. V § 37c odst. 3 se slova „operativních prostředků“ nahrazují slovy „operativně pátracích prostředků“.

51. V § 37d odst. 1 se slova „a kontrolu použití sledování osob a zboží“ zrušují.

52. § 46 včetně poznámek pod čarou č. 6f), 6g), 6h), 6i) a 6j) zní:

„Závažné informace

§ 46

(1) Na písemnou žádost, podanou na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou, vydávají celní orgány rozhodnutí o sazebním zařazení zboží nebo o původu zboží (dále jen „závažná informace“). Žádost o závaznou informaci o původu zboží se podává celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel bydliště nebo sídlo; zahraniční osoba může tuto žádost podat kterémukoliv celnímu ředitelství. Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží se podává Celnímu ředitelství Praha.

(2) Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží se může vztahovat pouze na jeden druh zboží a žádost o závaznou informaci o původu zboží pouze na jeden druh zboží a jednu skupinu skutečností určujících původ. Pro účely vydávání závazných informací se jedním druhem zboží rozumí zboží, které má stejné složení, shodné technické parametry, stejný účel použití a stejný obchodní název, případně typové označení.

(3) Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží musí obsahovat následující náležitosti:

- a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště žadatele, daňové identifikační číslo^{6f)} žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo^{6g)} je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,^{6h)}
- b) návrh sazebního zařazení,
- c) podrobný popis zboží umožňující jeho ztotožnění a zařazení do podpoložky celního sazebníku,

d) složení zboží a případně metody použité ke stanovení tohoto složení, pokud na tomto údaje závisí sazební zařazení zboží, a další údaje nezbytné pro sazební zařazení zboží, zejména způsob zpracování, funkce, princip činnosti, účel použití a druh balení,

e) označení náležitostí žádosti, s nimiž má být zacházeno jako s důvěrnými informacemi,

f) oznámení žadatele o tom, zda podle jemu dostupných informací již byla žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží na stejné nebo podobné zboží podána nebo zda již takováto závazná informace na stejné nebo podobné zboží byla vydána,

g) druh a počet příloh připojených k žádosti,

h) datum podání žádosti a podpis žadatele.

(4) Žádost o závaznou informaci o původu zboží musí obsahovat následující náležitosti:

a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště žadatele, daňové identifikační číslo žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,

b) označení právního předpisu rozhodného pro uplatnění ustanovení § 60 až 64 tohoto zákona,

c) podrobný popis zboží a jeho sazební zařazení,

d) složení zboží a metody zkoumání, použité k jeho určení, popřípadě jeho výrobní cenu, nejsou-li tyto skutečnosti obecně známy,

e) podmínky umožňující určení původu, použitý materiál a jeho původ, jeho sazební zařazení, odpovídající hodnoty a popis okolností umožňujících splnění příslušných podmínek, zejména použité pravidlo původu a původ pro zboží navrhovaný,

f) označení náležitostí žádosti, s nimiž má být zacházeno jako s důvěrnými informacemi,

g) oznámení žadatele o tom, zda podle jemu dostupných informací již byla žádost o původu zboží nebo žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží na stejné nebo podobné zboží podána, nebo zda již takovéto závazné informace na stejné nebo podobné zboží byly vydány,

h) druh a počet příloh připojených k žádosti,

i) datum podání žádosti a podpis žadatele.

(5) Žádost o závaznou informaci podle odstavců 3 a 4 musí být doložena vzorky, nebo není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazením a technickým popisem zboží, fotografiemi, plány, katalogy nebo jinými dostupnými dokumenty vztahujícími se k předmětnému zboží a materiálům, z nichž je vyrobeno, které popisují výrobní proces nebo zpracování, kte-

rými prošly, a které umožní celním orgánům správné zařazení předmětného zboží. Vyžadují-li zvláštní předpisy^{6f)} vzhledem k nebezpečnosti zboží vyhotovení bezpečnostního listu,^{6j)} předkládá se i bezpečnostní list.

(6) Vyžadají-li si celní orgány k správnému posouzení žádosti odborný posudek, odhad, provedení analýzy zboží nebo úředně ověřený překlad, hradí náklady na vyhotovení odborného posudku, odhadu, analýzy nebo překladu žadatel o závaznou informaci. Závazná informace může být vydána pouze na tiskopise stanoveném vyhláškou ministerstva. V závazné informaci celní orgány uvedou, které údaje se považují za důvěrné informace.

(7) Závazná informace o sazebním zařazení zboží musí být vydána nejpozději do tří měsíců ode dne přijetí žádosti příslušným celním orgánem a závazná informace o původu zboží do 150 dnů. Nemůže-li ze závažných důvodů příslušný celní orgán závaznou informaci ve stanovené lhůtě vydat, sdělí žadateli důvody a současně mu oznámí, kdy bude závazná informace vydána.

^{6f)} § 33 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

^{6g)} § 21 a 22 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

^{6h)} § 23 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, ve znění zákona č. 89/1995 Sb.

⁶ⁱ⁾ Vyhláška č. 84/1997 Sb., kterou se upravuje registrace přípravků na ochranu rostlin a zacházení s nimi a technické a technologické požadavky na mechanizační prostředky na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování, ve znění vyhlášky č. 120/1999 Sb.

Vyhláška č. 250/1998 Sb., o registraci chemických látek, ve znění vyhlášky č. 50/2000 Sb.

Vyhláška č. 302/1998 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky odborné způsobilosti a postup při jejím ověřování, postup prokazování zdravotní způsobilosti, postup při udělování a odnímání autorizace, seznam vybraných nebezpečných látek a přípravků, jejichž dovoz a vývoz je možný pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí, obsah žádosti o dovoz a vývoz a způsob a podrobnosti vedení evidence a oznamování nebezpečných chemických látek a přípravků, ve znění vyhlášky č. 391/2000 Sb.

^{6j)} Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 27/1999 Sb., o formě a obsahu bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a přípravku.⁴

53. Za § 46 se vkládají nové § 46a až 46c, které včetně poznámky pod čarou č. 7) znějí:

„§ 46a

Byly-li na stejný druh zboží vydány odlišné závazné informace, stanoví ministerstvo, která závazná

informace platí, a platnost ostatních závazných informací rozhodnutím zruší.

§ 46b

(1) Závaznou informaci může používat pouze osoba, které byla vydána.

(2) Celní úřad může požadovat, aby deklarant při podání celního prohlášení nebo žádosti o vydání osvědčení o původu zboží sdělil, zda mu byla vydána závazná informace na zboží uvedené v podaném celním prohlášení nebo v žádosti o vydání osvědčení.

§ 46c

(1) Závazná informace o sazebním zařazení zboží je závazná pouze pro

- a) účely sazebního zařazení zboží,
- b) zboží, které je uvedeno v celním prohlášení přijatém po vydání této závazné informace.

(2) Závazná informace o původu zboží je závazná pouze pro

- a) účely stanovení původu zboží,
- b) zboží, u kterého má být stanoven preferenční nebo nepreferenční původ po vydání této závazné informace.

(3) Osoba, které byla závazná informace vydána, je povinna při jejím použití prokázat, že

- a) zboží uvedené v celním prohlášení zcela odpovídá zboží, které je popsáno v závazné informaci o sazebním zařazení, nebo
- b) zboží a okolnosti určující získání původu zboží zcela odpovídají zboží, které je popsáno v závazné informaci o původu zboží.

(4) Závazná informace je závazná po dobu

- a) šesti let, v případě sazebního zařazení zboží,
- b) tří let, v případě původu zboží,

ode dne jejího doručení žadateli.

(5) Byla-li závazná informace vydána na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů žadatele, celní orgán, který ji vydal, ji zruší.

(6) Závazná informace přestává platit

- a) v případě sazebního zařazení
 1. je-li v rozporu s právním předpisem, který na byl účinnosti po jejím vydání,
 2. není-li v souladu s výkladem o zařazování do podpoložky kombinované nebo jiné nomenklatury uvedené v celním sazebníku z důvodů změny kombinované nomenklatury⁷⁾ nebo výkladu sazebního zařazení podle poznámek a vysvětlivek k nomenklatuře Harmonizovaného systému označování a číselného popisu zboží;⁷⁾ Celní ředitelství Praha o této skutečnosti

osobu, které byla závazná informace vydána, informuje,

3. oznámením o jejím zrušení osobě, které byla vydána,

b) v případě původu zboží

1. je-li v rozporu s právním předpisem, který nabyl účinnosti po jejím vydání, nebo s mezinárodní smlouvou uzavřenou po jejím vydání,
2. není-li v souladu s vysvětlivkami a stanovisky přijatými k výkladu mezinárodních smluv upravujících stanovení původu zboží; celní ředitelství o této skutečnosti osobu, které byla závazná informace vydána, informuje,
3. oznámením o jejím zrušení osobě, které byla vydána.

(7) Je-li závazná informace neplatná z důvodů uvedených v odstavci 6 písm. a) bodech 2 a 3 nebo písm. b) bodech 2 a 3, může osoba, které byla závazná informace vydána, závaznou informaci použít ještě po dobu šesti měsíců ode dne oznámení o její neplatnosti, jestliže na základě této informace uzavřela závazné smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží. To neplatí, byla-li závazná informace zrušena proto, že byla vydána na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů žadatele. Je-li závazná informace neplatná z důvodů uvedených v odstavci 6 písm. a) bodu 1 nebo písm. b) bodu 1, může být doba, po kterou může být závazná informace používána i po jejím zrušení, stanovena právním předpisem, s nímž se dostala do rozporu.

⁷⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokolu o její změně.“

54. § 47 zní:

„§ 47

(1) Zboží dopravené do tuzemska podléhá celnímu dohledu od okamžiku jeho vstupu a může být podrobeno celní kontrole.

(2) Zboží uvedené v odstavci 1 zůstává pod celním dohledem po dobu potřebnou pro zjištění jeho statusu a v případě zahraničního zboží, bez dotčení ustanovení § 131, do okamžiku změny jeho statusu nebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo jeho zpětného vývozu nebo zničení pod přímým dohledem celních orgánů.“

55. V § 49 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Celní kontrole nepodléhají rovněž úřední dokumenty určené pro potřebu ozbrojených sil nebo civilní složky smluvních stran Severoatlantické smlouvy, jsou-li opatřeny úředním razítkem a je-li

předloženo potvrzení osvědčující, že zásilka obsahuje pouze úřední dokumenty.“

56. V § 51 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4, 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 3, 4, 5 a 6.

57. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který včetně poznámek pod čarou č. 7a), 7b), 7c), 7d), 7e) a 7f) zní:

„§ 51a

Poskytování informací z evidence

(1) Celní orgány jsou v rozsahu potřebném pro plnění jejich konkrétního úkolu oprávněny žádat z evidence provozované na základě zvláštního právního předpisu poskytnutí informací od příslušného správce evidence nebo jejího zpracovatele, a to na náklady správce evidence nebo zpracovatele. Správce evidence nebo zpracovatel je povinen žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, pokud zvláštní zákony nestanoví jinak.

(2) Jedná-li se o informace z databáze účastníků veřejné telefonní služby,^{7a)} evidence obyvatel^{7b)} a centrálního registru silničních vozidel,^{7c)} jsou celní orgány při plnění svých úkolů oprávněny žádat poskytnutí těchto informací od příslušného správce evidence nebo zpracovatele způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, a jedná-li se o informace z evidence občanských průkazů^{7d)} a evidence cestovních dokladů,^{7e)} způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup.

(3) Celní orgány jsou oprávněny žádat poskytnutí informací podle odstavců 1 a 2 pouze v míře nezbytně nutné a za účelem provedení příslušného úkolu, a to způsobem, který musí umožňovat uchovávání identifikačních údajů o celním orgánu nebo o celníkovi, který o výdej informací žádal, a o účelu, k němuž byl výdej informací žádán, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první je správce evidence nebo zpracovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(4) Celní orgány jsou povinny zajistit ochranu informací před jejich neoprávněným zveřejněním nebo předáním. Tím nejsou dotčeny povinnosti celních orgánů podle zvláštních zákonů.^{7f)} Celník je oprávněn informace získané podle odstavců 1 a 2 využívat pouze pro plnění úkolů celních orgánů.

^{7a)} § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

^{7c)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů

(zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

^{7d)} Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

^{7e)} Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech).

^{7f)} Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 7a) se označuje jako poznámka pod čarou č. 7g), a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

58. V § 52 odstavec 1 zní:

„(1) Nestanoví-li zvláštní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje nejméně po dobu 10 let, a to bez ohledu na formu, v níž jsou vedeny.“

59. V § 52 odstavec 3 zní:

„(3) Zjistí-li se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné vyměření cla, že je nutno původní rozhodnutí změnit nebo clo dodatečně vyměřit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, kdy bylo toto zjištění učiněno, do dne nabytí právní moci nového rozhodnutí nebo dodatečného vyměření cla, neběží.“

60. Dosavadní poznámka pod čarou č. 13) se označuje jako poznámka pod čarou č. 7i), včetně odkazu na poznámku pod čarou.

61. V § 54 se doplňuje odstavec 6, který včetně poznámky pod čarou č. 7j) zní:

„(6) Další druhy cla stanoví zvláštní právní předpis.“^{7j)}

^{7j)} Například zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení.“

62. V § 57 odstavec 2 zní:

„(2) Jsou-li splněny podmínky pro použití sazebních opatření uvedených v odstavci 1 písm. e) až g) uplatní celní úřad na návrh deklaranta přednostně tato sazební opatření namísto uplatnění celních sazeb uvedených v odstavci 1 písm. c) a d); ustanovení celních předpisů o používání jednotné celní sazby tím nejsou dotčena. Žádost o uplatnění příslušných sazebních opatření může být podána následně, nejpozději však do dvou let od propuštění zboží do volného oběhu, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak.“

63. V § 65 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) pojmy stejné zboží a podobné zboží uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) se nevztahují na zboží obsahující v sobě techniku, vývoj, uměleckou práci, design nebo plány a náčrtky potřebné pro výrobu dovezeného zboží, u něhož nebyla provedena

úprava podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 4, protože tyto práce byly provedeny v tuzemsku,“.

64. V § 65 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) jedna z nich nebo člen jejího statutárního nebo dozorcího orgánu je členem statutárního nebo dozorcího orgánu druhé nebo má podobné postavení, nebo“.

65. V § 65 odst. 6 se číslice „66“ nahrazuje číslicí „65“.

66. V § 66 odst. 2 se na konci písmene c) doplňují tato slova: „pokud nelze provést přiměřenou úpravu podle § 75 odst. 1 písm. d),“.

67. V § 66 odst. 4 se číslice „1“ nahrazuje číslicí „2“.

68. V § 78 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Dojde-li po takto stanoveném přepočtu zahraniční měny na koruny české do konce měsíce, který předchází měsíci, v němž bylo celní prohlášení přijato, ke změně kurzu vyhlášeného Českou národní bankou o 5 % a více, použije se při přepočtu zahraniční měny na koruny české od prvního dne následujícího měsíce kurz vyhlášený Českou národní bankou platný poslední středu v měsíci, kdy k této změně došlo.“

69. V § 79 odstavec 1 zní:

„(1) V případě určení celní hodnoty zboží propuštěného do volného oběhu z celně schváleného určení zboží, které mu bylo předtím přiděleno, se použijí ustanovení § 65 až 77, pokud tento zákon nestanoví jinak.“

70. V § 80 odstavec 4 zní:

„(4) Celními cestami, které jsou pod dohledem celních orgánů, jsou pozemní komunikace, dráhy celostátní a regionální, vodní cesty a ostatní dopravní cesty mezi celním přechodem a pohraničním celním úřadem a při letecké dopravě letové cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm. Ministerstvo vyhláškou oznámí celní letiště a přístavy, kde je umístěn celní úřad.“

71. V § 80 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Letadla, která přilétají do tuzemska, mohou přistát pouze na celních letištích a odlétat z tuzemska mohou pouze z těchto letišť.

(6) Plavidla vplouvající do tuzemska mohou přistát pouze v přístavech, kde je umístěn celní úřad, a odplout z tuzemska mohou pouze z těchto přístavů. Na trase mezi celním přechodem a příslušným přístavem nesmějí plavidla bez souhlasu celního úřadu přistát ani navazovat s jinými dopravními prostředky nebo s břehem kontakt, který by umožnil, aby zboží mohlo být do plavidla naloženo nebo z něho vyloženo. Nemůže-li být tato povinnost splněna z důvodu nehody nebo vyšší moci, musí osoba, která je touto povinností vázána, nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem

bez zbytečného odkladu informovat celní úřad. Došlo-li v důsledku nehody nebo vyšší moci k úplnému zničení nebo ztrátě zboží, musí být celní úřad bez zbytečného odkladu informován o místě, na kterém se zboží nachází.“

Dosavadní odstavce 5, 6, 7, 8, 9 a 10 se označují jako odstavce 7, 8, 9, 10, 11 a 12.

72. V § 80 odstavec 7 zní:

„(7) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změn nákladu a bez odbočení z celní cesty. Vstup zboží na celní cestu nebo výstup z celní cesty mimo celní prostor pohraničního celního úřadu nebo celní přechod se může uskutečnit pouze se souhlasem pohraničního celního úřadu. Pohraniční celní úřad souhlas udělí, nebude-li tím ztíženo provádění celního dohledu nad zbožím dopravovaným po celní cestě.“

73. V § 80 odst. 11 se na konci doplňují tato slova: „a stanovit, ve kterých případech vydává toto povolení celní ředitelství“.

74. V § 82 odstavec 2 zní:

„(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být zboží, které se ještě nachází v zahraničí, kontrolováno celními orgány a uplatní se na ně ustanovení celních předpisů uplatňovaná na zboží dopravené do tuzemska.“

75. V § 82 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Ustanovení § 81 odst. 1 písm. a) nevylučuje uplatňování ustanovení celních předpisů upravujících turistický styk, pohraniční styk, poštovní přepravu nebo přepravu zanedbatelného hospodářského významu s tím, že provádění celního dohledu včetně možnosti provádění celní kontroly tím není dotčeno.

(7) Ustanovení odstavců 1, 4 a 5 a § 83 až 95 se neuplatňují u zboží, které dočasně opustilo tuzemsko v průběhu jeho letecké přepravy z jednoho místa v tuzemsku na jiné místo v tuzemsku s tím, že se tato přeprava uskutečňuje přímo pravidelnou leteckou linkou bez přistání v zahraničí. Toto ustanovení neplatí pro zboží nakládané na letištích v zahraničí.“

76. Nadpis dílu třetího hlavy osmé zní: „PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ CELNÍMU ÚŘADU“.

77. V § 83 odst. 1 se slova „předložit zboží k provedení celního řízení“ nahrazují slovy „předložit zboží celnímu úřadu“.

78. V § 83 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

79. V § 84 se slova „provádění celního řízení“ nahrazují slovy „předložení zboží celnímu úřadu a provádění řízení s tím souvisejícími“.

80. V § 85 písmeno b) zní:

„b) propuštěné do příslušného režimu, které nemusí být předloženo celnímu úřadu,“.

81. Poznámka pod čarou č. 8a) zní:

„^{8a)} Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).“.

82. § 86 včetně nadpisu zní:

„§ 86

Kontrola zboží a odebrání vzorku

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon^{2a)} jinak, může celní úřad na žádost osoby, která žádá o přidělení celně schváleného určení zboží (dále jen „žadatel“), umožnit žadateli zkontrolovat zboží předložené celnímu úřadu nebo z něho odebrat vzorky, je-li to nutné k jeho ztotožnění, určení sazebního zařazení a ke zjištění jeho vlastností. Ke stejným účelům může odebírat vzorky také celní úřad, nestanoví-li zvláštní zákon jinak,^{2a)} a to i bez souhlasu žadatele.

(2) Žádost o udělení souhlasu ke kontrole zboží podává žadatel ústně; z důvodů hodných zřetele může celní úřad požadovat písemnou žádost. Žádost o odběr vzorků se podává písemně.

(3) Písemná žádost uvedená v odstavci 2 musí být podepsána žadatelem a musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště žadatele, daňové identifikační číslo žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,
- b) úkony, k jejichž provedení se udělení souhlasu požaduje,
- c) místo, kde se zboží nachází,
- d) číslo souhrnného celního prohlášení, bylo-li již předloženo, pokud si celní úřad nevyhradí doplnit do žádosti tento a další údaje ze své evidence,
- e) další údaje, které žadatel považuje za potřebné ke ztotožnění předmětného zboží.

(4) Celní úřad svůj souhlas vyznačí na předložené žádosti. Jedná-li se o žádost o odběr vzorků, celní úřad na žádosti vyznačí rovněž množství zboží, které má být odebráno.

(5) Kontrola zboží a odběr vzorků musí být provedeny pod dohledem celního úřadu, který rovněž stanoví způsob nakládání a postupy, které mají být v konkrétním případě použity, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.^{2a),3)}

(6) Žadatel nese náklady související s vybalením, vážením, opětovným zabalením a s dalšími operacemi, při nichž je se zbožím manipulováno, a odpovídá za škodu, která při tom vznikne. Žadatel rovněž hradí náklady související s rozбором vzorku zboží.

(7) Při manipulaci nebo použití vzorků jsou osoby provádějící tyto úkony povinny dbát pokynů celního orgánu. Dojde-li při analýze vzorků k jejich zničení nebo nenávratné ztrátě, má se za to, že celní dluh nevznikl.“.

83. V § 87 větě druhé se za slova „na nosičích informací“ vkládají slova „(dále jen „elektronicky“)“.

84. V § 87 se ve větě první slova „k celnímu řízení“ nahrazují slovy „celnímu úřadu“, dosavadní text se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Bylo-li zboží před předložením příslušnému celnímu úřadu propuštěno do režimu tranzitu, může být namísto souhrnného celního prohlášení předložen příslušný díl písemného celního prohlášení určený pro celní úřad určení.“.

85. V § 89 se slova „§ 87“ nahrazují slovy „§ 87 odst. 1“.

86. V § 90 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Zboží uvedené v souhrnném celním prohlášení, které ještě nebylo vyloženo z dopravního prostředku nebo kontejneru, musí být kdykoliv, na žádost celního úřadu, v neporušeném stavu předloženo osobou uvedenou v § 88 celním orgánům, a to až do okamžiku, kdy je tomuto zboží přiděleno příslušné celně schválené určení zboží.

(4) Každý, kdo má zboží po jeho vyložení z dopravního prostředku nebo kontejneru v držení a hodlá je dále přepravovat, dopravovat nebo skladovat, odpovídá za to, že na žádost celního úřadu bude toto zboží znovu předloženo v neporušeném stavu celním orgánům.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

87. V § 91 se slova „k celnímu řízení“ nahrazují slovy „celnímu úřadu“.

88. § 92 zní:

„§ 92

(1) Bylo-li na dovezené zboží podáno souhrnné celní prohlášení, je vlastník zboží nebo osoba, která má právo s tímto zbožím nakládat, povinen ve lhůtě 20 dnů ode dne, kdy bylo souhrnné celní prohlášení podáno, učinit úkony potřebné pro to, aby mohlo být tomuto zboží přiděleno celně schválené určení.

(2) Celní úřad může z důvodů hodných zřetele lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit na dobu nezbytně nutnou. Vyžaduje-li to povaha zboží, zejména

jedná-li se o zboží podléhající rychlé zkáze, může celní úřad stanovit lhůtu kratší než uvedenou v odstavci 1, nejméně však třídnenní.“.

89. V § 93 větě první se slova „k celnímu řízení“ nahrazují slovy „celnímu úřadu“, dosavadní text se označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) Je-li dočasný sklad schválen k opakovanému dočasnému uskladňování zboží a není provozován celními orgány, mohou celní orgány požadovat, aby

- a) dočasný sklad byl opatřen zámkem se dvěma různými klíči, přičemž jeden klíč bude mít v držení celní úřad,
- b) osoba provozující dočasný sklad vedla evidenci zboží umožňující sledovat pohyb tohoto zboží.

(3) Dočasný sklad schválený příslušným celním úřadem k opakovanému dočasnému uskladňování zboží musí být jako dočasný sklad viditelně označen.

(4) Zboží se do dočasného skladu umísťuje na základě souhrnného celního prohlášení. Celní orgány však mohou požadovat předložení zvláštní deklarace na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

90. V § 94 větě druhé se slova „a 123“ zrušují.

91. V § 95 odst. 2 se slova „podáno celní prohlášení“ nahrazují slovy „zboží přiděleno příslušné celně schválené určení“.

92. V § 95 odstavec 3 zní:

„(3) Za dočasné uskladnění zboží ve skladech celního úřadu platí osoba, která zboží celnímu úřadu předložila, skladné ve výši

- a) 5 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 100 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 5 dnů včetně dne uskladnění,
- b) 10 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 200 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesáhne-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 20 % z hodnoty uskladněného zboží,
- c) 100 Kč za každou skladovou položku, jde-li o listiny, doklady, dokumentaci a jiné písemnosti, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesahuje-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 200 Kč za každou skladovou položku.“.

93. V § 95 se odstavec 4 zrušuje.

94. V § 96 odst. 2 se slova „k celnímu řízení“ nahrazují slovy „celnímu úřadu“.

95. V § 97 odst. 1 se za slovo „vyrozumí“ vkládá slovo „písemně“.

96. V § 97 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Za provedení opatření uložených celními orgány podle § 95 odst. 1 odpovídají

- a) osoba, která předložila souhrnné celní prohlášení, nebo
- b) osoby uvedené v § 88, nebylo-li souhrnné celní prohlášení ještě předloženo.

(4) Proti rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady se lze odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení; podané odvolání nemá odkladný účinek. Částka odpovídající náhradě nákladů je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým byla uložena.“.

97. V § 100 odst. 2 se slova „dnem, kdy celní úřad přijal celní“ nahrazují slovy „podáním celního“.

98. V § 102 se na konci odstavce 6 doplňuje tato věta: „Pohraniční celní úřad provede celní řízení přednostně též u pravidelných jednotek nebo formací ozbrojených sil smluvních stran Severoatlantické smlouvy, bude-li o přechodu hranic předem uvědomen.“.

99. § 103 se zrušuje.

100. V § 104 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) vlastnoruční podpis pověřeného zaměstnance celního úřadu s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka; v případech, kdy je rozhodnutí vydáno elektronicky, jsou vlastnoruční podpis a otisk služebního razítka nahrazeny kódem.“.

101. V § 104 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Služebním razítkem se pro účely celního řízení rozumí razítko přidělené celníkovi nebo občanskému zaměstnanci k plnění jeho úkolů, které není opatřeno státním znakem. Služební razítko obsahuje zejména datum, označení celního úřadu, pořadové číslo a další rozlišovací znaky potřebné k identifikaci osoby, která v celním řízení rozhodla.“.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 3 až 11.

102. V § 104 odst. 5 se na konci doplňuje tato věta: „Způsob nakládání s jednotlivými vyhotoveními rozhodnutí stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

103. V § 104 odst. 7 se slova „jednoho měsíce“ nahrazují slovy „30 dnů“ a číslice „5“ se nahrazuje číslicí „6“.

104. V § 104 se odstavec 9 zrušuje.

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 9 a 10.

105. V § 104 odstavce 9 a 10 znějí:

„(9) Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, celní úřad

a) vydá na žádost deklaranta písemné rozhodnutí v celním řízení, nebo

b) oznámí písemně nebo elektronicky propuštění zboží uvedením identifikačních znaků celního prohlášení a data propuštění zboží, není-li požadováno vydání písemného rozhodnutí; elektronické propuštění zboží do režimu tranzitu osvědčuje celní úřad dokladem, jehož obsah, náležitosti a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

(10) Žádost o vydání písemného rozhodnutí podle odstavce 9 písm. a) může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propuštěné do celního režimu ve stanovené době, která nesmí být delší než 12 měsíců.“.

106. V § 105 odst. 1 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

107. V § 105 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) elektronicky, za podmínek stanovených celními orgány, nebo“.

108. V § 105 se v odstavci 2 slova „prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací“ nahrazují slovem „elektronicky“.

109. V § 105 odstavec 3 zní:

„(3) Celní prohlášení musí být doloženo doklady, které jsou podle celních předpisů potřebné pro uplatnění ustanovení upravujících celní režim, do něhož bylo zboží navrženo. Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, může celní úřad povolit, aby nemuselo být doloženo příslušnými doklady. V tomto případě je deklarant povinen uschovat příslušné doklady po dobu 6 let ode dne podání celního prohlášení.“.

110. V § 105 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4, 5, 6, 7, 8 a 9, které znějí:

„(4) Elektronickým podáním celního prohlášení se rozumí

a) přenesení požadovaných dat celnímu úřadu formou standardní zprávy s předem definovanou strukturou uznávanou pro elektronický přenos dat mezi dvěma počítačovými systémy prostřednictvím elektronických prostředků, nebo

b) zavedení požadovaných dat do systému počítačového zpracování dat celního úřadu.

(5) Na žádost může celní úřad rozhodnutím povolit podávání celního prohlášení předložením diskety, magnetického pásku nebo přenesením dat obdobnými prostředky, v případě potřeby v zakódované formě.

(6) Celní prohlášení podávané elektronicky podle odstavce 4 písm. a) se považuje za podané, je-li elektronická zpráva příslušným celním orgánem přijata. Přijetí celního prohlášení je deklarantovi sdělováno elektronicky, přičemž toto sdělení obsahuje identifikační znaky přijaté zprávy nebo evidenčního čísla celního prohlášení a datum přijetí.

(7) Pro celní prohlášení podávaná elektronicky podle odstavce 4 písm. b) platí ustanovení odstavce 6 přiměřeně.

(8) Vztahuje-li se písemné celní prohlášení na dva nebo více druhů zboží, považují se údaje týkající se každého z nich za samostatné celní prohlášení.

(9) Má-li celní orgán důvodné pochybnosti o tom, že údaje sdělené v souvislosti s celním prohlášením podaným ústně nebo jiným úkonem nejsou správné, je oprávněn požadovat podání písemného celního prohlášení.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 10 a 11.

111. V § 105 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Se souhlasem celního úřadu může být písemné celní prohlášení nahrazeno počítačovou sestavou vyhotovenou deklarantem, která obsahuje náležitosti stanovené celními předpisy pro písemné celní prohlášení.“

112. V § 106 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Celní úřad na písemném celním prohlášení uvede datum přijetí celního prohlášení.“

113. V § 106 odstavce 2 zní:

„(2) Celní prohlášení musí být podáno celnímu úřadu, kterému bylo předloženo předmětné zboží.“

114. V § 106 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Celní úřad může povolit, aby celní prohlášení bylo podáno dříve, než mu bylo předloženo předmětné zboží. V tomto případě celní úřad stanoví lhůtu, v níž má být zboží předloženo. Nebude-li ve stanovené lhůtě zboží celnímu úřadu předloženo, má se zato, že celní prohlášení nebylo podáno.

(4) Bylo-li celní prohlášení podáno dříve, než bylo předmětné zboží předloženo celnímu úřadu, může je celní úřad přijmout teprve po předložení tohoto zboží.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

115. V § 106 odst. 5 se dosavadní věta druhá nahrazuje touto větou: „Neodstraní-li deklarant tyto nedostatky ve stanovené lhůtě, má se zato, že celní prohlášení nebylo podáno.“

116. V § 107 odstavce 1 a 2 včetně poznámky pod čarou č. 8b) znějí:

„(1) Celní prohlášení může podat dovozce nebo vývozce. Vývozcem nebo dovozcem se rozumí osoba, která je v době přijetí celního prohlášení vlastníkem předmětného zboží nebo má právo s tímto zbožím nakládat. Osoba, která podává celní prohlášení, musí příslušnému celnímu úřadu předložit zboží, na něž se celní prohlášení vztahuje, nebo musí zajistit jeho předložení se všemi doklady, které stanoví celní předpisy

upravující celní režim, do kterého má být zboží propuštěno.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 mohou písemnou plnou mocí zmocnit jinou osobu, aby je v celním řízení zastupovala, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.^{8b)} Zastoupení může být

- a) přímé, jedná-li zástupce jménem a ve prospěch zastoupené osoby,
- b) nepřímé, jedná-li zástupce vlastním jménem ve prospěch zastoupené osoby.

^{8b)} § 15 odst. 4 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).“

117. V § 107 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3, 4 a 5, které znějí:

„(3) Přímým zástupcem může být pouze osoba, jejímž předmětem podnikání (činnosti) je zastupování v celním řízení.

(4) Zástupcem nemůže být osoba, která byla pravomocně postížena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před udělením plné moci.

(5) Pro účely tohoto zákona se za závažné porušení celních a daňových předpisů považuje porušení, za které byla osoba pravomocně odsouzena za trestný čin nebo jí byla uložena pokuta ve výši 250 000 Kč a vyšší, a za opakované porušení těchto předpisů se považuje jejich porušení s uložením sankce, jestliže počet těchto porušení činí více než jedno procento z celkového počtu celních prohlášení podaných příslušnou osobou ve sledovaném tříletém období, na základě kterých bylo zboží propuštěno do příslušného celního režimu.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 6 a 7.

118. V § 107 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Vzor písemné plné moci podle odstavce 2 a její náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou.“

119. V § 109 odst. 1 se v první větě slova „může na žádost povolit“ nahrazují slovy „na žádost povolí“.

120. V § 111 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4, 5 a 6, které znějí:

„(4) Celní úřad dále zruší platnost celního prohlášení, jestliže bylo v celním prohlášení omylem uvedeno jiné zboží, jehož propuštěním do navrženého celního režimu vzniká celní dluh, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do 3 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, a za předpokladu, že

- a) zboží uvedené v celním prohlášení nebylo použito k jinému účelu, než jak bylo umožněno jeho propuštěním, a bylo uvedeno do původního stavu,
- b) zboží, které mělo být uvedeno v celním prohlášení, mohlo být předloženo stejnému celnímu úřadu

a propuštěno do stejného celního režimu a bylo navrženo do stejného celního režimu, jaký byl původně zamýšlen.

(5) Bylo-li zboží dodané na základě smlouvy o zásilkovém obchodu příjemcem odmítnuto, zruší celní úřad celní prohlášení o propuštění do volného oběhu, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do 3 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, a za předpokladu, že předmětné zboží bylo vyvezeno na adresu původního odesílatele nebo na adresu tímto odesílatelem uvedenou.

(6) Celní úřad také zruší platnost celního prohlášení, na jehož základě bylo české zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, jestliže byl porušením stanovených podmínek spáchán celní přestupek nebo celní delikt.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.

121. V § 111 odst. 7 se slova „v odstavci 2“ nahrazují slovy „v odstavcích 2, 4 a 5“.

122. V § 116 odst. 2 se na konci doplňují tato slova: „ , jakož i veškerou manipulaci potřebnou ke kontrole či odebrání vzorků“.

123. V § 117 se doplňují odstavce 3, 4, 5 a 6, které znějí:

„(3) Po zkontrolování celního prohlášení, připojených dokladů a ukončení celní kontroly zboží znamená pověřený zaměstnanec celního úřadu rozsah a výsledek celní kontroly a případné odebrání vzorků na zadní straně dílu písemného celního prohlášení určeného tomuto celnímu úřadu. Byla-li provedena pouze částečná kontrola, uvede se zde, které zboží bylo zkontrolováno a které údaje v celním prohlášení nebo které doklady k němu připojené byly ověřovány. Pověřený zaměstnanec celního úřadu zde poznamená i nepřítomnost deklaranta nebo zástupce při celní kontrole.

(4) Nesouhlasí-li výsledek kontroly celního prohlášení a připojených dokladů s výsledkem celní kontroly zboží, poznamená pověřený zaměstnanec celního úřadu na zadní straně dílu písemného celního prohlášení určeného tomuto celnímu úřadu základní údaje potřebné pro vyměření cla z tohoto zboží, případně i jeho výpočet pro uplatnění režimu, do kterého bylo zboží navrženo. Zjištění musí být opatřeno otiskem služebního razítka a vlastnoručním podpisem pověřeného zaměstnance celního úřadu.

(5) Nebylo-li celní prohlášení ověřováno a celní předpisy jsou uplatňovány na základě údajů uvedených v celním prohlášení, nemusí být uveden záznam podle odstavců 3 a 4.

(6) Je-li celní prohlášení podáváno elektronicky, provede celní úřad při uplatňování odstavců 3 a 4 úřední záznam.“.

124. Za § 118 se vkládá nový § 118a, který zní:

„§ 118a

(1) Pokud má celní úřad důvodně za to, že by podle výsledku provedené kontroly mohla být výše celního dluhu vyšší než výše celního dluhu stanovená podle údajů uvedených v přijatém celním prohlášení, zajistí deklarant celní dluh ve výši rozdílu mezi výší celního dluhu stanoveného podle údajů uvedených v přijatém celním prohlášení a výší celního dluhu, která by mohla skutečně vzniknout, a celní úřad zboží propustí do navrženého režimu. Deklarant však může požadovat, aby namísto zajištění celního dluhu bylo vyměřeno clo ve výši stanovené celním úřadem.

(2) Postupoval-li celní úřad podle ustanovení odstavce 1 věty první a podle výsledku provedené kontroly má být vyměřeno clo v částce vyšší, než byla vyměřena, vyměří celní úřad clo ve výši tohoto rozdílu dodatečným platebním výměrem.

(3) Má-li celní úřad pochybnost o tom, že se na předmětné zboží nevztahuje zákaz nebo omezení dovozu, a tato pochybnost může být odstraněna pouze tehdy, až budou známy výsledky prováděných kontrol, nesmí být předmětné zboží propuštěno do volného oběhu.“.

125. V § 122 písm. a) se na konci bodů 1 a 2 slovo „nebo“ zrušuje.

126. § 123 se zrušuje.

127. V § 124 odst. 1 se slovo „úřad“ nahrazuje slovem „orgán“.

128. V § 124 odst. 1 písm. a) se slova „(§ 105 odst. 5)“ nahrazují slovy „(§ 105 odst. 11)“ a za slovo „doklady“ se doplňují slova „(dále jen „neúplné celní prohlášení“)“.

129. V § 124 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) bylo zboží elektronicky zapsáno deklarantem do jeho evidence a propuštěno do navrženého celního režimu, nebo byl režim ukončen, bez jeho předložení celnímu úřadu (dále jen „místní řízení“)“,“.

130. V § 124 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) deklarant si podle dokladů vztahujících se k dováženému zboží sám vyměřil clo a toto zaslal na účet příslušného celního úřadu.“.

131. V § 124 odstavce 2, 3 a 4 znějí:

„(2) Celní prohlášení podle odstavce 1 písm. a), obchodní nebo administrativní doklad podle odstavce 1 písm. b) a zápis do evidence deklaranta podle odstavce 1 písm. c) musí obsahovat údaje nutné ke ztotožnění zboží a příslušné obchodní operace. Zápis do evidence deklaranta musí obsahovat datum zápisu do této evidence.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, je deklarant povinen následně, ve lhůtě stanovené celním úřadem, doplnit chybějící údaje nebo doklady v dodatečném celním prohlášení.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které údaje se považují za nutné ke ztotožnění zboží a příslušné obchodní operace, formu a obsah dodatečného celního prohlášení. Dodatečné celní prohlášení lze podat jen na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou, případně může být tento tiskopis nahrazen počítačovou sestavou, která musí obsahovat všechny předepsané náležitosti.“

132. V § 125 se na konci doplňuje tato věta: „V případě zápisu do evidence deklaranta se tento zápis považuje za přijetí celního prohlášení.“

133. V § 126 se slova „prostřednictvím zařízení na zpracování a přenos údajů“ nahrazují slovem „elektronicky“.

134. § 127 včetně poznámky pod čarou č. 8c) zní:

„§ 127

Následná kontrola

(1) Celní orgány jsou oprávněny po propuštění zboží do navrženého celního režimu provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků. Při následné kontrole je také ověřována existence a pravost dokladů a pravdivost údajů vztahujících se k dovozním a vývozním operacím, případně i následným obchodním operacím se zbožím uvedeným v příslušném celním prohlášení.

(2) Následná kontrola může být provedena u

- a) tuzemského vývozce nebo tuzemského dovozce,
- b) tuzemského příjemce nebo tuzemského odesilatele zboží,
- c) deklaranta,
- d) přímého zástupce,
- e) dopravce zboží,
- f) osoby, která se přímo či nepřímo zúčastnila některé z operací se zbožím uvedených v odstavci 1,
- g) osoby, která má u sebe doklady a údaje k operacím se zbožím uvedeným v odstavci 1.

(3) Následná kontrola se provádí kontrolou obchodních a účetních dokladů a dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení nebo k údajům, které souvisejí s příslušnými obchodními operacemi s tímto zbožím. Je-li to potřebné pro objektivní posouzení úplnosti, správnosti a věrohodnosti předložených dokladů nebo pro zjištění existence dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení, mohou

celní orgány provést kontrolu všech účetních a obchodních dokladů a jiných písemností evidovaných kontrolovanou osobou za určité časové období.

(4) Následnou kontrolu zahájí celní orgány sdělením evidenčních čísel celních prohlášení, která budou ověřována, včetně rozsahu ověřovaných údajů, kontrolované osobě. Současně kontrolovanou osobu vyzvou, písemně nebo ústně, aby ke kontrole předložila doklady a písemnosti uvedené v odstavci 3.

(5) Neumožní-li kontrolovaná osoba celním orgánům následnou kontrolu zahájit a provést, může k tomu být celními orgány písemně vyzvána. Proti této výzvě se nelze samostatně odvolat. Výzva musí obsahovat místo zahájení následné kontroly, evidenční čísla celních prohlášení, která budou ověřována, lhůtu, ve které je kontrolovaná osoba povinna celním orgánům sdělit den a hodinu své připravenosti k zahájení následné kontroly. Termín navržený osobou, u níž má být kontrola provedena, nesmí přesáhnout lhůtu 30 dnů od oznámení výzvy.

(6) Zjistí-li celní orgány při následné kontrole dovoz nebo vývoz zboží, o kterém mají důvodně zato, že uniklo celnímu dohledu, je osoba, u které je následná kontrola prováděna, povinna na výzvu předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(7) Kontrolovaná osoba je povinna

- a) vytvořit podmínky pro provedení následné kontroly a zdržet se jednání a činností, které by mohly ohrozit její řádný průběh,
- b) předložit celnímu orgánu veškeré vyžádané doklady a písemnosti, poskytnout mu informace k předmětu kontroly,
- c) předložit celnímu orgánu zboží, ke kterému se vztahuje ověřované celní prohlášení, nebo mu umožnit k němu přístup, pokud má takové zboží k dispozici,
- d) předložit v průběhu kontroly důkazní prostředky prokazující její tvrzení,
- e) umožnit celním orgánům vstup do každé provozní budovy, místnosti, místa a dopravního prostředku, které užívá k podnikání nebo které souvisejí s předmětem kontroly, jakož i do obydlí, pokud je také užíváno k podnikání, a umožnit jednání s jakýmkoliv svým zaměstnancem,
- f) zapůjčit celním orgánům potřebné obchodní a účetní doklady a jiné písemnosti.

(8) Při následné kontrole jsou celní orgány oprávněny pořizovat kopie dokladů a písemností uvedených v odstavci 3, požadovat potřebná vysvětlení od kontrolovaných osob a pořizovat dokumentaci. V případě podezření z porušení celních předpisů jsou oprávněny zadržet originály kontrolovaných dokladů a písemností. Tento postup se použije vždy, hrozí-li nebezpečí, že takto označené důkazní prostředky budou zničeny, pozměněny, zveřejněny nebo učiněny jinak nepotřebnými.

(9) Kontrolovaná osoba je oprávněna

- a) požadovat předložení služebního průkazu zaměstnance celního orgánu provádějícího následnou kontrolu,
- b) být přítomna jednání s jejími zaměstnanci,
- c) předkládat v průběhu následné kontroly důkazní prostředky, případně navrhnout předložení důkazních prostředků, které sama nemá k dispozici,
- d) podávat námitky proti postupu zaměstnance celního orgánu,
- e) vyjádřit se před ukončením následné kontroly k výsledku uvedenému v protokolu, ke způsobu jeho zjištění, případně navrhnout jeho doplnění,
- f) nahlížet u celního orgánu kdykoliv v jeho obvyklou úřední dobu do převzatých nebo zadržených dokladů.

(10) Námitky podle odstavce 9 písm. d) vyřizuje ředitel celního orgánu, který následnou kontrolu provádí. Ředitel námitce vyhoví a zajistí nápravu nebo kontrolované osobě sdělí písemně důvody, pro které nelze námitce vyhovět. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze samostatně odvolat.

(11) Převzetí dokladů a písemností podle odstavce 7 písm. f) nebo jejich zadržení podle odstavce 8 potvrdí celní orgán v protokolu o kontrole nebo samostatně při jejich převzetí nebo zadržení. Převzaté nebo zadržené doklady a písemnosti vrátí celní orgán kontrolované osobě nejdéle do 30 dnů. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené nebo zadržené doklady a písemnosti podrobit expertíze, může tuto lhůtu prodloužit celní orgán přímo nadřízený kontrolujícímu celnímu orgánu. Proti těmto rozhodnutím není přípustné samostatné odvolání.

(12) O provedené následné kontrole sepíše celní orgán kontrolní protokol, který obsahuje

- a) označení celního orgánu, který následnou kontrolu provedl,
- b) jména a příjmení zaměstnanců celního orgánu, kteří následnou kontrolu provedli,
- c) datum a místo, kde byla kontrola provedena,
- d) evidenční čísla celních prohlášení, která byla ověřována,
- e) kontrolní zjištění a opatření provedená v průběhu kontroly,

- f) opatření, která budou na základě výsledků kontroly provedena,
- g) seznam originálních dokladů, které byly při kontrole zadrženy,
- h) datum sepsání protokolu,
- i) úřední razítko celního orgánu, který kontrolu provedl,
- j) podpis vedoucího kontrolní skupiny nebo podpisy všech osob, které kontrolu provedly.

(13) Po projednání kontrolního protokolu jej spolupodepisuje kontrolovaná osoba a vedoucí kontrolní skupiny. Odmítne-li kontrolovaná osoba potvrdit svým podpisem seznámení s obsahem kontrolního protokolu, vyznačí se tato skutečnost v protokolu včetně data odmítnutí. Jedno vyhotovení kontrolního protokolu obdrží kontrolovaná osoba. Den podpisu kontrolního protokolu je též dnem jejího doručení. Je-li výsledkem kontrolního zjištění skutečnost odůvodňující dodatečné vyměření celního dluhu, může být součástí kontrolního protokolu i dodatečný platební výměr. Odmítne-li kontrolovaná osoba kontrolní protokol převzít, doručí se jí poštou na doručenkou.

(14) Na provádění následné kontroly se nevztahují předpisy o státní kontrole.^{8c)}

^{8c)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

135. § 128 zní:

„§ 128

Propuštěním do volného oběhu získá zahraniční zboží status českého zboží. Propuštění do volného oběhu zahrnuje uplatnění příslušných obchodně-politických opatření, splnění všech dalších formalit stanovených právními předpisy pro dovoz zboží a vyměření cla ve výši stanovené právními předpisy.“

136. Za § 128 se vkládají nové § 128a až 128c, které znějí:

„§ 128a

(1) Jedná-li se o zboží, které má obchodní charakter a u něhož nelze snadno a účinně provést celní kontrolu pohraničním celním úřadem nebo jehož dovoz je omezen, anebo o české zboží, zboží původně české či zboží českého původu dovážené zpět do tuzemska, podává se celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu u vnitrozemského celního úřadu, nestanoví-li tento zákon nebo mezinárodní smlouva jinak.

(2) Za zboží, u něhož lze snadno a účinně provést celní kontrolu, se považují živá zvířata a dále zboží

- a) volně ložené,
- b) balené v pytlích, žocích, latění (včetně bubnů na

přepřavu kabelů), v sudech s bajonetovým uzávěrem,

- c) nebalené, zboží nebalené připevněné na paletách a zboží nebalené připevněné na paletách smršťovací fólií nebo zboží balené v průhledných obalech,
- d) tekuté, sypké a plynné, přepravované v nádržkových vozech nebo ve speciálních kontejnerech za předpokladu, že toto zboží bude v těchto vozech nebo kontejnerech zajištěno závěrami dopravce nebo odesilatele a čísla či charakteristiky těchto závěr budou zapsány v nákladním listu.

(3) Z důvodů zachování plynulosti dopravy přes státní hranice může pohraniční celní úřad rozhodnout, že celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu musí být podáno u vnitrozemského celního úřadu, i když by jinak mohlo být podáno u pohraničního celního úřadu.

(4) Celní prohlášení na propuštění zboží, které má obchodní charakter, do volného oběhu lze podat pohraničnímu celnímu úřadu též tehdy, povolil-li to pohraniční celní úřad a není-li tím narušena plynulost dopravy přes státní hranice.

(5) Celní prohlášení na propuštění zboží podle odstavců 1 a 3 lze podat u kteréhokoliv vnitrozemského celního úřadu.

(6) Umožňují-li celní předpisy podání celního prohlášení ústně nebo jiným úkonem, lze je podat u kteréhokoliv celního úřadu.

(7) V odůvodněných případech, zejména jedná-li se o zboží podléhající spotřební dani, sazebnímu nebo nesazebnímu opatření ochranného charakteru nebo při jehož kontrole může být ohrožen život nebo zdraví osob, může vláda nařízením stanovit, že celní prohlášení na propuštění určitého zboží do volného oběhu lze podat pouze u určitého celního úřadu.

§ 128b

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu volného oběhu musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) dokladem potřebným pro uplatnění celních sazebních preferencí,
- d) doklady o účelu použití dovezeného zboží, je-li tento podmínkou pro přiznání nižší sazby cla nebo daně,
- e) doklady stanovenými zvláštními právními předpisy potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími

se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží uvedené v celním prohlášení a patřící do jedné podpoložky celního sazebníku dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(3) Jsou-li splněny podmínky pro přiznání nároku na úplné osvobození dováženého zboží od cla, musí být celní prohlášení doloženo doklady uvedenými v odstavci 1 písm. a) až c) pouze tehdy, je-li to nezbytné pro uplatnění ustanovení upravující propuštění předmětného zboží do volného oběhu.

§ 128c

(1) Nemohl-li celní úřad propustit zboží do volného oběhu na základě některého z důvodů uvedených v § 122 písm. a) bodech 2 a 3, stanoví deklarantovi lhůtu k odstranění těchto nedostatků nebo k podání žádosti o přidělení jiného celně schváleného určení.

(2) Nepředloží-li deklarant doklady uvedené v § 122 písm. a) bodu 2 ve lhůtě stanovené celním úřadem, považuje se celní prohlášení za neplatné a celní úřad postupuje podle § 293 až 304 a § 313 až 316.

(3) Neprovedl-li deklarant platby nebo nezajistil-li celní dluh podle § 122 písm. a) bodu 3 ve lhůtě stanovené celním úřadem, může celní úřad, bez dotčení opatření přijatých podle § 110 nebo § 233, zahájit předběžné kroky k prodeji zboží. Nedojde-li ke splnění požadovaných podmínek, celní úřad předmětné zboží prodá. Celní úřad deklaranta o zamýšleném prodeji zboží uvědomí.

(4) Celní úřad může na náklady a nebezpečí deklaranta přemístit předmětné zboží na místo, které určí.

137. V § 130 se za slova „podle sazebního zařazení“ vkládají slova „zboží obsaženého v zásilce“.

138. Za § 132 se vkládají nové § 132a až 132m, které včetně nadpisů znějí:

„Neúplné celní prohlášení

§ 132a

Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do volného oběhu, musí kromě údajů stanovených vyhláškou ministerstva obsahovat

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku,
- b) celní hodnotu, nebo nemůže-li deklarant tuto hodnotu uvést, předběžnou hodnotu vycházející z údajů a informací, které má deklarant k dispozici, považovanou celním úřadem za přijatelnou,
- c) další údaje a náležitosti, které považuje celní úřad za potřebné pro ztotožnění zboží, uplatnění před-

pisů pro jeho propuštění do volného oběhu a stanovení způsobu zajištění celního dluhu požadovaného před jeho propuštěním.

§ 132b

(1) Nejsou-li s neúplným celním prohlášením předloženy některé stanovené doklady, může celní úřad na žádost deklaranta toto celní prohlášení přijmout tehdy, jsou-li předloženy doklady, které musí být předloženy před propuštěním předmětného zboží do volného oběhu.

(2) Neúplné celní prohlášení může celní úřad přijmout rovněž tehdy, není-li předložen jeden nebo více dokladů, které musí být předloženy před propuštěním předmětného zboží do volného oběhu, a deklarant celnímu úřadu prokáže, že

- a) příslušný doklad existuje a je platný,
- b) příslušný doklad nemohl být předložen s celním prohlášením z důvodů, které nemohl deklarant ovlivnit, a
- c) pozdější přijetí celního prohlášení by neumožnilo propuštění předmětného zboží do volného oběhu nebo by pozdějším přijetím celního prohlášení vznikl vyšší celní dluh.

(3) Celní úřad v celním prohlášení uvede, které doklady nebyly předloženy.

§ 132c

(1) Lhůta stanovená celním úřadem deklarantovi k doplnění chybějících údajů nebo k předložení chybějících dokladů, které v době přijetí neúplného celního prohlášení nebyly k dispozici, nesmí přesáhnout 1 měsíc od přijetí neúplného celního prohlášení.

(2) Jedná-li se o doklad pro uplatnění snížené celní sazby nebo osvobození od dovozního cla a celní úřad má důvodně zato, že by u zboží uvedeného v neúplném celním prohlášení byl nárok na uplatnění snížené celní sazby nebo na osvobození od dovozního cla, může celní úřad na žádost deklaranta stanovit pro předložení potřebných dokladů lhůtu delší než 1 měsíc. Tato lhůta však nesmí přesáhnout 3 měsíce.

(3) Vztahují-li se chybějící údaje nebo doklady k určení celní hodnoty, může celní úřad z důvodů hodných zřetele stanovit lhůtu delší než 1 měsíc nebo tuto lhůtu prodloužit. Tato lhůta nesmí být delší než 3 měsíce.

(4) Mají-li být snížená celní sazba nebo osvobození od dovozního cla uplatněny při propuštění zboží do volného oběhu v rámci stanovených celních kvót nebo po stanovenou dobu, může být předmětné zboží propuštěno do volného oběhu pouze tehdy, bude-li doklad, na jehož základě je možné uplatnit sníženou celní sazbu nebo osvobození od dovozního cla, předložen před vyčerpáním příslušné celní kvóty nebo

uplynutím stanovené doby. Jestliže však celní úřad celní prohlášení, které nebylo doloženo dokladem umožňujícím uplatnit sníženou celní sazbu nebo osvobození od dovozního cla, přijal a tento doklad bude předložen až po uplynutí stanovené lhůty, vyměří celní úřad clo, jako kdyby byl tento doklad předložen ve stanovené lhůtě.

§ 132d

(1) Aniž by bylo dotčeno ustanovení § 118a, propustí celní úřad zboží, na které bylo podáno neúplné celní prohlášení, a při vyměřování cla postupuje takto:

- a) nemůže-li nepředložením stanovených dokladů nebo neuvedením některých údajů v okamžiku přijetí celního prohlášení ovlivnit výši vyměřeného cla, vyměří celní úřad clo obvyklým způsobem,
- b) obsahuje-li celní prohlášení pouze určení předběžné hodnoty podle § 132a písm. b), vyměří celní úřad clo na základě této předběžné hodnoty a vyžádá si zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl,
- c) nemůže-li nepředložením stanoveného dokladu nebo neuvedením některých náležitostí v okamžiku přijetí neúplného celního prohlášení v jiných případech než uvedených v písmenu b) ovlivnit částku cla, která má být z předmětného zboží vyměřena, a

1. pozdější předložení chybějících dokladů nebo doplnění chybějících údajů umožní uplatnění snížené celní sazby, celní úřad vyměří clo podle této snížené celní sazby a v odůvodněných případech si vyžádá zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl,
2. pozdější předložení chybějících dokladů nebo doplnění chybějících údajů umožní úplné osvobození dováženého zboží od cla, vyžádá si celní úřad zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl.

(2) Bez ohledu na případné následné změny výše vyměřeného cla, zejména v důsledku konečného určení celní hodnoty, může deklarant žádat, aby namísto zajištění celního dluhu celní úřad vyměřil clo

- a) ve výši, která má být podle názoru celního úřadu vyměřena, jedná-li se o případy uvedené v odstavci 1 písm. b) a písm. c) bodu 1, nebo
- b) ve výši vyměřené, kdyby osvobození od dovozního cla nebylo přiznáno, jedná-li se o případ uvedený v odstavci 1 písm. c) bodu 2.

§ 132e

Nedoplní-li deklarant ve stanovené lhůtě údaje potřebné pro stanovení celní hodnoty nebo jiné údaje nebo nepředloží-li v této lhůtě stanovené doklady, vyměří celní úřad ihned clo ve výši zajištěného rozdílu celního dluhu podle § 132d odst. 1 písm. b) a c).

§ 132f

Neúplné celní prohlášení, které celní úřad přijal podle podmínek uvedených v § 132a až 132d, může deklarant buď doplnit nebo je se souhlasem celního úřadu nahradit celním prohlášením obsahujícím všechny stanovené údaje. Okamžikem rozhodným pro vyměření cla a uplatnění celních předpisů týkajících se propuštění předmětného zboží do volného oběhu je okamžik přijetí neúplného celního prohlášení.

Zjednodušené celní prohlášení

§ 132g

(1) Celní úřad může povolit, aby zboží bylo do volného oběhu propuštěno na základě zjednodušeného celního prohlášení. Žádost se podává písemně. Zjednodušené celní prohlášení může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(2) Zjednodušené celní prohlášení bude přijato pouze tehdy, bude-li celnímu úřadu předloženo předmětné zboží.

(3) Žádost o propuštění zboží na základě obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena globální žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do volného oběhu ve stanovené době; odkaz na udělené povolení uvádí deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení.

(4) Bylo-li podáno zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 1 písm. b), použijí se ustanovení § 132b obdobně.

§ 132h

(1) Celní úřad povolení k propuštění zboží do volného oběhu na základě zjednodušeného celního prohlášení udělí, jestliže osoba, která žádost podala, bude celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu podávat jako deklarant a bude zajištěno dodržování zákazů a omezení a povinností podle jiných předpisů, které upravují propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad povolení k propuštění zboží do volného oběhu na základě zjednodušeného celního prohlášení neudělí,

- a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,

- b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad povolení odejme, nesplňuje-li již osoba, které bylo povolení uděleno, stanovené podmínky.

§ 132i

(1) Povolení udělené podle § 132g musí obsahovat

- a) označení celního úřadu, který může přijímat zjednodušená celní prohlášení,
- b) formu zjednodušeného celního prohlášení,
- c) zboží, na které se povolení vztahuje,
- d) údaje, které není třeba ve zjednodušeném celním prohlášení uvádět,
- e) doklady, které nemusejí být připojeny nebo předloženy,
- f) způsob zajištění celního dluhu,
- g) lhůtu, do jejíhož uplynutí je třeba u stanoveného celního úřadu podat dodatečné celní prohlášení.

(2) K dodatečnému celnímu prohlášení musí deklarant přiložit zjednodušená celní prohlášení za období povolené celním úřadem.

Místní řízení

§ 132j

Celní úřad může za podmínek uvedených v § 132k na písemnou žádost povolit, aby zboží bylo propuštěno do volného oběhu v prostorách žadatele nebo na jiném místě určeném nebo schváleném celním úřadem, jedná-li se o

- a) zboží propuštěné do režimu tranzitu a žadateli bylo uděleno povolení, aby u celního úřadu určení mohl ukončovat režim tranzitu jako schválený příjemce podle § 144l,
- b) zboží propuštěné do režimu s ekonomickým účinkem,
- c) zboží, které po předložení celnímu úřadu (§ 83) je do prostor žadatele nebo na jiné místo určené nebo schválené celním úřadem dopraveno, aniž by bylo propuštěno do režimu tranzitu,
- d) zboží, které je dopraveno do tuzemska a které nemusí být podle § 85 písm. b) předloženo celnímu úřadu.

§ 132k

(1) Celní úřad povolení podle § 132j udělí, jestliže

- a) evidence žadatele je vedena elektronicky a umožňuje celním orgánům provádět účinnou kontrolu, zejména pak následnou kontrolu,
- b) je možné účinně kontrolovat dodržování dovozních zákazů a omezení a dalších ustanovení upravujících propouštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad povolení neudělí,

- a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti, nebo
- b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad může povolení odejmout, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno, navrhuje propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově nebo porušila-li podmínky stanovené v povolení. Celní úřad však povolení neodejme, jestliže

- a) osoba, které bylo povolení uděleno, splní stanovené podmínky dodatečně ve lhůtě stanovené celním úřadem, nebo
- b) nesplnění stanovených podmínek nemá žádný vliv na řádné provádění režimu.

(4) Celní úřad povolení odejme, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno, byla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů.

§ 132l

(1) Osoba, které bylo povolení podle § 132j uděleno, je povinna

- a) v případech uvedených v § 132j písm. a) a c), jestliže je zboží propuštěno do volného oběhu
 1. po jeho dopravení na místo určené nebo schválené celním úřadem, celnímu úřadu toto dodání oznámit způsobem stanoveným celním úřadem a zboží zapsat do své evidence,
 2. na stejném místě, kde bylo předtím dočasně uskladněno (§ 93), před uplynutím lhůty uvedené v § 92 požádat celní úřad způsobem stanoveným celním úřadem o propuštění do volného oběhu a zboží zapsat do své evidence,
- b) v případech uvedených v § 132j písm. b) požádat celní úřad způsobem stanoveným celním úřadem o propuštění do volného oběhu a zboží zapsat do své evidence,
- c) v případech uvedených v § 132j písm. d), při dodání zboží na stanovené místo zboží zapsat do své evidence,
- d) poskytnout celnímu úřadu, po zapsání zboží do evidence podle písmen a) až c), veškeré doklady potřebné pro uplatnění ustanovení upravujících propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Nebude-li tím ovlivněno řádné provádění režimu volného oběhu, může celní úřad osobě, které bylo povolení podle § 132j uděleno,

- a) povolit, aby učinila úkony uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) bezprostředně před dodáním zboží,
- b) povolit, z důvodů hodných zřetele, zejména je-li

to odůvodněno charakterem předmětného zboží a jeho rychlým obratem, aby celnímu úřadu neoznamovala každé dodání zboží, s podmínkou, že celnímu úřadu poskytne veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné k tomu, aby v případě potřeby mohl zboží překontrolovat.

V těchto případech se zapsání předmětného zboží do evidence příslušné osoby považuje za propuštění zboží do volného oběhu.

(3) Zápis dovezeného zboží do evidencí uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) může být se souhlasem celního úřadu nahrazen jiným úkonem, který skýtá celnímu úřadu záruku řádného provádění režimu. Vždy však musí být zřejmé datum zapsání do příslušné evidence a zboží musí být jednoznačně ztotožnitelné.

§ 132m

Povolení podle § 132j musí obsahovat konkrétní pravidla pro provádění režimu volného oběhu, zejména

- a) označení celního úřadu, u kterého může být místní řízení prováděno,
- b) zboží, na které se povolení vztahuje,
- c) způsob a plnění povinností uvedených v § 132l,
- d) způsob zajištění celního dluhu,
- e) okamžik propuštění zboží do volného oběhu,
- f) lhůtu, v níž musí být celnímu úřadu předloženo dodatečné celní prohlášení.“.

139. V § 133 odst. 4 se slovo „přepřacováno“ nahrazuje slovy „podrobeno žádné zpracovatelské operaci“.

140. V § 134 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Žádost se podává písemně na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

141. V § 134 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) K žádosti musí být přiloženy všechny doklady osvědčující údaje uvedené v žádosti. Doklady se předkládají v originále nebo úředně ověřené kopii a v žádosti se uvádí jejich počet.

(4) Podání žádosti o povolení režimu s ekonomickým účinkem podepsané žadatelem se považuje za projev vůle žadatele využívat celní režim, o který požádal. Žadatel je odpovědný za správnost údajů uváděných v podávaném celním prohlášení, pravost dokladů, které jsou k celnímu prohlášení přikládány, za splnění všech povinností vyplývajících z celního režimu, o který požádal.“.

142. V § 135 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Celní úřad vydá písemné povolení na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

143. V § 135 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Mají-li být zpracovatelské operace prováděny v územních obvodech více celních úřadů, vydá příslušný celní úřad povolení použít režim s ekonomickými účinky po dohodě s ostatními zúčastněnými celními úřady.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

144. V § 135 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Osoba, které bylo povolení uděleno, může požádat celní úřad, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny.

(5) Celní úřad žádosti podle odstavce 4 vyhoví pouze tehdy, je-li to odůvodněno řádným prováděním povoleného režimu. Vyhoví-li celní úřad žádosti, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění. Právní moc rozhodnutí, kterým bylo původní povolení uděleno, není jeho změně na překážku.“.

145. V § 135a písm. c) se slovo „odejmutí“ nahrazuje slovem „odnětí“.

146. V § 135a se na konci písmene b) doplňuje slovo „nebo“.

147. V § 135b se slovo „odejmutí“ nahrazuje slovem „odnětí“.

148. Za § 138 se vkládá nový § 138a, který zní:

„§ 138a

Na zjednodušené postupy při propuštění zboží do režimu s ekonomickým účinkem se ustanovení § 132a až 132m použijí přiměřeně.“.

149. § 139 včetně poznámek pod čarou č. 8d) až 8g) zní:

„§ 139

(1) Tranzitem se rozumí režim, kterému podléhá zboží dopravované pod celním dohledem od jednoho celního úřadu k celnímu úřadu druhému.

(2) Národním tranzitem se rozumí tranzit, při kterém se celní úřad odeslání i určení nachází v tuzemsku a zboží nepřekročí státní hranice.

(3) Společným tranzitem se rozumí tranzit uskutečňovaný podle mezinárodní smlouvy,^{8d)} při kterém se celní úřad odeslání nachází na území jedné smluvní strany^{8e)} a celní úřad určení na území této nebo jiné smluvní strany^{8e)} a zboží překročí alespoň jednu státní hranici mezi smluvními stranami.

(4) Tranzitní operací se rozumí doprava zboží v tranzitu od celního úřadu odeslání k celnímu úřadu určení.

(5) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, do režimu tranzitu se propouští zboží

a) zahraniční, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením,

b) české, které je

1. po propuštění do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku s umístěním do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu následně vyváženo do zahraničí,
2. po uskladnění v celním skladu, kdy zvláštní právní předpis jako důsledek uskladnění v celním skladu stanoví výhody obvykle se vztahující k vývozu zboží, následně propuštěno do režimu vývozu a vyváženo do zahraničí,
3. po propuštění do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku vyváženo do zahraničí ve společném tranzitu,
4. propuštěno do režimu vývozu a vztahuje se na ně právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,

c) české, u něhož je vrácení nebo prominutí cla podmíněno zpětným vývozem do zahraničí.

(6) České zboží přidané ke zpět vyváženým zušlechťným výrobkům z aktivního zušlechťovacího styku a propuštěné do režimu vývozu se propouští do režimu tranzitu spolu se zušlechťnými výrobky.

(7) Celním úřadem nakládky se rozumí celní úřad, pod jehož dohledem jsou činěna předběžná opatření, jejichž účelem je usnadnění začátku tranzitní operace u celního úřadu odeslání.

(8) Celním úřadem odeslání se rozumí celní úřad, u něhož tranzitní operace začíná.

(9) Celním úřadem určení se rozumí celní úřad, u kterého tranzitní operace končí.

(10) Vstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží v souvislosti s přesupem státních hranic vstupuje do tuzemska, a ve společném tranzitu také pohraniční celní úřad jiné smluvní strany, na jejíž celní území zboží vstupuje.

(11) Výstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží v souvislosti s přesupem státních hranic vystupuje z tuzemska, a ve spo-

lečném tranzitu také pohraniční celní úřad jiné smluvní strany, z jejíhož celního území zboží vystupuje.

(12) Tranzitním celním úřadem ve společném tranzitu se rozumí

- a) vstupní celní úřad na území jiné smluvní strany,^{8c)} než ze které je zboží ve společném tranzitu odesíláno, nebo
- b) výstupní celní úřad smluvní strany,^{8c)} jejíž celní území zboží v průběhu společného tranzitu dočasně opouští přes státní hranici s třetím státem.^{8f)}

(13) Přímým tranzitem se rozumí národní tranzit od vstupního celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(14) Tranzitem do vnitrozemí se rozumí národní tranzit od vstupního celního úřadu k vnitrozemskému celnímu úřadu.

(15) Tranzitem z vnitrozemí se rozumí národní tranzit od vnitrozemského celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(16) Vnitrozemským tranzitem se rozumí národní tranzit od jednoho vnitrozemského celního úřadu k jinému vnitrozemskému celnímu úřadu.

(17) Dopravním prostředkem se pro účely tohoto oddílu rozumí

- a) silniční vozidlo, návěs nebo přívěs,
- b) železniční osobní či nákladní vůz,
- c) loď či plavidlo,
- d) letadlo,
- e) kontejner.^{8g)}

(18) Tranzitním dokladem se rozumí rozhodnutí o propuštění zboží do režimu tranzitu vydané na tiskopisu písemného celního prohlášení nebo vydané a oznámené elektronicky podle § 104 odst. 9 písm. b).

^{8d)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb., o přístupu České republiky k Úmluvě o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím.

^{8c)} Čl. 15a sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

^{8f)} Čl. 3 odst. 1 písm. c) sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

^{8g)} Vyhláška č. 57/1976 Sb., o Celní úmluvě o kontejnerech, 1972.“

150. Za § 139 se vkládají nové § 139a až 139h, které včetně poznámek pod čarou č. 8h) až 8j) znějí:

§ 139a

Režim tranzitu se provádí

- a) jako národní tranzit podle § 139 odst. 2,
- b) jako společný tranzit podle § 139 odst. 3,
- c) na podkladě karnetu TIR,^{8h)}
- d) na podkladě karnetu ATA,⁸ⁱ⁾ používá-li se pro účely tranzitu,
- e) na podkladě tiskopisu celního prohlášení 302 (dále jen „tiskopis 302“) používaného na základě dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy.^{8j)}

§ 139b

Pro účely společného tranzitu se statusem zboží Evropských společenství (dále jen „status Společenství“) rozumí postavení zboží vyjadřující, že se jedná o zboží, které

- a) bylo zcela získáno nebo vyrobeno na celním území Evropských společenství, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze států nebo územních celků, které nejsou součástí celního území Evropských společenství,
- b) bylo dovezeno na celní území Evropských společenství ze států nebo územních celků, které nejsou součástí celního území Evropských společenství, a bylo zde propuštěno do volného oběhu, nebo
- c) bylo získáno nebo vyrobeno na celním území Evropských společenství buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu a), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).

§ 139c

(1) Ve společném tranzitu se status zboží označuje kódem

- a) T1, jedná-li se o české zboží nebo o zboží zahraniční jiné než uvedené v písmenu b),
- b) T2, jedná-li se o zboží, které má status Společenství, bylo dopraveno do tuzemska ve společném tranzitu spolu s tranzitním dokladem, v němž je status zboží označen kódem T2, a jsou-li splněny podmínky uvedené v § 139d.

(2) Kódy pro označení statusu zboží ve společném tranzitu, které mohou být použity v souladu s mezinárodní smlouvou,^{8d)} a podmínky pro jejich použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 139d

(1) Aniž by bylo dotčeno ustanovení § 139c, může být status zpět vyváženého zahraničního zboží ve společném tranzitu označen kódem T2, podléhalo-li zboží po jeho dopravení do tuzemska nepřetržitě celnímu dohledu, jehož cílem bylo zejména zajistit totožnost a nezměněný stav zboží, a nebylo-li v tuzemsku propuštěno do jiného celního režimu než

- a) národního tranzitu,
- b) uskladňování v celním skladu, pokud
 1. doba uskladnění nepřesáhla 6 měsíců u zboží kapitol 1 až 24 celního sazebníku nebo 5 let u ostatního zboží,
 2. zboží bylo uskladněno odděleně od ostatního zboží a bylo podrobeno pouze takové manipulaci, která je nutná k zajištění jeho uchování nebo která spočívá v dělení zásilky, aniž by byl nahrazen nebo změněn její obsah,
 3. manipulace se zbožím byla prováděna pouze s povolením celního úřadu, ve stanoveném rozsahu a pod celním dohledem, nebo
- c) dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla za účelem vystavení nebo předvedení zboží na výstavě nebo podobné akci; zboží může být podrobeno pouze takové manipulaci, která je nutná k zajištění jeho uchování nebo která spočívá v dělení zásilky, aniž by byl nahrazen nebo změněn její obsah.

(2) V písemném celním prohlášení na propuštění zpět vyváženého zahraničního zboží, jehož status je označen kódem T2, do společného tranzitu je nutno uvést veškeré odkazy, zvláštní záznamy a poznámky z tranzitního dokladu, na jehož základě bylo zboží dopraveno do tuzemska, nebo připojit jeho ověřený opis nebo fotokopii.

§ 139e

(1) Jeden dopravní prostředek může být použit pro nakládku zboží u několika celních úřadů odeslání a jeho vykládku u několika celních úřadů určení.

(2) Na jednom celním prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu může být deklarováno pouze zboží, které je nebo má být naloženo na jeden dopravní prostředek a má být přepravováno od jednoho celního úřadu odeslání k jednomu celnímu úřadu určení. Pro tento účel se za jeden dopravní prostředek považuje také

- a) silniční vozidlo spolu se svým návěsem a přívěsem (přívěsy),
- b) řada spojených železničních vozů,
- c) vlečné čluny spojené v řadě,
- d) kontejnery naložené na dopravním prostředku.

§ 139f

Je-li zboží nakládáno u více celních úřadů odeslání na jeden dopravní prostředek nebo je-li vykládáno z jednoho dopravního prostředku u více celních úřadů určení, předkládají se těmto celním úřadům všechny celní doklady, které se vztahují na zboží přepravované tímto dopravním prostředkem.

§ 139g

(1) Celní úřad odeslání může v případech, kdy je do režimu tranzitu propouštěno zboží uvedené v seznamu podle § 260g odst. 1, nebo z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele stanovit trasu k celnímu úřadu určení. V tranzitu může stanovenou trasu změnit celní úřad, v jehož územním obvodu se zboží nachází. Celní úřad povolí změnu trasy, pokud je hlavní povinný schopen zajistit rozsah a způsob výjimky z povinnosti dodržovat stanovenou trasu. Uvedené celní orgány učiní o této skutečnosti záznam do tranzitního dokladu.

(2) Z důvodů vyšší moci se může dopravce od stanovené trasy odchýlit. Zboží a tranzitní doklad musí být neprodleně předloženy nejbližšímu celnímu orgánu uvedenému v odstavci 1. Tento celní orgán opatří tranzitní doklad příslušným záznamem.

§ 139h

V průběhu tranzitní operace musí být na výzvu kteréhokoliv celního orgánu předložen tranzitní doklad týkající se zboží přepravovaného v režimu tranzitu.

^{8h)} Vyhláška č. 144/1982 Sb.

⁸ⁱ⁾ Vyhláška č. 89/1963 Sb.

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy o dočasnému použití.

^{8j)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 297/1996 Sb., o Dohodě mezi členskými státy Severoatlantické smlouvy a ostatními státy zúčastněnými v Partnerství pro mír o statusu jejich ozbrojených sil a Dodatkovém protokolu k této dohodě.“

151. V § 140 odstavec 2 zní:

„(2) Hlavní povinný je odpovědný za

- a) splnění povinností vyplývajících z režimu tranzitu; zejména je povinen zajistit, aby bylo zboží za podmínek stanovených celním úřadem odeslání dopraveno ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady,
- b) dodržování opatření přijímaných celními orgány v souvislosti s propuštěním zboží a jeho dopravou v režimu tranzitu.“

152. V § 141 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Požaduje-li to celní úřad odeslání, předkládá se s celním prohlášením na propuštění zboží do režimu tranzitu přepravní doklad, celní nebo jiný doklad s rovnocenným obsahem a účinností, týkající se režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo zpětného vývozu zboží, a doklady, týkající se předchozího celně schváleného určení. Během přepravy musí být přepravní doklad předložen na výzvu kteréhokoliv celního orgánu.“

Dosavadní odstavce 2 až 9 se označují jako odstavce 3 až 10.

153. Za § 141 se vkládají nové § 141a až 141f, které znějí:

„§ 141a

Je-li do režimu tranzitu propouštěno zboží, které je podle § 260g odst. 2 vyloučeno z používání globální záruky, opatří hlavní povinný celní prohlášení na propuštění zboží do tohoto režimu náležitostmi, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 141b

Zboží propuštěné do společného tranzitu musí být předloženo v průběhu tranzitní operace každému tranzitnímu celnímu úřadu s tranzitním dokladem. Nejedná-li se o přepravu zboží po železnici podle § 144r až 144ff, předkládá se dále dodatečný výtisk listu č. 4 tranzitního dokladu a potvrzení o překročení hranice, jehož vzor a způsob použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 141c

(1) V průběhu tranzitní operace může být zboží uvedené v tranzitním dokladu pod dohledem celních orgánů přeloženo na jiný dopravní prostředek, aniž by bylo nutno podávat nové celní prohlášení. Údaje o překládce uvede příslušný celní orgán do tranzitního dokladu.

(2) Celní orgány mohou povolit, aby za podmínek jimi stanovených byla překládka provedena bez jejich dohledu. Údaje o překládce uvede do tranzitního dokladu dopravce, který následně bez zbytečného prodlení předloží tranzitní doklad k potvrzení celnímu orgánu, který překládku povolil.

§ 141d

(1) Dojde-li během přepravy zboží z důvodů, které dopravce nemohl ovlivnit, k porušení celní závěry přiložené na dopravní prostředek, oznámí dopravce tuto skutečnost neprodleně nejbližšímu celnímu úřadu a požádá o provedení příslušného záznamu do tranzitního dokladu.

(2) V případě nehody, která si vyžádá přeložení zboží, platí ustanovení § 141c obdobně.

(3) Vyžaduje-li bezprostřední nebezpečí okamžité vyložení nákladu nebo jeho části z dopravního prostředku, může tak dopravce učinit bez předchozího oznámení celnímu úřadu. Záznam o provedených úkonech uvede do tranzitního dokladu a tuto skutečnost dodatečně oznámí nejbližšímu celnímu úřadu. Bylo-li nutno odstranit přiloženou celní závěru, postupuje se podle odstavce 1.

(4) Nebude-li dopravce v důsledku nehody nebo

jiných událostí během přepravy schopen dodržet lhůtu stanovenou pro dopravení zboží k celnímu úřadu určení, oznámí tuto skutečnost neprodleně nejbližšímu celnímu úřadu, který o tom pořídí příslušné záznamy do tranzitního dokladu.

§ 141e

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, může být tranzitní operace v odůvodněných případech ukončena bez souhlasu celního úřadu i u jiného celního úřadu, než který je v tranzitním dokladu uveden jako celní úřad určení. Tento celní úřad se tím stává celním úřadem určení.

(2) Při přepravě zboží uvedeného v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 nebo z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele může na žádost hlavního povinného celní úřad odeslání stanovit, že celní úřad určení může být změněn

- a) v národním tranzitu tímto celním úřadem odeslání, nebo
- b) ve společném tranzitu celními orgány členského státu, na jehož území se zboží nachází, na základě souhlasu celního úřadu odeslání.

Tyto celní orgány opatří tranzitní doklad příslušným záznamem a informují o tom původně stanovený celní úřad určení.

(3) Lhůta stanovená celním úřadem odeslání k dopravení zboží celnímu úřadu určení nemůže být jinými celními orgány měněna.

(4) Je-li zboží dopraveno celnímu úřadu určení po lhůtě stanovené celním úřadem odeslání a zdržení je důsledkem okolností, které byly celnímu úřadu určení uspokojivým způsobem vysvětleny a za něž nese hlavní povinný, dopravce ani příjemce zboží odpovědnost, má se zato, že lhůta byla dodržena.

§ 141f

Celní úřad určení, kterému bylo zboží s tranzitním dokladem předloženo, vydá o této skutečnosti potvrzení, požádá-li o ně osoba, která zboží předložila.“

154. V § 142 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Režim tranzitu je

- a) ukončen, je-li zboží, za podmínek stanovených celním úřadem odeslání, dopraveno k celnímu úřadu určení v nezměněném stavu a s připojenými doklady,
- b) vyřízen, může-li celní úřad odeslání, po porovnání vlastních údajů s údaji celního úřadu určení, určit, že tranzit byl ukončen.

(3) Ručení v režimu tranzitu zaniká vyřízením tranzitu. Neinformuje-li celní úřad odeslání ručitele ve lhůtě jednoho roku ode dne přijetí celního prohlášení o nevyřízení režimu tranzitu, zaniká ručení uply-

nutím této lhůty. Režim tranzitu se považuje za vyřízený, aniž by byl ukončen podle odstavce 2 písm. a), lze-li z údajů celních nebo jiných příslušných úřadů určit, že nesrovnalosti byly odstraněny nebo objektivně vysvětleny a případný celní dluh zanikl.“.

155. V § 142 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Byl-li ručitel informován, že režim tranzitu nebyl dosud u celního úřadu odeslán vyřízen, sdělí celní úřad odesláním ručiteli, že na něm požaduje nebo může požadovat splnění celního dluhu, za jehož splnění převzal ručení. Toto sdělení musí být ručiteli písemně oznámeno nejpozději do 3 let ode dne přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu, jinak ručení zaniká.“.

156. Za § 142 se vkládají nové § 142a až 142c, které znějí:

„§ 142a

(1) Nelze-li ve společném tranzitu určit v souvislosti s porušením celních předpisů místo vzniku celního dluhu, má se zato, aniž by byla dotčena ustanovení § 251 a 252, že celní dluh vzniká na území

- smluvní strany, kterou dopravní prostředek nebo zboží opustily naposledy, zjistí-li porušení předpisů tranzitní celní úřad uvedený v § 139 odst. 12 písm. a),
- smluvní strany, které náleží tranzitní celní úřad uvedený v § 139 odst. 12 písm. b), zjistí-li porušení předpisů tento úřad,
- členského státu, na jehož území bylo porušení předpisů zjištěno, nejedná-li se o případy uvedené pod písmeny a) a b),
- smluvní strany, na jejíž celní území podle evidence tranzitního celního úřadu dopravní prostředek nebo zboží naposledy vstoupily, nebyla-li zásilka předložena celnímu úřadu určení,
- členského státu, v němž bylo porušení předpisů zjištěno, dojde-li k tomuto zjištění po ukončení režimu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, je-li celnímu úřadu odeslán ve lhůtě uvedené v § 142b odst. 2 předložen důkaz o řádném provedení tranzitní operace nebo o místě vzniku celního dluhu.

(3) Není-li předložen důkaz podle odstavce 2, vyměří clo, daně a poplatky vybírané při dovozu dotčený členský stát smluvní strany, na jehož území celní dluh podle odstavce 1 vznikl, a to podle předpisů platných na jeho území.

§ 142b

(1) Není-li zboží propuštěné do režimu tranzitu dopraveno k celnímu úřadu určení a místo porušení předpisů nelze určit, oznámí celní úřad odesláním tuto

skutečnost hlavnímu povinnému bez zbytečného odkladu, nejpozději však do konce jedenáctého měsíce ode dne propuštění zboží do režimu tranzitu.

(2) Hlavní povinný je povinen nejpozději do 3 měsíců ode dne doručení oznámení podle odstavce 1, jedná-li se o společný tranzit, nebo 1 měsíce, jedná-li se o národní tranzit, předložit celnímu úřadu odesláním důkaz o řádném provedení tranzitní operace nebo o místě vzniku celního dluhu.

§ 142c

(1) Důkazem o provedení tranzitní operace společného tranzitu je

- celní nebo obchodní doklad potvrzený celními orgány kteréhokoli členského státu a prokazující, že předmětné zboží bylo předloženo celnímu úřadu určení nebo schválenému příjemci na území tohoto členského státu; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží, nebo
- celní doklad o propuštění zboží do celního režimu v jakémkoliv státě nebo jeho ověřený opis či kopie; ověření může provést celní orgán, který originál dokladu potvrdil, nebo jiný orgán tohoto státu; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží.

(2) Důkazem o provedení tranzitní operace v národním tranzitu je

- celní nebo obchodní doklad potvrzený celními orgány a prokazující, že předmětné zboží bylo předloženo v tuzemsku celnímu úřadu určení; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží, nebo
- celní doklad prokazující, že předmětné zboží bylo v zahraničí propuštěno do celního režimu, anebo jeho ověřený opis či kopie; ověření může provést celní orgán, který originál dokladu potvrdil, nebo zahraniční nebo tuzemské státní orgány; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží.“.

157. § 144 včetně poznámky pod čarou č. 8k) zní:

„§ 144

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo mezinárodní smlouva^{8k)} jinak, je hlavní povinný před propuštěním zboží do režimu tranzitu povinen zajistit celní dluh, který by mohl u tohoto zboží vzniknout.

(2) Zajištění celního dluhu se nepožaduje při

- dopravě po železnici prováděné
 - v národním tranzitu,
 - ve společném tranzitu podle § 144r až 144ff,
- letecké dopravě,
- dopravě prostřednictvím poštovních zásilek v národním tranzitu,
- vnitrozemské vodní dopravě v národním tranzitu,

- e) dopravě po Rýně a rýnských vodních cestách ve společném tranzitu,
- f) dopravě potrubím,
- g) dopravě vedením v národním tranzitu,
- h) námořní dopravě ve společném tranzitu.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam vnitrozemských vodních cest, na kterých se při vnitrozemské vodní dopravě ve společném tranzitu zajištění celního dluhu nepožaduje.

^{8k)} Čl. 10 odst. 2 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.
Čl. 33 Přílohy I sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.
Čl. 4 vyhlášky č. 144/1982 Sb.
Čl. 3 vyhlášky č. 89/1963 Sb.
Čl. 2 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s. „.

158. Za § 144 se vkládají nové § 144a až 144rr, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 8l) až 8y) znějí:

„Povolení nezajišťovat celní dluh

§ 144a

(1) České osobě, která

- a) má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu,
- b) aktivně spolupracuje s celními orgány,
- c) používá účinný systém kontroly dopravních operací,
- d) vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu,
- e) plní řádně a včas své platební povinnosti a je schopna dostát svým závazkům,
- f) se nedopustila závažného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,

může být povoleno, aby v souvislosti s propuštěním zboží do režimu tranzitu nezajišťovala celní dluh.

(2) Povolení nezajišťovat celní dluh nelze použít u tranzitních operací se zbožím uvedeným v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 nebo se zbožím, které je dočasně vyloučeno z používání globální záruky podle § 260g odst. 2.

(3) Hlavní povinný může nezajišťovat celní dluh nebo celní dluhy, které by mohly vzniknout z neukončených tranzitních operací, až do výše referenční částky, kterou se rozumí částka stanovená nebo která by byla stanovena pro zajištění celního dluhu v režimu tranzitu globální zárukou, a která nebyla snížena podle § 259a.

(4) Hlavní povinný odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout z neukončených tranzitních operací, pro které bylo použito povolení nezajišťovat celní dluh, nepřekročí referenční částku. Dojde-li k překročení referenční částky, musí hlavní povinný o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který povolení nezajišťovat celní dluh vydal.

§ 144b

(1) Žádost o povolení nezajišťovat celní dluh se podává písemně. V národním tranzitu se podává celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel sídlo nebo bydliště; ve společném tranzitu se žádost podává ministerstvu.

(2) Žádost o povolení nezajišťovat celní dluh musí obsahovat takové údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny. Žádost musí být doložena doklady umožňujícími zhodnotit finanční a majetkovou situaci žadatele, kterými se rozumí

- a) osvědčení příslušných orgánů ne starší 60 dnů, že daňové povinnosti žadatele, jakož i dávky na pojistné a sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti jsou řádně a včas splněny,
- b) kopie daňových přiznání žadatele za dva roky nazpět,
- c) účetní uzávěrka nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích sestavené k poslednímu dni účetního období, které předcházelo účetnímu období, v němž byla žádost celnímu orgánu doručena.

(3) Nedoloží-li žadatel potřebné podklady, vyzve celní orgán písemně žadatele k jejich doložení ve lhůtě nejméně 30 dnů ode dne oznámení výzvy žadateli. Ode dne odeslání výzvy do dne, kdy celní orgán požadované podklady obdrží, lhůty pro rozhodnutí podle § 144c neběží. Nebudou-li požadované podklady doloženy ve stanovené lhůtě, celní orgán žádost rozhodnutím odloží.

(4) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnutých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(5) Pokud vyjdou po udělení povolení nezajišťovat celní dluh najevo skutečnosti, které mohou mít vliv na jeho platnost, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna informovat o této skutečnosti celní orgán, který povolení vydal.

§ 144c

Celní orgán je povinen o žádosti o povolení nezajišťovat celní dluh rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit

nadřízený orgán. Nemůže-li celní orgán rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů uvědomit.

§ 144d

(1) Rozhodnutí, jímž se žádosti o povolení nezajišťovat celní dluh vyhovělo, nemusí být odůvodněno.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti nezajišťovat celní dluh není přípustné.

§ 144e

(1) Byla-li žádost o povolení nezajišťovat celní dluh zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

(2) Podá-li žadatel novou žádost před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, bude tato žádost odložena a žadatel o tom bude písemně vyrozuměn.

§ 144f

(1) Osobě, které bylo povoleno nezajišťovat celní dluh, vydá celní orgán, který povolení udělil, osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh. Osvědčení se nevzdává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

(2) Po vystavení osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh hlavní povinný určí osoby, které jsou oprávněny podepisovat a jeho jménem podávat celní prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu bez zajištění celního dluhu, a to i kdykoli v průběhu platnosti osvědčení. Předložením osvědčení prokazují určené osoby, že jsou oprávněny za hlavního povinného jednat v rozsahu uvedených právních úkonů.

(3) Vzor tiskopisu, na kterém bude vydáváno osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh, způsob jeho vyplňování a manipulaci s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144g

(1) Neplní-li osoba, které bylo povolení nezajišťovat celní dluh uděleno, podmínky uvedené v § 144a odst. 1 nebo závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, příslušný celní orgán povolení odejme. Platnost povolení zaniká právní mocí rozhodnutí příslušného celního orgánu o jeho odnětí.

(2) Bude-li povolení odejmuto, je držitel povolení povinen vrátit celnímu orgánu, který je odejmul, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti neuplynula.

§ 144h

Pro účely zjednodušeného postupu v režimu tranzitu se rozumí

a) schváleným odesilatelem osoba, které bylo celním

orgánem povoleno podle § 124 odst. 1 písm. c) používat zjednodušený postup při propouštění zboží do režimu tranzitu,

b) schváleným příjemcem osoba, které bylo celním orgánem povoleno podle § 124 odst. 1 písm. c) používat zjednodušený postup při dodání zboží v souvislosti s ukončením režimu tranzitu,

c) závěrou prostředek k zajištění totožnosti zboží, který je používán celními orgány nebo schváleným odesilatelem.

Schválený odesilatel

§ 144i

(1) Žádost o povolení zjednodušeného postupu prováděného schváleným odesilatelem se podává celnímu úřadu, v jehož územním obvodu mají být tranzitní operace zahajovány, nebo ministerstvu, mají-li být tranzitní operace zahajovány u více celních úřadů.

(2) Zjednodušený postup celní orgán povolí na žádost české osobě, která

- je hlavním povinným v režimu tranzitu,
- nenavrhuje propuštění zboží do režimu tranzitu pouze jednorázově,
- vede elektronicky evidenci umožňující celnímu úřadu kontrolovat pohyb zboží,
- podává celní prohlášení a komunikuje s celními orgány elektronicky,
- zajistí celní dluh globální zárukou,
- nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,
- ve stanovené lhůtě a požadovanou formou označuje odesílání zásilek,
- požadovaným způsobem zajišťuje totožnost zboží,
- stanoveným způsobem vyplňuje celní prohlášení a v souladu s uděleným povolením uvádí i údaje o propuštění zboží,
- ověřuje písemná celní prohlášení opatřená údaji o propuštění zboží zvláštním kovovým razítkem, nepoužívá-li částečně vyplněný tiskopis celního prohlášení, který byl předem zaevidován a ověřen otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání.

(3) Schválenému odesilateli může celní orgán uvedený v odstavci 1 povolit používání prostorových nebo kusových závěr, jejichž vzhled, rozměry, identifikační znaky, technické vlastnosti a parametry stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zjednodušeného postupu, uvádění údajů schváleným odesilatelem a náležitosti celního prohlášení, způsob

manipulace s doklady a vzor zvláštního kovového razítka.

§ 144j

(1) Schválený odesílatel učiní veškerá opatření, aby nedošlo ke zneužití

- a) zvláštního kovového razítka,
- b) tiskopisů celních prohlášení, které byly předem opatřeny otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání nebo zvláštního kovového razítka.

(2) Schválený odesílatel odpovídá za splnění celního dluhu, který vznikl v souvislosti se zneužitím tiskopisu celního prohlášení, který byl předem ověřen otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání nebo zvláštního kovového razítka v tuzemsku a při společném tranzitu také ve členském státě,⁸¹⁾ neprokáže-li, že učinil veškerá opatření podle odstavce 1.

§ 144k

Neplní-li schválený odesílatel podmínky uvedené v § 144i odst. 2, závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo neplní podmínky stanovené v povolení k provádění zjednodušeného postupu, celní orgán povolení odejme. Povolení pozbývá platnosti oznámením rozhodnutí celního orgánu o odejmutí povolení schválenému odesílateli.

Schválený příjemce

§ 144l

(1) Žádost o povolení zjednodušeného postupu prováděného schváleným příjemcem se podává celnímu úřadu, v jehož územním obvodu mají být tranzitní operace ukončovány, nebo ministerstvu, mají-li být tranzitní operace ukončovány u více celních úřadů.

(2) Zjednodušený postup celní orgán povolí na žádost české osobě, která

- a) dopravuje nebo pro niž je dopravováno do tuzemska po dobu nejméně šesti měsíců před podáním žádosti zboží v režimu tranzitu, nikoliv jen jednorázově,
- b) vede elektronicky evidenci a záznamy umožňující celnímu úřadu kontrolovat pohyb zboží,
- c) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,
- d) ve stanovené lhůtě a v požadované formě celnímu úřadu oznamuje
 1. dodání zboží v souvislosti s ukončením tranzitní operace,
 2. porušení příložených závěr,
 3. nadbytečné nebo chybějící množství zboží, zá-

měnu zboží nebo jiné nesrovnalosti týkající se příslušné tranzitní operace.

(3) Při dodání zboží v souvislosti s ukončením režimu tranzitu se schválený příjemce prokazuje osvědčením o povolení schváleného příjemce vydaným celním orgánem. Po vystavení osvědčení schválený příjemce určí osoby, které jsou oprávněny podepisovat a jeho jménem vydávat potvrzení o dodání zboží podle § 144m odst. 2, a to i kdykoli v průběhu platnosti osvědčení.

(4) Bude-li povolení odejmuto, je schválený příjemce povinen vrátit celnímu orgánu všechna osvědčení o povolení schváleného příjemce, jejichž doba platnosti dosud neuplynula.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zjednodušeného postupu, způsob manipulace s doklady a vzor, náležitosti a způsob použití osvědčení o povolení schváleného příjemce.

§ 144m

(1) Dopravením zboží schválenému příjemci ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou závěrou a s připojenými doklady splní hlavní povinný povinnosti vyplývající pro něj z režimu tranzitu.

(2) Schválený příjemce na žádost dopravci písemně potvrdí dodání každé zásilky dopravené v souladu s ustanovením odstavce 1. Náležitosti písemného potvrzení o dodání stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144n

Neplní-li schválený příjemce podmínky uvedené v § 144l odst. 2, závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo neplní podmínky stanovené v povolení k provádění zjednodušeného postupu, celní orgán povolení odejme. Povolení pozbývá platnosti oznámením rozhodnutí celního orgánu o odejmutí povolení schválenému příjemci.

§ 144o

Propuštění zboží do národního tranzitu ve vnitrozemské vodní dopravě

Při dopravě po vodní cestě jedním dopravním prostředkem od jednoho celního úřadu odeslání k jednomu celnímu úřadu určení může být písemné celní prohlášení na propuštění zboží do národního tranzitu podáno také na Seznamu nákladu (Manifest), jehož vzor, náležitosti a způsob nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144p

Propuštění zboží, které nemá obchodní charakter, do národního tranzitu při dopravě po železnici

(1) Při dopravě po železnici může být podáno

písemné celní prohlášení na propuštění zboží, které nemá obchodní charakter, do národního tranzitu také na zavazadlovém lístku stanoveném mezinárodní smlouvou^{8m}) (dále jen „zavazadlový lístek“), je-li

- a) hlavním povinným česká osoba, která za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou^{8m}) provozuje mezinárodní železniční přepravu cestujících a zavazadel,
- b) zboží navrhováno do režimu tranzitu do vnitrozemí nebo do přímého tranzitu,
- c) zavazadlový lístek polepen na rubu nálepkou nebo opatřen otiskem razítka (dále jen „nálepka“); pod nálepkou hlavní povinný uvede údaje stanovené ve vyhlášce ministerstva, kterou se současně stanoví vzor nálepky.

(2) Režim tranzitu do vnitrozemí se ukončuje u celního úřadu, v jehož územním obvodu je železniční stanice uvedená v seznamu železničních stanic, který stanoví ministerstvo po dohodě s Ministerstvem dopravy a spoju vyhláškou.

(3) Způsob nakládání se zavazadlovým lístkem stanoví ministerstvo vyhláškou.

Propuštění zboží do společného tranzitu při dopravě po železnici

§ 144r

(1) Za podmínek uvedených v § 144s až 144w může být při dopravě zboží po železnici písemné celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu podáno také na nákladním listu stanoveném mezinárodní smlouvou⁸ⁿ) (dále jen „mezinárodní nákladní list CIM“).

(2) Ustanovení § 141b se nevztahuje na dopravu zboží po železnici prováděnou ve společném tranzitu; potvrzení o přestupu hranice nahrazuje evidence osoby, která provozuje mezinárodní železniční přepravu zboží za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou^{8o}) (dále jen „železniční dopravce“).

§ 144s

(1) Železniční dopravce uchová záznamy a přepravní doklady týkající se přepravy zboží propuštěného do společného tranzitu v centrálním zúčtovacím místě tak, aby byly pro kontrolní účely k dispozici celním orgánům.

(2) Železniční dopravce předloží na žádost celním orgánům všechny podklady, záznamy nebo poskytné informace, které se vztahují na již uskutečněné nebo probíhající přepravy zboží a které jsou potřebné pro provádění celního dohledu.

§ 144t

(1) Železniční dopravce se sídlem na území smluvních stran, který přijal k přepravě zboží spolu

s nákladním listem CIM, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

(2) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, přes jehož území vstupuje na území smluvních stran zásilka zboží, která byla přijata k přepravě železniční společností jiného než členského státu spolu s nákladním listem CIM, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

§ 144u

Železniční dopravce je povinen zajistit označení nákladního listu CIM a jednotlivých nákladových kusů zboží propouštěných v tuzemsku do společného tranzitu, nebo v případě celovozových zásilek, vozů přepravujících zboží ve společném tranzitu z tuzemska, nálepkou. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob použití nálepky na nákladním listu CIM.

§ 144v

(1) Dojde-li ke změně přepravní smlouvy, podle níž přeprava, která má končit

- a) mimo území smluvních stran, končí na území smluvních stran, nebo
- b) na území smluvních stran, končí mimo území smluvních stran,

může železniční dopravce změněnou přepravní smlouvu plnit pouze se souhlasem celního úřadu odeslání.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 může železniční dopravce plnit změněnou přepravní smlouvu tehdy, informuje-li o provedené změně bez zbytečného odkladu celní úřad odeslání.

§ 144w

(1) České zboží jiné než uvedené v § 139 odst. 5 písm. b) bodech 1 a 2, které bylo propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, se považuje za propuštěné do režimu společného tranzitu, je-li přepravováno železničním dopravcem na mezinárodní nákladní list CIM, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem.

(2) S výjimkou případů uvedených v odstavci 1 se při zahájení nebo ukončení tranzitní operace společného tranzitu v tuzemsku předkládá mezinárodní nákladní list CIM spolu se zbožím celnímu úřadu odeslání nebo celnímu úřadu určení. Celním úřadem určení se rozumí celní úřad, v jehož územním obvodu se nachází železniční stanice určení podle nákladního listu CIM nebo jiná železniční stanice, v níž je společný tranzit ukončen a zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(3) Způsob nakládání s jednotlivými listy nákladního listu CIM a způsob označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

**Propuštění zboží do společného tranzitu
při přepravě ve velkých kontejnerech po železnici**
§ 144x

(1) Při přepravě zboží železničními dopravci smluvních stran ve velkých kontejnerech prostřednictvím dopravního podniku může být za podmínek uvedených v § 144y až 144ee podáno písemné celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu také na předávacím listu TR.^{8p)}

(2) Pro účely odstavce 1 se rozumí

- a) dopravním podnikem právnická osoba zřízená železničními dopravci, kteří jsou jejími členy, za účelem provozování mezinárodní přepravy zboží ve velkých kontejnerech na podkladu předávacího listu TR, která při provádění společného tranzitu jedná prostřednictvím svých národních zástupců; seznam národních zástupců pro Českou republiku stanoví ministerstvo vyhláškou,
- b) velkým kontejnerem přepravní jednotka
 1. trvalé povahy a dostatečně pevná, schopná opětovného použití,
 2. speciálně konstruovaná tak, aby byla usnadněna přeprava více dopravními prostředky bez překládky obsahu,
 3. zkonstruovaná tak, aby mohla být na dopravním prostředku zajištěna a snadno překládána,
 4. uzpůsobená tak, aby mohly být účinně přiloženy závěry; to platí pouze tehdy, vyžaduje-li se přiložení závěr za účelem zajištění totožnosti,
 5. jejíž ložná plocha, vymezená rohovými prvky, je nejméně 7 m²,
- c) předávacím listem TR doklad dopravního podniku určený pro mezinárodní přepravu, na jehož základě je přepravován jeden nebo více velkých kontejnerů od jednoho odesílatele k jednomu příjemci; náležitosti předávacího listu TR, použití a způsob manipulace s jeho jednotlivými listy stanoví ministerstvo vyhláškou,
- d) soupisem velkých kontejnerů (dále jen „Soupis“) doklad připojený k předávacímu listu TR jako jeho nedílná součást, na který je přepravováno více velkých kontejnerů z jedné stanice odeslání do jedné stanice určení; náležitosti Soupisu, použití a způsob manipulace s jeho jednotlivými listy stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Přeprava velkého kontejneru může být v rámci příslušné tranzitní operace provedena jinou dopravou než železniční

a) z místa nakládky zboží do nejbližší železniční stanice vybavené pro překládku velkých kontejnerů nebo železničního kontejnerového překladiště na území téže smluvní strany,

b) do místa vykládky zboží z nejbližší železniční stanice vybavené pro překládku velkých kontejnerů nebo železničního kontejnerového překladiště na území téže smluvní strany.

(4) V případech uvedených v odstavci 1 se mezinárodní nákladní list CIM opatří náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou, a nálepkou se neoznačuje.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam států, jejichž celní orgány jsou oprávněny schvalovat série kontejnerů pro přepravu zboží pod celní závěrou.

§ 144y

(1) Dopravní podnik uchovává v centrálním účtovacím místě nebo centrálních účtovacích místech záznamy a přepravní doklady týkající se přepravy zboží propuštěného do společného tranzitu tak, aby byly k dispozici celním orgánům pro kontrolní účely.

(2) Dopravní podnik předloží celním orgánům na požádání všechny podklady, záznamy nebo informace, které se vztahují na již uskutečněné nebo probíhající přepravy zboží a které jsou potřebné pro provádění celního dohledu.

(3) Je-li předávací list TR celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, informuje dopravní podnik

- a) celní úřad určení, byl-li dopravnímu podniku doručen předávací list TR nepotvrzený celním úřadem,
- b) celní úřad odeslání, nebyl-li dopravnímu podniku vrácen předávací list TR a nelze-li zjistit, zda zásilka byla dopravena k celnímu úřadu určení nebo zda opustila území smluvních stran.

§ 144z

(1) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, v němž dopravní podnik přijal k přepravě zásilku zboží spolu s předávacím listem TR, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

(2) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, přes jehož území vstupuje na území smluvních stran zásilka zboží, která byla přijata k přepravě dopravním podnikem v jiném než členském státě, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

§ 144aa

Je-li v průběhu tranzitní operace část přepravy uskutečněna jiným způsobem než po železnici, je mož-

no s jedním předávacím listem TR přepravovat pouze jeden velký kontejner.

§ 144bb

Dopravní podnik zajistí, aby předávací list TR a velké kontejnery se zbožím propouštěným v tuzemsku do společného tranzitu byly označeny nálepkou. Ministerstvo stanoví vyhláškou, které listy předávacího listu TR se označují nálepkou.

144cc

(1) Dojde-li ke změně přepravní smlouvy, podle níž přeprava, která má končit

- a) mimo území smluvních stran, končí na území smluvních stran, nebo
- b) na území smluvních stran, končí mimo území smluvních stran,

může dopravní podnik změněnou přepravní smlouvu plnit pouze se souhlasem celního úřadu odeslání.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 může dopravní podnik plnit změněnou přepravní smlouvu tehdy, informoval-li o provedené změně bez zbytečného odkladu celní úřad odeslání.

§ 144dd

(1) České zboží jiné než uvedené v § 139 odst. 5 písm. b) bodech 1 a 2, které bylo propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, se považuje za propuštěné do režimu společného tranzitu, je-li přepravováno železničním dopravcem se sídlem v tuzemsku prostřednictvím dopravního podniku na předávací list TR, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem.

(2) S výjimkou případů uvedených v odstavci 1 se při zahájení nebo ukončení tranzitní operace společného tranzitu v tuzemsku předkládá předávací list TR celnímu úřadu určení nebo celnímu úřadu odeslání.

(3) Způsob nakládání s jednotlivými listy předávacího listu TR a způsob označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144ee

(1) Je-li k nákladnímu listu CIM nebo předávacímu listu TR přiložen ložný list, jehož vzor, obsah, náležitosti, způsob použití a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou, nebo je-li celní prohlášení na propuštění zboží přepravovaného po železnici nebo ve velkých kontejnerech podáno na tiskopisu stanoveném mezinárodní smlouvou,⁸⁷⁾ je nutno před zahájením přepravy opatřit mezinárodní nákladní list CIM nebo předávací list TR náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 platí ustanovení § 144s, 144u, 144y a 144bb obdobně.

§ 144ff

(1) Železniční dopravce umožní pokračování tranzitní operace společného tranzitu jiným druhem dopravy než po železnici, je-li na tranzitním dokladu, jiném než nákladním listu CIM nebo předávacím listu TR, uvedeno, že je celní dluh pro Českou republiku zajištěn. Přepravní doklad se opatří náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Není-li pro Českou republiku zajištěn celní dluh podle odstavce 1, železniční dopravce neumožní pokračování tranzitní operace a o této skutečnosti uvědomí bez zbytečného odkladu celní úřad, v jehož uzemním obvodu se zboží nachází.

(3) Převezme-li železniční dopravce k dopravě po železnici zboží, které bylo s použitím tiskopisu stanoveného mezinárodní smlouvou⁸⁷⁾ propuštěno do společného tranzitu a je přepravováno v kombinované dopravě po silnici a železnici, odpovídá železniční dopravce za splnění celního dluhu, který vznikne porušením celních předpisů při dopravě po železnici, za předpokladu, že celní dluh nebyl zajištěn a u hlavního povinného je nedobytný.

Propuštění zboží do společného tranzitu v letecké dopravě

§ 144gg

(1) Při letecké dopravě může být celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu podáno na tiskopisu cargo manifestu, jehož obsah odpovídá dodatku 3 přílohy 9 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví⁸⁸⁾ (dále jen „cargo manifest“).

(2) Náležitosti uváděné do cargo manifestu, způsob manipulace s jeho jednotlivými listy a způsob označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Letecká společnost, která v souladu s odstavcem 1 přepravuje zboží, se pro tranzitní operace stává hlavním povinným.

(4) Hlavní povinný zpracovává a předává celnímu úřadu určení seznam cargo manifestů, které v průběhu předchozího měsíce předal k ukončení společného tranzitu. Obsah, formu a náležitosti seznamu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Postup uvedený v odstavcích 1 až 4 může být na žádost letecké společnosti, která má sídlo nebo stále zastoupení v tuzemsku, která si vyměňuje informace mezi letišti nakládky a vykládky elektronicky a splňuje podmínky uvedené v odstavci 6, zjednodušen.

(6) Celní úřad povolí zjednodušený postup podle odstavce 5 letecké společnosti, která

- a) provozuje značný počet leteckých linek mezi členskými státy,
- b) často odesílá a přijímá letecké zásilky,
- c) vede elektronicky evidenci, která umožní celním orgánům provádět na letištích nakládky i vykládky účinné kontroly,
- d) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů v průběhu 2 let před podáním žádosti,
- e) umožňuje celním orgánům přístup ke svým evidencím týkajícím se společného tranzitu,
- f) spolupracuje s celními orgány při řešení případných nesrovnalostí a porušení předpisů,
- g) vede evidenci statusu zboží u všech zásilek ve svých obchodních záznamech,
- h) uvádí u každé položky cargo manifestu status zboží příslušným kódem,
- i) odpovídá za oznámení všech odchylek zjištěných na letišti vykládky celnímu úřadu určení.

§ 144hh

Je-li celní prohlášení na propuštění zásilek přepravovaných leteckou dopravou do společného tranzitu podáno na tiskopisu stanoveném mezinárodní smlouvou,^{8r)} ustanovení § 144gg se nepoužijí.

§ 144ii

Tranzit při dopravě zboží potrubím nebo vedením

(1) Zboží dopravované potrubím se v tuzemsku považuje za navržené na propuštění do společného tranzitu a za propuštěné

- a) přivedením do tuzemska z území nebo přes území smluvní strany, která společný tranzit používá,
- b) zavedením do potrubí v tuzemsku za účelem jeho následného dopravení na území nebo přes území smluvní strany, která společný tranzit používá, nebo
- c) přivedením do tuzemska z území smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, za účelem jeho následného dopravení na území smluvní strany, která společný tranzit používá.

(2) Hlavním povinným se při dopravě zboží potrubím stává provozovatel tohoto zařízení, který má sídlo na území členského státu,

- a) kde doprava ve společném tranzitu započala, nebo
- b) přes jehož území vstupuje zboží na území smluvních stran a doprava dále pokračuje ve společném tranzitu.

(3) Provozovatel potrubí se sídlem v tuzemsku se pro účely plnění podmínek uvedených v § 140 odst. 2 považuje také za dopravce zboží.

(4) Při dopravě zboží potrubím se společný tranzit považuje v tuzemsku za ukončený

- a) zapsáním zboží do účetních dokladů příjemce a jeho dodáním do zařízení nebo rozvodných sítí užívaných tímto příjemcem, nebo
- b) vstupem zboží na území příslušné smluvní strany, jedná-li se o dopravu zboží do smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá.

(5) Dopravuje-li se zboží potrubím ve společném tranzitu mezi dvěma smluvními stranami přes území smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, je společný tranzit během přepravy přes její území přerušen.

(6) Dopravuje-li se zboží potrubím ze smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, začíná společný tranzit vstupem zboží na území následující smluvní strany, která společný tranzit používá.

(7) Kontrolu společného tranzitu provádějí celní orgány podle záznamů a obchodních dokladů provozovatele potrubí, které provozovatel vede a které na žádost předkládá celním orgánům.

(8) Není-li doprava zboží potrubím uskutečněna ve společném tranzitu nebo je-li zboží dopravováno vedením, použijí se ustanovení odstavců 1 až 7 pro národní tranzit přiměřeně.

Režim tranzitu na podkladu karnetu TIR nebo karnetu ATA

§ 144jj

(1) Bylo-li v průběhu mezinárodní přepravy zboží uskutečňované podle § 139a písm. c) nebo d) v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR nebo karnetu ATA nebo v souvislosti s těmito operacemi zjištěno porušení celních předpisů nebo jiné nedostatky, s nimiž je spojován vznik celního dluhu, uvědomí celní orgány ve lhůtě stanovené mezinárodní smlouvou^{8t)} o této skutečnosti držitele karnetu TIR nebo karnetu ATA a ručitele podle mezinárodní smlouvy.^{8u)}

(2) Není-li ve lhůtě stanovené mezinárodní smlouvou^{8v)} prokázáno řádné provedení tranzitu na podkladě karnetu TIR nebo karnetu ATA, vyměří celní orgány příslušné clo, daně a poplatky vybírané při dovozu.

(3) Důkazem o řádném provedení režimu tranzitu je

- a) doklad uvedený v § 142c odst. 2,
- b) pro účely Úmluvy ATA důkaz stanovený mezinárodní smlouvou.^{8w)}

§ 144kk

(1) Pohraniční celníci se pro účely mezinárodní smlouvy^{8x)} rozumí vstupní nebo výstupní celní úřad podle § 139 odst. 10 nebo 11.

(2) Záruční sdružení se sídlem v tuzemsku je, v souladu s mezinárodní smlouvou,^{8y)} odpovědné společně a nerozdílně s dlužníkem za splnění celního dluhu, který v tuzemsku vznikl v souvislosti s porušením celních předpisů při mezinárodní přepravě zboží v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR, při které byla zásilka do tuzemska dopravena nebo která byla v tuzemsku zahájena.

§ 144ll

(1) Z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele, nebo je-li podle § 260g odst. 2 zboží vyloučeno z používání globální záruky, může celní úřad odeslání nebo vstupní celní úřad stanovit pro mezinárodní přepravu zboží v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR trasu v tuzemsku k celnímu úřadu určení nebo k výstupnímu celnímu úřadu. Stanovenou trasu může na žádost držitele karnetu TIR změnit pouze celní úřad, v jehož územním obvodu se zboží v průběhu dopravy nachází.

(2) Dopravce se může odchýlit od stanovené trasy z důvodu vyšší moci. Zboží a karnet TIR musí být neprodleně předloženy nejbližšímu celnímu úřadu.

(3) O změně trasy podle odstavce 1 nebo 2 učiní příslušný celní úřad záznam do karnetu TIR a informuje celní úřad, který trasu stanovil.

§ 144mm

Vznikl-li celní dluh proto, že zboží propuštěné na podkladě karnetu ATA nebylo vyvezeno zpět nebo s ním bylo nakládáno v rozporu s celními předpisy nebo nebyly dodrženy podmínky stanovené celním úřadem, oznámí celní úřad tuto skutečnost záručnímu sdružení do 3 měsíců od uplynutí platnosti karnetu ATA. V oznámení celní úřad uvede výši celního dluhu.

§ 144nn

Clo uvedené v § 144jj vyměří celní úřad na tiskopisu celní výměr, jehož formu, obsah, náležitosti a způsob použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144oo

Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a způsob manipulace s karnetem TIR a s karnetem ATA.

Režim tranzitu na podkladě tiskopisu 302

§ 144pp

(1) Je-li podle § 139a písm. e) přepravováno zboží v režimu tranzitu a celním prohlášením je tiskopis 302, použije se tiskopis 302, jako by celní území členských států Severoatlantické smlouvy bylo jednotným celním územím.

(2) Je-li podle § 139a písm. e) přepravováno zboží

v režimu tranzitu na podkladě tiskopisu 302 z jednoho členského státu Severoatlantické smlouvy do téhož nebo jiného členského státu Severoatlantické smlouvy a během této přepravy projde zboží územím státu, který není členem Severoatlantické smlouvy, provádí se kontrola zboží a postupy související s použitím tiskopisu 302 na místech, kde zboží opouští celní území podle odstavce 1 a kde na něj opět vstupuje.

(3) Je-li zjištěno, že v průběhu přepravy zboží v režimu tranzitu na podkladě tiskopisu 302 došlo v některém členském státě Severoatlantické smlouvy k porušení celních předpisů, s nímž je spojován vznik celního dluhu, vyměří a vyberou clo, daně a poplatky vybírané při dovozu celní orgány tohoto členského státu podle předpisů platných v tomto státu.

(4) Ustanovení § 142a odst. 1 až 3 se použijí přiměřeně.

§ 144rr

Formu, náležitosti a způsob manipulace s tiskopisem 302 stanoví ministerstvo vyhláškou.

^{8l)} Čl. 3 odst. 1 písm. b) sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

^{8m)} Čl. 20 Přílohy A k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášené pod č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 61/1991 Sb.

Dohoda o přepravě cestujících a cestovních zavazadel po železnici v přímém mezinárodním styku (SMPS), vyhlášená pod č. 81/1951 Sb.

⁸ⁿ⁾ Čl. 12 Přílohy B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) (vyhláška č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášky č. 61/1991 Sb.).

^{8o)} Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 61/1991 Sb.

^{8p)} Čl. 85 Přílohy II sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

^{8r)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 174/1996 Sb., o přístupu České republiky k Úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožíovém styku mezi Evropským hospodářským společenstvím a zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO).

^{8s)} Vyhláška č. 147/1947 Sb., o Úmluvě o mezinárodním civilním letectví.

^{8t)} Čl. 11 odst. 1 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 6 odst. 4 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 8 odst. 4 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8u)} Čl. 1 písm. f) vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 1 písm. l) vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 1 písm. f) Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8v)} Čl. 11 odst. 2 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 7 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 9 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8w)} Čl. 8 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 10 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8x)} Čl. 1 písm. h) vyhlášky č. 144/1982 Sb.

^{8y)} Čl. 8 odst. 4 vyhlášky č. 144/1982 Sb.“.

159. V § 145 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Stanoví-li však právní předpisy obchodně-politická opatření pro

- a) vstup zboží do tuzemska, uplatňují se také při propuštění zahraničního zboží do režimu uskladňování v celním skladu,
- b) vývoz zboží, uplatňují se také při vývozu českého zboží do zahraničí po jeho předchozím propuštění do režimu uskladňování v celním skladu.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

160. Za § 146 se vkládá nový § 146a, který zní:

„§ 146a

Typy celních skladů

Pro účely režimu uskladňování v celním skladu se rozumí celním skladem

- a) typu A veřejný celní sklad, v němž skladovatel odpovídá za splnění povinností a podmínek uvedených v § 149 odst. 1 písm. a), b) a c),
- b) typu B veřejný celní sklad, v němž ukladatel odpovídá za splnění povinností a podmínek uvedených v § 149 odst. 1 písm. a) a b),
- c) typu C soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba,
- d) typu D soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba a je povolen zjednodušený postup podle § 132j písm. b),
- e) typu E soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba a celní úřad povolil, aby režim uskladňování v celním skladu byl použit, aniž by zboží bylo skladováno v celním skladu, ale aby bylo uloženo v prostorách patřících nebo užívaných touto osobou,
- f) typu F veřejný celní sklad, v němž skladovatelem jsou celní orgány.“.

161. V § 147 odst. 1 se za slova „Celní sklad“ vkládají slova „ , s výjimkou celního skladu typu F,“.

162. V § 148 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) typu skladu.“.

163. V § 148 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Považují-li celní orgány údaje uvedené v žádosti za nedostatečné, vyzvou žadatele k podání doplňujících informací nebo uvedení dalších údajů.“.

164. Za § 148 se vkládá nový § 148a, který zní:

„§ 148a

(1) Celní sklad, s výjimkou skladů typů E a F, tvoří prostory uvedené v § 145 odst. 3 schválené celním úřadem.

(2) Na jednom místě nelze současně povolit více než jeden typ celního skladu.

(3) Prostranství, objekt nebo prostor celního skladu typu F musí být viditelně označeny.

(4) Místnostem a uzavřeným nebo neuzavřeným prostorům, schváleným celními orgány pro dočasné uskladnění zboží podle § 93 nebo provozovaným celními orgány za účelem dočasného uskladnění zboží, může být přiznán status celního skladu typu A, B, C nebo D, nebo je celní orgány mohou provozovat jako celní sklad typu F.“.

165. Za § 149 se vkládá nový § 149a, který zní:

„§ 149a

(1) Povolení k provozování celního skladu se vydává na neurčitou dobu.

(2) V povolení k provozování celního skladu se uvádí celní úřad, který odpovídá za provádění celního dohledu nad celním skladem (dále jen „dohlížející celní úřad“), a celní úřad, kterému se předkládá zboží v souvislosti s jeho propuštěním do režimu uskladňování v celním skladu (dále jen „propouštějící celní úřad“). Neztíží-li se tím provádění celního dohledu, nemusí být tyto celní úřady totožné.

(3) V povolení k provozování soukromého celního skladu může být stanoveno, které druhy zboží mohou být do tohoto celního skladu propouštěny.

(4) Povolení k provozování celního skladu může být, aniž by bylo dotčeno ustanovení § 135a, odňato v případě, že celní sklad již není využíván v rozsahu, který opodstatňuje jeho další existenci.

(5) V prostorách celního skladu podle § 145 odst. 3 je zakázán maloobchodní prodej. Toto omezení platí i pro zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu a umístěné ve skladu typu E.“.

166. V § 152 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Povolení podle odstavce 3 není třeba, je-li v povolení k provozování celního skladu uveden způsob a rozsah prováděných operací a obvyklých manipulací k zajištění a uchování zboží. V tomto případě skladovatel dohlížejícímu celnímu úřadu pouze oznamuje, které operace a obvyklé manipulace a u kterého zboží budou provedeny. Způsob a formu tohoto oznámení stanoví dohlížející celní úřad v povolení.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

167. V § 152 odst. 5 se slova „výslovně stanoveny“ nahrazují slovy „stanoveny vyhláškou ministerstva“.

168. Za § 152 se vkládá nový § 152a, který zní:

„§ 152a

(1) Celní úřad v povolení určí osobu, která vede evidenci o skladovaném zboží ve formě schválené celním úřadem, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními právními předpisy; skladová evidence musí obsahovat náležitosti uvedené v § 162i.

(2) Celní úřad nevyžaduje vedení evidence o skladovaném zboží za předpokladu, že odpovědnost podle § 149 odst. 1 písm. a) a b) nese výlučně ukladatel a zboží je propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu na základě celního prohlášení podaného elektronicky.

(3) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu musí být zapsáno do evidence o skladovaném zboží ihned po jeho dopravení do celního skladu.“

169. § 153 zní:

„§ 153

(1) Celní úřad na zdůvodněnou písemnou žádost příslušné osoby povolí, aby za podmínek jím stanovených bylo zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu dočasně vyjmuto z celního skladu. V době, kdy se zboží nachází mimo celní sklad, mohou s ním být prováděny pouze operace uvedené v § 152 odst. 3 a za podmínek zde stanovených.

(2) Povolení podle odstavce 1 není třeba, je-li v povolení k provozování celního skladu uveden způsob a rozsah dočasného vynětí zboží. V tomto případě skladovatel dohlízejícímu celnímu úřadu pouze oznámí, které zboží může být z celního skladu dočasně vyjmuto. Způsob a formu tohoto oznámení stanoví dohlízející celní úřad.

(3) Celní úřad může povolit, aby zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu bylo převedeno z jednoho celního skladu do druhého bez ukončení režimu. Ministerstvo stanoví vyhláškou pro takové případy vzor tiskopisů a způsob jejich použití.

(4) Zjednodušený postup při převodu zboží lze použít,

- a) je-li v celním skladu, z něhož je zboží převáděno, i v celním skladu, do něhož je zboží převáděno, povoleno používat zjednodušený postup podle § 162f,
- b) je-li za plnění povinností uvedených v § 149 odst. 1 v obou celních skladech odpovědná stejná osoba, nebo
- c) jsou-li skladové evidence obou celních skladů ve-

deny elektronicky prostřednictvím navzájem propojených systémů.

(5) Odpovědnost za převáděné zboží přechází na skladovatele celního skladu, do něhož je zboží převáděno, okamžikem, kdy je zboží převzato a zaneseno do skladové evidence tohoto skladu.

(6) Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, nemůže být převedeno z jednoho celního skladu do druhého bez ukončení režimu, je-li jedním z těchto celních skladů sklad typu B.

(7) Bylo-li převáděné zboží podrobeno operacím a manipulacím uvedeným v § 152 odst. 3, musí doklady uvedené v odstavci 3 obsahovat pro účely rozhodování o určení celní hodnoty podle § 155 odst. 2 údaje o provedených operacích a manipulacích, o celní hodnotě a množství převáděného zboží.“

170. V § 154 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují tato slova: „včetně vedení evidence, která umožní celním orgánům kdykoliv kontrolovat aktuální stav zboží určeného k zušlechtnění, zušlechtněných výrobků a dalších produktů vzniklých při zpracovatelských operacích,“.

171. V § 154 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují tato slova: „ , včetně vedení evidence, která umožní celním orgánům kdykoliv kontrolovat aktuální stav zboží určeného k přepracování, přepracovaných výrobků a dalších produktů vzniklých při zpracovatelských operacích“.

172. Za § 154 se vkládá nový § 154a, který včetně poznámky pod čarou č. 8z) zní:

„§ 154a

(1) Neztíží-li se tím provádění celního dohledu, dohlízející celní úřad povolí, aby české a zahraniční zboží bylo uskladněno společně ve stejném prostoru celního skladu. České zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b), na něž se vztahuje zvláštní právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} může být uskladněno společně s jiným zbožím pouze tehdy, je-li vždy zajištěna jeho totožnost.

(2) Neumožňuje-li společné uskladnění českého a zahraničního zboží rozlišit celní status uskladněného zboží, může být společné uskladnění povoleno pouze tehdy, je-li české i zahraniční zboží rovnocenné. Za rovnocenné zboží se považuje zboží, které má stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a je zařazeno pod stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku.

(3) Je-li rovnocenné české a zahraniční zboží uskladněno společně, může být zboží, kterému má být přiděleno jiné celně schválené určení, považováno za české nebo zahraniční zboží podle uvážení osoby,

která odpovídá za plnění podmínek uvedených v § 149 odst. 1.

(4) Ustanovení odstavce 3 lze uplatnit pouze tehdy, nebude-li jiný celní status udělen většímu množství zboží, než je množství zboží daného celního statusu, které bylo do režimu uskladňování v celním skladu propuštěno a nachází se v celním skladu v době, kdy mu má být jiné celně schválené určení přiděleno.

(5) Dojde-li k poškození nebo zničení společně uskladněného rovnocenného českého a zahraničního zboží následkem nehody nebo vyšší moci a nelze-li prokazatelně doložit skutečné množství zahraničního a českého zboží, které bylo poškozeno či zničeno, rozdělí se důsledky poškození nebo zničení poměrně k celkovému množství zboží daného celního statusu, které se v celním skladu nacházelo v době, kdy k poškození nebo zničení došlo.

^{8z)} Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změnách některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).“.

173. § 156 zní:

„§ 156

(1) České zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b), na něž se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} musí být vyvezeno do zahraničí nebo musí být provedeny takové operace, které právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} považuje za rovnocenné dopravení zboží do zahraničí.

(2) Před propuštěním českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do režimu uskladnění v celním skladu musí být na účet celního úřadu složena kauce v částce odpovídající výhodám, které byly nebo mají být vyplaceny v souvislosti s vývozem tohoto zboží. Kauce bude vrácena po vyřízení režimu uskladnění v celním skladu způsobem uvedeným v odstavci 3.

(3) Režim uskladňování v celním skladu se pro účely vrácení kauce považuje za vyřízený v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu. Zboží, které je pod celním dohledem, může být po vyřízení režimu uskladňování v celním skladu nadále uloženo v prostorách celního skladu, aniž by byly plněny podmínky vyplývající z tohoto režimu.

(4) Přeprava českého zboží vyváženého do zahraničí podle odstavce 1 se uskutečňuje v režimu tranzitu.⁴⁾

174. § 158 zní:

„§ 158

(1) Nestanoví-li dohlížejší celní úřad jinak, musí být zboží, které má být uskladněno v celním skladu,

předloženo spolu s doklady propouštějícímu celnímu úřadu.

(2) Je-li propouštější celní úřad odlišný od dohlížejšího celního úřadu, uvede deklarant v písemném celním prohlášení název a sídlo dohlížejšího celního úřadu.

(3) Je-li dohlížejší celní úřad odlišný od propouštějšího celního úřadu, uplatňují se podmínky pro uskladňování zboží v celním skladu ode dne, kdy propouštější celní úřad přijme celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu. Písemné celní prohlášení, které je součástí rozhodnutí o propuštění zboží, se použije pro přepravu zboží od propouštějšího celního úřadu k dohlížejšímu celnímu úřadu. Přepravu je nutno uskutečnit v co nejkratší době a zboží se ukládá v celním skladu bez předložení dohlížejšímu celnímu úřadu.

(4) Postup stanovený v odstavcích 2 a 3 nelze použít u celních skladů typu B.

(5) Dohlížejší celní úřad může za účelem provádění celního dohledu zejména

- a) požadovat, aby se celní sklady zamykaly dvěma různými klíči (klíčem skladovatele a klíčem celního úřadu),
- b) dohlížet nad manipulací se zbožím umístěným v celním skladu,
- c) provádět periodicky nebo podle potřeby inventuru veškerého uskladněného zboží nebo jeho části.“.

175. Za § 162 se vkládají nové § 162a až 162l, které včetně nadpisů znějí:

„§162a

(1) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu typu D musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota, a
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak.

§ 162b

Neúplné celní prohlášení

(1) Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu uskladňování v celním

skladu, musí, mimo údajů nezbytných ke ztotožnění předmětného zboží včetně jeho množství, obsahovat i další údaje stanovené vyhláškou ministerstva.

(2) Ustanovení § 132b, 132c a 132f se použijí přiměřeně.

Zjednodušené celní prohlášení

§ 162c

(1) Celní úřad může povolit, aby zboží bylo do režimu uskladňování v celním skladu propuštěno na základě zjednodušeného celního prohlášení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat všechny náležitosti potřebné pro udělení povolení. Zjednodušené celní prohlášení, které musí obsahovat náležitosti uvedené v § 162b odst. 1, může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení podle § 162b, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(2) Žádost o propuštění zboží na základě neúplného celního prohlášení nebo obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena písemnou souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do režimu uskladňování v celním skladu ve stanovené době; odkaz na udělené povolení uvádí deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení. Souhrnná žádost se podává současně se žádostí o povolení provozovat celní sklad nebo dodatečně.

(3) Je-li zjednodušené celní prohlášení uplatňováno u celního skladu typu D, musí obsahovat také

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku, a
- b) hodnotu zboží.

(4) Zjednodušené celní prohlášení celní úřad přijme pouze tehdy, je-li mu současně předloženo předmětné zboží.

(5) Zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 1 nelze použít při propouštění českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do celního skladu jakéhokoliv typu a při propouštění jakéhokoliv zboží do celního skladu typu F.

(6) Při propouštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu do skladu typu B nelze jako zjednodušené celní prohlášení použít obchodní doklad.

§ 162d

(1) Celní úřad udělí povolení k propuštění zboží na základě zjednodušeného celního prohlášení, nebude-li tím negativně ovlivněn průběh celního řízení a provádění celního dohledu.

(2) Celní úřad neudělí povolení k propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu na základě zjednodušeného celního prohlášení,

a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích, a to v době 3 let před podáním žádosti, nebo

b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad povolení odejme, nastala-li situace uvedená v odstavci 1 nebo nesplňuje-li již osoba, které bylo povolení uděleno, podmínky uvedené v odstavci 2.

§ 162e

Povolení udělené podle § 162d musí obsahovat pravidla pro provádění zjednodušeného postupu, dohlízející a propouštějící celní úřad a obsah a formu zjednodušeného celního prohlášení. Dodatečné celní prohlášení se v tomto případě nepředkládá.

Místní řízení

§ 162f

Nebude-li tím negativně ovlivněn průběh celního řízení a provádění celního dohledu, může celní úřad za podmínek uvedených v § 162g na písemnou žádost povolit, aby po dodání do prostor celního skladu, bez předložení celnímu úřadu, bylo zboží na základě zápisu do skladové evidence propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu. Zápis do skladové evidence se v tomto případě považuje za propuštění zboží. Ustanovení § 162c odst. 2 a § 162d se použijí přiměřeně. Dodatečné celní prohlášení se v těchto případech nepředkládá.

§ 162g

(1) Povolení udělené podle § 162f musí obsahovat pravidla pro provádění zjednodušeného postupu, zejména stanovení zboží, na které se povolení vztahuje, formu plnění povinností uvedených v odstavci 2 a vymezení okamžiku propuštění zboží.

(2) Osoba, které bylo podle odstavce 1 uděleno povolení, po dodání zboží do prostor celního skladu

- a) sdělí bez zbytečného odkladu celnímu úřadu dodání zboží, a to ve formě a za podmínek jím v povolení stanovených,
- b) zapíše dodané zboží do své evidence, která musí obsahovat údaje umožňující ztotožnění zboží, zjistit jeho množství a datum zápisu do této evidence,
- c) uchová doklady potřebné pro propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu, pro umožnění kontroly celním úřadem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, po dobu nejméně 3 let.

(3) Nebude-li tím narušeno řádné provádění celního dohledu, lze na žádost povolit, aby

- a) sdělení uvedené v odstavci 2 písm. a) bylo učiněno v době, kdy je dodání zboží bezprostředně očekáváno, nebo
- b) ve zvláštních případech, s přihlédnutím k druhu zboží a četnosti dovozů, nemusel být celní úřad informován o každém dodání zboží, budou-li celnímu úřadu poskytnuty veškeré údaje potřebné k provedení případné celní kontroly.

(4) Zjednodušený postup podle § 162f nelze povolit pro propouštění českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do celního skladu jakéhokoli typu a při propouštění jakéhokoli zboží do celního skladu typu B nebo F.

(5) Celní úřad povolení odejme, nejsou-li podmínky podle § 162d odst. 2 nebo § 162g odst. 2 plněny nebo nejsou-li plněny podmínky stanovené v povolení.

Skladová evidence

§ 162h

(1) U celních skladů typů A, C, D a E musí vést skladovatel evidenci podle § 152a odst. 1. Skladová evidence musí být k dispozici dohlížejímu celnímu úřadu.

(2) U celních skladů typu B si dohlížejí celní úřad celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu ponechává, aby mohl provádět celní dohled. Skladová evidence pro potřeby celních orgánů nemusí být vedena, je-li celní prohlášení podle § 105 odst. 1 písm. b) podáváno elektronicky.

(3) U celních skladů typu F obsahuje evidence údaje uvedené v § 162i. Tato evidence nahrazuje evidenci o skladovaném zboží ve smyslu § 152a odst. 1.

§ 162i

(1) Skladová evidence podle § 152a odst. 1 obsahuje náležitosti a údaje nutné pro provádění celního dohledu, kterými se rozumí zejména

- a) údaje z celního prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu,
- b) odkazy na další celní a jiné doklady týkající se vstupu a výstupu zboží do a z celního skladu,
- c) údaje umožňující sledování zboží, včetně jeho umístění a přepravy v době, kdy není ukončen režim uskladňování v celním skladu,
- d) údaje týkající se společného skladování zboží podle § 154a,
- e) údaje nutné pro identifikaci zboží,
- f) údaje týkající se obvyklých způsobů a forem manipulace se zbožím,
- g) údaje týkající se dočasného vyjmutí zboží z celního skladu ve smyslu § 153 odst. 1.

(2) Skladová evidence musí být vedena elektro-

nicky tak, aby údaje v ní obsažené odpovídaly aktuálnímu stavu zboží uloženého v celním skladu. Skladovatel předkládá dohlížejímu celnímu úřadu soupis skladovaného zboží, a to ve lhůtách stanovených celními orgány. Má-li být uplatněno ustanovení § 155 odst. 2, musí skladová evidence obsahovat i údaj o celní hodnotě předmětného zboží před příslušnou operací nebo manipulací.

(3) Je-li použit zjednodušený postup, uplatní se ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 162j

(1) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu pro celní sklad typu A, C nebo D se do skladové evidence zapisuje v okamžiku, kdy bude fyzicky uloženo do celního skladu, a to na základě rozhodnutí dohlížejího nebo propouštějího celního úřadu o propuštění zboží.

(2) Při propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu do celního skladu typu E se záznam do skladové evidence provede v okamžiku, kdy je předmětné zboží dopraveno do prostor celního skladu.

(3) Je-li celní sklad používán jako dočasný sklad podle § 93, musí být záznam do skladové evidence proveden

- a) před uplynutím lhůty uvedené v § 92, je-li pro dočasně uskladněné zboží použito místní řízení podle § 162f,
- b) v ostatních případech v okamžiku, kdy je zboží po přijetí celního prohlášení propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu.

(4) Údaje o provedeném celním řízení při ukončení režimu uskladňování v celním skladu musí být zaznamenány do skladové evidence

- a) do doby, než zboží opustí prostory celního skladu, je-li uplatněn zjednodušený postup,
- b) v ostatních případech v okamžiku, kdy je zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

§ 162k

(1) Na písemnou žádost deklaranta, který navrhuje ukončení režimu uskladňování v celním skladu u zboží, které bylo podrobeno manipulacím a operacím podle § 152 odst. 3, vydá celní úřad potvrzení o provedených manipulacích nebo operacích.

(2) Ustanovení odstavce 1 nelze použít, jedná-li se o zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b).

§ 162l

Zjednodušený postup při ukončení režimu uskladňování v celním skladu

(1) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu může být při ukončování tohoto re-

žimu propouštěno zjednodušeným postupem do režimu volného oběhu nebo režimu vývozu.

(2) Povolení provozovat celní sklad typu D umožňuje také, aby bylo zboží propuštěno do volného oběhu zjednodušeným postupem ve formě místního řízení. Jsou-li však na zboží propouštěné do volného oběhu, které bylo předtím propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu typu D, uplatňovány výhody, které mohou být přiznány pouze po ověření údajů v celním prohlášení odebraním vzorků nebo kontrolou zboží, musí být předmětné zboží předloženo celnímu úřadu a zjednodušený postup ve formě místního řízení nelze použít.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije u zboží propuštěného do režimu uskladňování v celním skladu ve skladu typu F nebo u českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b), na které se vztahuje zvláštní právní předpis, jímž se provádí opatření tržní regulace v zemědělství.

(4) U zboží propuštěného do režimu uskladňování v celním skladu ve skladu typu B nelze použít zjednodušený postup ve formě místního řízení.“

176. V § 166 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.

(3) Bylo-li povolení uděleno na dobu delší než 2 roky, musí celní úřad průběžně, ve lhůtách stanovených v povolení, prověřovat, zda i nadále platí podmínky, za nichž bylo povolení uděleno. Časový interval mezi jednotlivými kontrolami však nesmí být v těchto případech delší než 24 měsíců.“

177. V § 167 písmeno b) zní:

„b) může-li režim aktivního zušlechťovacího styku pomoci vytvořit nejvýhodnější podmínky pro vývoz nebo zpětný vývoz zušlechtěných výrobků s tím, že zásadní zájmy českých výrobců nejsou dotčeny (dále jen „ekonomické podmínky“). Ministerstvo vyhláškou stanoví případy, kdy se ekonomické podmínky považují za splněné.“

178. V § 167 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2, 3 a 4, které znějí:

„(2) Celní orgány udělí povolení k použití režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému pouze tehdy, je-li již v době podání žádosti zřejmý úmysl žadatele vyvézt zušlechtěné výrobky pod celním dohledem do zahraničí.

(3) Celní orgány udělí povolení k použití režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení pouze tehdy, jestliže

- a) zvláštní právní předpisy umožňují vývoz zušlechtěných výrobků, a
- b) jsou splněny podmínky k použití systému navracení podle § 174.

(4) Celní orgány jsou oprávněny za účelem správného provádění režimu a ztotožnění dováženého zboží, které má být obsaženo v zušlechtěných výrobcích, podle povahy dováženého zboží a zušlechtěných výrobků

- a) odebrat bezplatně vzorky zboží v nezbytném množství,
- b) provést analýzu dováženého zboží a zušlechtěných výrobků,
- c) použít ke ztotožnění dováženého zboží celních závěr nebo jiných prostředků (např. zobrazení, technický popis, uvedení značek a výrobních čísel),
- d) provést kontrolu dokladů vztahujících se k výrobě zušlechtěných výrobků a kontrolu zásob dováženého zboží, nebo
- e) požadovat od osoby, které bylo povolení uděleno, vedení evidence o dováženém zboží a zušlechtěných výrobcích elektronicky, ze které musí být zřejmý průběh zpracovatelských operací, a vyžadovat její předložení ke kontrole.“

179. V § 168 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ministerstvo může s ohledem na druh zboží a další podmínky vyhláškou určit lhůty, které je celní orgán oprávněn stanovit.“

180. V § 168 odstavec 2 zní:

„(2) Lhůta počíná běžet od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zahraničního zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.“

181. Za § 169 se vkládá nový § 169a, který zní:

„§ 169a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) pravomocným rozhodnutím o povolení k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení musí být kromě dokladů uvedených v odstavci 1 doloženo

- a) dokladem potřebným pro uplatnění celních preferencí,

b) doklady stanovenými zvláštními předpisy, potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(3) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(4) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku se podává u celního úřadu stanoveného v povolení.“

182. V § 170 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Změní-li se v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci charakter nebo technické ukazatele dováženého zboží propuštěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému tak, že není možné provést zpracovatelské operace, a získat tak zamýšlené zušlechtěné výrobky, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna o tom neprodleně uvědomit celní úřad.“

183. § 171 zní:

„§ 171

Vznikl-li u zboží propuštěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku celní dluh, stanoví se výše tohoto dluhu na základě podpoložek celního sazebníku a dalších právních předpisů platných v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.“

184. § 172a zní:

„§ 172a

(1) Propustí-li celní úřad zušlechtěné výrobky vzniklé v režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému do režimu volného oběhu, vyměří a vybere ze cla stanoveného podle § 171 a 172 vyrovnávací úrok. Vyrovnávací úrok činí 250 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí, v němž bylo zboží do režimu volného oběhu propuštěno (dále jen „vyrovnávací úrok“). Stejným způsobem celní úřad postupuje, propustí-li do režimu volného oběhu zboží, které v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebylo přepracováno, ačkoliv bylo do tohoto režimu za účelem provedení zpracovatelských operací propuštěno (zboží v nezměněném stavu).

(2) Celní úřad vyrovnávací úrok podle odstavce 1 nevyměří a nevybere, jestliže

- a) vyrovnávací úrok nepřesáhne v jednotlivém případě částku 750 Kč, nebo
- b) vyrovnávací úrok nepřesáhne v jednotlivém pří-

padě částku 100 000 Kč a v důsledku změny okolností nebo podmínek by byl zpětný vývoz zušlechtěných výrobků nebo zboží v nezměněném stavu nemožný nebo neekonomický; to neplatí, pokud žadatel zatajil důležité skutečnosti nebo se dopustil jiného podvodného jednání nebo zanedbal své povinnosti.

(3) Celní úřad postupuje podle odstavce 2 písm. b) pouze tehdy, nelze-li osobě, které bylo povolení k použití režimu uděleno, přičítat zatajení důležitých skutečností nebo podvodné jednání anebo zanedbání povinností a předloží-li tato osoba hodnověrné důkazy.“

185. § 174 zní:

„§ 174

(1) Systém navracení může být použit u veškerého zboží, s výjimkou takového, které v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu podléhá množstevním omezením při dovozu nebo má-li být v tomto okamžiku s tímto zbožím předloženo dovozní nebo vývozní osvědčení.

(2) Systém navracení může být použit pouze tehdy, není-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu na vývoz zušlechtěných výrobků stanovena žádná vývozní náhrada.

(3) Systém navracení může být použit pouze tehdy, není-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na vývoz zušlechtěných výrobků stanovena na vývoz zušlechtěných výrobků žádná vývozní náhrada nebo vývozní clo.

(4) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ustanovení odstavců 1 až 3 neuplatní.“

186. V § 178 odst. 1 úvodní věta se za slova „v systému navracení“ vkládají slova „nebo zboží v nezměněném stavu“.

187. V § 178 odst. 1 písm. b) se slovo „tranzitu“, a slova „ , za splnění podmínek stanovených pro použití příslušného režimu“ zrušují.

188. V § 178 odstavec 3 zní:

„(3) Žádost o vrácení cla je nutno podat do 6 měsíců ode dne, kdy zušlechtěné výrobky ve zpětném vývozu skutečně opustily tuzemsko anebo kdy jim bylo přiděleno celně schválené určení uvedené v odstavci 1 písm. b). Celní úřad může z důvodů hodných zřetele prodloužit lhůtu pro podání žádosti o vrácení cla. Vzor žádosti stanoví ministerstvo vyhláškou.“

189. Za § 178 se vkládá nový § 178a, který zní:

„§ 178a

(1) Celní úřad může na základě písemné žádosti deklaranta povolit, aby zboží bylo navrženo k propuštění

tění do režimu aktivního zušlechťovacího styku na základě neúplného celního prohlášení.

(2) Neúplné celní prohlášení podepsané oprávněnou osobou musí obsahovat údaje o

- a) deklarantovi,
- b) druhu dopravního prostředku, který byl použit k dopravě zboží přes státní hranice,
- c) přesném názvu zboží,
- d) navrhovaném celním režimu,
- e) předchozích celních dokladech majících vztah ke zboží, které je navrženo k propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku zjednodušeným postupem,
- f) chybějících dokladech, které jsou jinak k propuštění zboží potřebné,
- g) uděleném povolení k použití zjednodušeného postupu.

(3) Na základě povolení vydaného podle odstavce 1 přijme celní úřad neúplné celní prohlášení

- a) na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému, které není doloženo dokladem o ceně zboží nebo deklarací údajů o celní hodnotě,
- b) na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení, které není doloženo

1. dokladem o ceně zboží,

2. deklarací údajů o celní hodnotě,

3. doklady k uplatnění preferenčních sazebních opatření s výjimkou uplatnění těchto opatření v rámci kvót anebo doklady k uplatnění snížené celní sazby, nebo

4. ostatními doklady, které jsou podle zvláštních právních předpisů potřebné k propuštění zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení.

(4) Celní úřad vydá povolení k použití zjednodušeného postupu podle odstavce 1 a neúplné celní prohlášení přijme pouze tehdy, jestliže deklarant celnímu úřadu doloží, že

- a) doklady uvedené v odstavci 3 písm. b) bodech 3 a 4 existují a jsou platné,
- b) tyto doklady nemohly být spolu s celním prohlášením předloženy z důvodů, které deklarant nemohl ovlivnit, a
- c) opožděné přijetí celního prohlášení by znemožnilo propuštění zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení nebo by způsobilo jeho zatížení vyšším clem.

(5) Celní úřad stanoví deklarantovi lhůtu k doplnění údajů v celním prohlášení nebo k předložení

potřebných dokladů, která nepřesahuje 1 měsíc ode dne přijetí zjednodušeného celního prohlášení. Lhůtu k předložení dokladů potřebných k uplatnění preferenčních sazebních opatření nebo snížené celní sazby lze však stanovit nejdéle na 3 měsíce. Vztahují-li se doplněné údaje nebo doklady, které mají být dodatečně předloženy, k celní hodnotě zboží, může celní úřad, je-li to nezbytně nutné, stanovit lhůtu delší nebo prodloužit lhůtu již stanovenou.

(6) Propouští-li celní úřad zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení a vyměřil-li celní dluh na základě předběžného stanovení celní hodnoty, je oprávněn požadovat od deklaranta zajištění celního dluhu ve výši, která kryje rozdíl mezi částkou celního dluhu takto vyměřenou a částkou celního dluhu, kterou může být zboží v konečné fázi zatíženo po předložení potřebných dokladů a stanovení celní hodnoty.

(7) Propustil-li celní úřad na základě odstavců 3 a 4 zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení s uplatněním preferenčních sazebních opatření nebo snížené celní sazby, aniž by doklady k uplatnění těchto opatření byly předloženy, vyžaduje vždy zajištění celního dluhu ve výši, která kryje rozdíl mezi částkou celního dluhu vyměřenou a částkou celního dluhu, kterou může být zboží v konečné fázi zatíženo, nebudou-li doklady potřebné k uplatnění preferenčních opatření nebo snížené celní sazby předloženy ve lhůtě stanovené celním úřadem.

(8) Není-li v odstavcích 1 až 7 stanoveno jinak, použijí se ustanovení tohoto zákona upravující zjednodušený postup na propuštění zboží do režimu volného oběhu a jeho povolení přiměřeně i pro režim aktivního zušlechťovacího styku.“

190. § 180 zní:

„§ 180

Ministerstvo vyhláškou stanoví případy, kdy může být použit režim přepracování pod celním dohledem a podmínky tohoto použití.“

191. § 181 zní:

„§ 181

Povolení k přepracování pod celním dohledem udělí celní úřad na žádost osoby, která bude zpracovatelské operace provádět nebo provedení těchto zpracovatelských operací sjedná.“

192. V § 182 písmeno d) zní:

„d) jsou-li splněny podmínky nezbytné pro činnosti napomáhající vytvářet nebo udržet v tuzemsku zpracovatelské činnosti, aniž by tím byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy českých výrobců podobného zboží (dále jen „ekonomické podmín-

ky“). Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ekonomické podmínky považují za splněné.“.

193. § 183 zní:

„§ 183

(1) Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.

(2) Bylo-li povolení uděleno na dobu delší než 2 roky, musí celní úřad průběžně, ve lhůtách stanovených v povolení, prověřovat, zda i nadále platí podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

(3) Celní úřad v povolení stanoví lhůtu, v níž musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení.

(4) Celní úřad může od osoby, které bylo povolení uděleno, požadovat, aby elektronicky vedla nebo si nechala vést evidenci obsahující údaje o množství zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, o množství získaných zpracovaných výrobků a další údaje potřebné pro sledování zpracovatelských operací a správné vymeření dovozního cla.“.

194. Za § 184 se vkládá nový § 184a, který zní:

„§ 184a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) pravomocným rozhodnutím o povolení k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem se podává u celního úřadu stanoveného v uděleném povolení.“.

195. V § 185 se slova „v okamžiku, na něž se vztahuje § 251“ nahrazují slovy „v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem“.

196. § 186 zní:

„§ 186

(1) Splňuje-li dovážené zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem podmínky pro přiznání preferenčních sazebních opatření a taková preferenční sazební opatření mohou být v tomto okamžiku přiznána na stejné zboží, jako mají být zpracované výrobky propouštěné do volného oběhu, vyměří celní úřad při propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu dovozní clo podle těchto preferenčních sazebních opatření.

(2) Jsou-li preferenční celní sazby uvedené v odstavci 1 uplatňovány v rámci celních kvót, může celní úřad vyměřit dovozní clo ze zpracovaných výrobků za použití těchto preferenčních celních sazeb pouze tehdy, je-li možno preferenční celní sazby uplatnit na dovážené zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu. V tomto případě se množství dováženého zboží skutečně použitého při výrobě zpracovaných výrobků propouštěných do volného oběhu odečte od celkové celní kvóty stejného zboží, jako jsou zpracované výrobky, a z celní kvóty stanovené na stejné zboží, jako jsou zpracované výrobky, se množství zpracovaných výrobků propouštěných do volného oběhu neodečítá.“.

197. Za § 186 se vkládají nové § 186a až 186h, které znějí:

„§ 186a

(1) Do 30 dnů po skončení lhůty, v níž musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna předložit celnímu úřadu, který povolení vydal, propouštěcí list.

(2) Propouštěcí list obsahuje údaje o

- a) uděleném povolení,
- b) množství jednotlivých druhů dovezeného zboží a označení celních prohlášení, na jejichž základě bylo toto zboží propuštěno do režimu přepracování pod celním dohledem,
- c) podpoložce celního sazebníku dovezeného zboží a zpracovaných výrobků,
- d) celní hodnotě dovezeného zboží,
- e) stanoveném procentu výtěžnosti,
- f) povaze a množství zpracovaných výrobků a o dalším nakládání s nimi, včetně označení celních prohlášení, na jejichž základě byly propuštěny do jiného režimu,
- g) nákladech na provedení zpracovatelských operací.

§ 186b

(1) Celní úřad, který povolení vydal, může povolit, aby propouštěcí list

- a) byl vyhotoven výpočetní technikou nebo jiným celním úřadem stanoveným způsobem,
- b) nahrazen celním prohlášením na propuštění dovezeného zboží do režimu přepracování pod celním dohledem, obsahuje-li alespoň údaje uvedené v § 186a odst. 2.

(2) Celní úřad, který povolení vydal, ověří správnost údajů uvedených v propouštěcím listu. Celní úřad však může rozhodnout, že doklady týkající se propouštěcího listu ponechá osobě, která jej vyhotovila.

(3) Celní úřad může v povolení režimu přepracování pod celním dohledem stanovit, že propouštěcí list vyhotoví sám.

§ 186c

(1) Celní hodnota zpracovaných výrobků propuštěných do volného oběhu může být určena jako

- a) celní hodnota stejného nebo podobného zboží, jako jsou zpracované výrobky vyrobené v zahraničí ve stejné nebo přibližně stejné době,
- b) prodejní cena zpracovaných výrobků, není-li ovlivněna spojením mezi prodávajícím a kupujícím,
- c) tuzemská prodejní cena stejného nebo podobného zboží, jako jsou zpracované výrobky, není-li ovlivněna spojením mezi prodávajícím a kupujícím,
- d) celní hodnota dovezeného zboží, k níž jsou připočteny náklady na provedení zpracovatelských operací.

(2) Celní úřad rozhodne o určení celní hodnoty některým ze způsobů uvedených v odstavci 1 na základě písemné žádosti deklaranta, bude-li podána nejpozději do okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu.

§ 186d

Jsou-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu uplatňována na dovážené zboží obchodně-politická opatření, uplatňují se na zpracované výrobky pouze tehdy, jestliže se tato obchodně-politická opatření vztahují také na zboží, které je stejné jako zpracované výrobky. V tomto případě se tato obchodně-politická opatření uplatňují pouze na množství dovezeného zboží, které bylo skutečně použito při výrobě zpracovaných výrobků a propuštěných do volného oběhu.

§ 186e

Pro povolování a provádění zjednodušených postupů režimu přepracování pod celním dohledem platí § 132b, 132c a § 132f až 132m přiměřeně.

§ 186f

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného admi-

nistrativního zatížení sledovat správnost prováděných zpracovatelských operací, může celní úřad, v jehož územním obvodu má být provedena první zpracovatelská operace, přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo deklaranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem,
- b) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště osoby provádějící zpracovatelské operace, daňové identifikační číslo osoby provádějící zpracovatelské operace nebo, nemá-li je přiděleno, její identifikační číslo; je-li osobou provádějící zpracovatelské operace fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li tato osoba shodná s žadatelem nebo deklarantem,
- c) povahu zpracovatelské operace,
- d) obchodní nebo technický popis zpracovaného výrobku,
- e) procento výtěžnosti nebo způsob jeho stanovení,
- f) lhůtu, ve které musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení,
- g) místo, kde budou zpracovatelské operace prováděny.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

§ 186g

Celní úřad zjednodušený postup ve formě místního řízení nepovolí, není-li evidence uvedená v § 183 odst. 4 průkazná.

§ 186h

V případech jiných, než na které se vztahuje § 186f, může být celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem podáno pouze u celního úřadu uvedeného v příslušném povolení.“

198. V § 187 se slova „které má být vyvezeno zpět“ nahrazují slovy „určené ke zpětnému vývozu“.

199. § 188 zní:

„§ 188

(1) Osoba, která hodlá v tuzemsku dočasně používat zahraniční zboží nebo která jeho použití v tuzemsku sjednala, musí písemně požádat o povolení k použití režimu dočasného použití, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Žádost o povolení podle odstavce 1 se podává u celního úřadu, v jehož územním obvodu bude dovezené zboží poprvé použito. Žádost lze podat pouze na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.“

200. Za § 192 se vkládá nový § 192a, který zní:

„§ 192a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) dokladem potřebným pro uplatnění celních preferencí, a
- d) doklady stanovenými zvláštními právními předpisy potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla musí být doloženo dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota, a deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak.

(3) Celní úřad může požadovat, aby celní prohlášení uvedené v odstavcích 1 a 2 bylo doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.“

201. § 195 zní:

„§ 195

Vznikne-li u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla celní dluh z jiných důvodů, než je propuštění zboží do tohoto režimu, stanoví se výše celního dluhu jako rozdíl mezi částkou cla vypočítanou podle § 251 a částkou cla splatnou podle § 193.“

202. Za § 196 se vkládají nové § 196a až 196e, které znějí:

„§ 196a

(1) Není-li dále stanoveno jinak, podává se celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití u celního úřadu stanoveného v povolení.

(2) Umožňují-li celní předpisy podání celního prohlášení ústně nebo jiným úkonem, lze je podat u kteréhokoliv celního úřadu.

§ 196b

(1) Celní dluh, který vznikl nebo by mohl u zboží propuštěného do režimu dočasného použití vzniknout, musí být zajištěn. Zajištění celního dluhu není požadováno, je-li zboží úplně osvobozeno od dovozního cla.

(2) Zajištění celního dluhu celní úřad, který povolení vydal, uvolní, jestliže bude prokázáno, že předmětnému zboží bylo přiděleno jiné celně schválené určení.

§ 196c

Na zjednodušené postupy při propouštění dovezeného zboží do režimu dočasného použití se ustanovení § 132a až 132m použijí obdobně.

§ 196d

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného administrativního zatížení sledovat správnost prováděných operací, může celní úřad přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo deklaranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li deklarantem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem, případně i obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště vlastníka zboží, daňové identifikační číslo vlastníka zboží nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li vlastníkem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,
- b) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště uživatele zboží, daňové identifikační číslo uživatele zboží nebo, nemá-li je přiděleno, jeho

identifikační číslo; je-li uživatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li uživatel shodný s deklarantem nebo žadatelem,

- c) ustanovení právního předpisu, které má být uplatněno,
- d) místo, kde má být zboží používáno,
- e) lhůtu, ve které musí být dovezenému zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

(4) Ustanovení § 134 odst. 4 platí přiměřeně.

§ 196e

(1) Vznikl-li u zboží, které bylo předtím propuštěno do režimu dočasného použití celní dluh, vyměří celní úřad z celkové dlužné částky cla, daní a poplatků vyrovnávací úrok podle § 172a.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jedná-li se o

- a) vznik celního dluhu podle § 238 odst. 1 písm. b),
- b) celní dluh zajištěný v plné výši,
- c) vznik celního dluhu propuštěním

1. zboží určeného k vystavení, předvedení nebo používání na výstavách, veletrzích, kongresech a podobných událostech,

2. turistického propagačního materiálu,

3. zboží dováženého k humanitárním účelům,

4. použitého zboží, které má být prodáno v dražbě,

5. zboží dováženého v rámci smlouvy o prodeji na zkoušku,

6. uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností dovážených k vystavování, s možností případného prodeje,

7. konfekcionovaných kožešin, koberců, šperků a klenotnických výrobků zasílaných na ukázkou za předpokladu, že jejich zvláštní znaky neumožňují jejich dovoz jako vzorky,

do volného oběhu, pokud byly předtím propuštěny do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla,

d) částku vyrovnávacího úroku nepřevyšující 750 Kč, nebo

e) částku vyrovnávacího úroku nepřevyšující v jednotlivém případě částku 100 000 Kč a osoba, které bylo povolení k použití režimu uděleno, předloží důkazy o tom, že v důsledku změny okolností

nebo podmínek by byl zpětný vývoz dovezeného zboží nemožný nebo neekonomický.

(3) Celní úřad postupuje podle odstavce 2 písm. e) pouze tehdy, nelze-li osobě, které bylo povolení k použití režimu uděleno, přičítat zatažení důležitých skutečností nebo podvodné jednání anebo zanedbání povinností a předloží-li tato osoba hodnověrné důkazy. Celní úřad předložené důkazy uloží na dobu 3 let.“

203. V § 197 odst. 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) až f), která znějí:

„d) hlavním zušlechťeným výrobkem zušlechťený výrobek, na jehož výrobu bylo povolení režimu pasivního zušlechťovacího styku uděleno,

e) vedlejším zušlechťeným výrobkem jiný než hlavní zušlechťený výrobek, který je nutným vedlejším produktem zpracovatelské operace,

f) ztrátou podíl dočasně vyvezeného zboží zničeného nebo ztraceného v průběhu zpracovatelské operace, zejména v důsledku odpařování, vysychání, vyprchávání nebo vylouhování.“

204. V § 198 odstavce 2 zní:

„(2) Ministerstvo vyhláškou stanoví případy a podmínky, kdy se ustanovení odstavce 1 písm. b) nepoužije.“

205. V § 199 odst. 1 se slovo „zařizuje“ nahrazuje slovem „sjednává“.

206. V § 200 odst. 2 se na konci doplňují tato slova: „ , způsoby, kterými lze prokázat, že zušlechťené výrobky pocházejí z dočasně vyvezeného zboží, a ve kterých případech se zásadní ekonomické zájmy českých výrobců automaticky považují za nedotčené“.

207. Za § 200 se vkládá nový § 200a, který zní:

„§ 200a

Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.“

208. V § 201 odst. 1 se na konci doplňují tato slova: „ , a to i v případě, že původně stanovená lhůta již uplynula“.

209. Za § 201 se vkládá nový § 201a, který zní:

„§ 201a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku musí být doloženo

a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,

b) pravomocným povolením k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.“

210. V § 202 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Celní úřad osvobození od dovozního cla podle § 203 nepřiznává, není-li splněna některá z podmínek stanovených pro uplatnění režimu pasivního zušlechťovacího styku.“

211. V § 204 odst. 2 se slova „při jeho prvním propuštění“ nahrazují slovy „před jeho prvním propuštěním“.

212. V § 206 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Systém prosté výměny bez předchozího dovozu náhrad lze za podmínek stanovených celním úřadem použít i při dovozu zušlechtěných výrobků.

(6) Je-li to odůvodněno okolnostmi případu a jsou-li současně splněny podmínky pro udělení povolení k použití systému prosté výměny bez předchozího dovozu náhrad, může celní úřad povolit osobě, které bylo uděleno povolení používat režim pasivního zušlechťovacího styku bez možnosti použít systém prosté výměny, aby dovezla náhradu. Žádost musí být podána nejpozději při dovozu této náhrady.“

213. V § 207 odst. 1 se za slovo „Náhrada“ vkládají slova „musí být zařazena do stejné podpoložky celního sazebníku a“.

214. V § 210 odst. 2 se na konci doplňují tato slova: „ , a to i v případě, že původně stanovená lhůta již uplynula“.

215. V § 210 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pro účely odstavce 1 se umístění dočasně vyváženého zboží do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma nebo jeho propuštění do režimu uskladňování v celním skladu považuje za vývoz.“

216. Za § 212 se vkládají nové § 212a až 212l, které znějí:

„§ 212a

(1) Lhůtu ke zpětnému dovozu zušlechtěných výrobků (§ 201) stanoví celní úřad s přihlédnutím k době nutné k provedení zpracovatelských operací a době potřebné k přepravě dočasně vyváženého zboží a zušlechtěných výrobků. Lhůta počíná běžet

od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

(2) Lhůtu ke zpětnému dovozu náhrad v systému prosté výměny bez předchozího dovozu těchto náhrad stanoví celní úřad s přihlédnutím k době potřebné pro nahrazení dočasně vyváženého zboží a době potřebné k přepravě dočasně vyváženého zboží a náhrad. Lhůta počíná běžet od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

(3) Zpětný dovoz podle odstavců 1 a 2 se považuje za uskutečněný, jestliže zušlechtěné výrobky nebo náhrady byly

- a) propuštěny do volného oběhu,
- b) umístěny ve svobodném celním skladu nebo svobodném celním pásmu, propuštěny do režimu uskladňování v celním skladu nebo aktivního zušlechťovacího styku, nebo
- c) propuštěny do režimu společného tranzitu.

(4) Rozhodujícím pro posouzení dodržení stanovené lhůty je okamžik přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků nebo náhrad do volného oběhu, režimu uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu společného tranzitu anebo okamžik jejich umístění ve svobodném celním skladu nebo svobodném celním pásmu.

§ 212b

V odůvodněných případech může celní úřad stanovit procento výtěžnosti (§ 169) až po propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku, nejpozději však do okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu.

§ 212c

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného administrativního zatížení sledovat správnost prováděných zpracovatelských operací, může celní úřad přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo deklaranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li deklarantem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem,

- b) charakteristiku zpracovatelské operace,
- c) obchodní nebo technický popis zpracovaného výrobku,
- d) procento výtěžnosti nebo způsob jeho stanovení,
- e) lhůtu, ve které musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení,
- f) způsob ztotožnění.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

§ 212d

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava, bezúplatná i za úplatu, dočasně vyváženého zboží, které nemá obchodní charakter, povolí celní úřad na žádost deklaranta, aby podání celního prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu sloužilo jako podání žádosti o povolení režimu pasivního zušlechťovacího styku. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Za opravu zboží, včetně jeho uvedení do původního stavu, se pro účely odstavce 1 považuje i oprava, která

- a) je prováděna pouze příležitostně, a
- b) se týká výhradně zboží určeného k osobní potřebě dovozce nebo členů jeho rodiny.

(3) Skutečnosti uvedené v odstavci 2 je povinen prokázat žadatel.

§ 212e

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku lze podat pouze u celního úřadu uvedeného v povolení.

(2) Popis zboží uvedeného v celním prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku musí odpovídat popisu zboží uvedenému v uděleném povolení; ustanovení § 212d nejsou dotčena.

§ 212f

Pro povolování a provádění zjednodušených postupů režimu pasivního zušlechťovacího styku platí § 132b, 132c a § 132f až 132m přiměřeně.

§ 212g

(1) Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu se podává u celního úřadu uvedeného v povolení.

(2) Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných

výrobků podle § 212d do volného oběhu se podává u kteréhokoliv vnitrozemského celního úřadu.

(3) Popis zboží uvedeného v celním prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu musí odpovídat popisu zboží uvedenému v uděleném povolení; ustanovení § 212d nejsou dotčena.

§ 212h

Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu musí být doloženo doklady potřebnými pro propuštění do volného oběhu a dále

- a) celním prohlášením, na jehož základě bylo zboží propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a
- b) dokladem prokazujícím, že zušlechtěné výrobky nebo náhrada byly získány ve stanovené lhůtě způsobem stanoveným v povolení, je-li celní prohlášení podáno po uplynutí lhůty stanovené k jejich dovozu a zpětný dovoz se považuje za uskutečněný podle § 212a odst. 3.

§ 212i

Při propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu platí ustanovení § 132a až 132m obdobně.

§ 212j

(1) Při určování částky cla podle § 203 odst. 2 se náklady vzniklé v souvislosti s nakládkou, přepravou a pojištěním dočasně vyváženého zboží na místo, kde byla zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovací operace provedena, nezahrnují do

- a) hodnoty dočasně vyváženého zboží, která byla vzata v úvahu při určení celní hodnoty podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1,
- b) zpracovatelských nákladů, jestliže hodnotu dočasně vyváženého zboží nelze podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1 určit.

(2) Zpracovatelské náklady uvedené v odstavci 1 zahrnují náklady vzniklé v souvislosti s nakládkou, přepravou a pojištěním zušlechtěných výrobků při dopravě z místa, kde tyto výrobky podstoupily zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovací operace, na místo, kde vstoupily do tuzemska.

(3) Náklady na opravu uvedenými v § 205 se rozumí celková částka, kterou osoba, které bylo povolení uděleno, za opravu zaplatila nebo má zaplatit osobě nebo ve prospěch osoby, která opravu provedla. Tato částka zahrnuje všechny platby, které byly nebo mají být za opravu dočasně vyvezeného zboží uhrazeny jako podmínka opravy osobě, která opravu provedla, osobou, které bylo povolení uděleno. Platba nemusí mít formu převodu částky, může být provedena akreditivem nebo cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo. Pro vztah mezi osobou, které

bylo povolení uděleno, a osobou, která opravu provedla, se užijí ustanovení § 65 odst. 3, 4 a 5 obdobně.

§ 212k

Nejsou-li všechny zušlechtěné výrobky, s výjimkou vedlejších zušlechtěných výrobků vzniklých z předmětné zpracovatelské operace, propuštěny do volného oběhu současně, stanoví se podíl dočasně vyvezeného zboží ve zušlechtěných výrobcích. Způsob stanovení podílu upraví ministerstvo vyhláškou.

§ 212l

(1) Obchodně-politická opatření vztahující se k vývozu se uplatňují i při propuštění zboží do režimu pasivního zušlechtovacího styku, a to v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechtovacího styku.

(2) Jsou-li zušlechtěné výrobky propouštěny do volného oběhu, uplatní se zvláštní obchodně-politická opatření vztahující se na tyto výrobky v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu pouze tehdy, nemají-li český původ ve smyslu ustanovení § 60 odst. 2 a § 62.

(3) Obchodně-politická opatření vztahující se na dovoz zboží se neuplatňují tehdy, jestliže byl použit systém prosté výměny nebo účelem zpracovatelské operace byla oprava anebo další zpracovatelské operace byly provedeny v souladu s ustanovením § 173.“

217. Za § 214 se vkládá nový § 214a, který zní:

„§ 214a

Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu musí být doloženo přepravními doklady. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení vyváženo ve dvou nebo více balených nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.“

218. Za § 215 se vkládají nové § 215a a 215b, které znějí:

„§ 215a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu se podává u celního úřadu, v jehož územním obvodu má vývozce sídlo nebo bydliště nebo kde je zboží baleno nebo v souvislosti s jeho vývozem nakládáno na dopravní prostředek.

(2) Jedná-li se o dílčí zásilku, může být celní prohlášení podáno u celního úřadu, v jehož územním obvodu má sídlo nebo bydliště dodavatel dílčí zásilky.

(3) Z důvodů rychlosti a hospodárnosti vývozní operace, a neztíží-li se tím provádění celního dohledu,

povolí příslušný celní úřad, aby celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu bylo podáno u jiného celního úřadu než uvedeného v odstavcích 1 a 2.

§ 215b

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu, které má trvale zůstat v zahraničí a jehož hodnota nepřevyšuje částku 110 000 Kč, může být podáno u pohraničního celního úřadu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží, které má obchodní charakter, do režimu vývozu lze podat též pohraničnímu celnímu úřadu, jedná-li se o zboží, které má být vyvezeno za účelem trvalého ponechání v zahraničí, u kterého lze snadno a účinně provést celní kontrolu (§ 128a odst. 2) nebo povolil-li to pohraniční celní úřad a není-li tím narušena plynulost dopravy přes státní hranice.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu lze podat ústně nebo jiným úkonem pouze u pohraničního celního úřadu; v zájmu zjednodušení celního řízení může ministerstvo vyhláškou stanovit, za jakých podmínek a u kterého jiného než pohraničního celního úřadu lze rovněž podat celní prohlášení ústně nebo jiným úkonem.“

219. V § 216 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Nevystoupilo-li zboží propuštěné do režimu vývozu do zahraničí, je vývozce povinen o této skutečnosti bezodkladně informovat příslušný celní úřad a případně mu vrátit díl vývozního celního prohlášení, který mu byl vydán.

(3) Je-li zboží současně propuštěno do režimu vývozu a režimu společného tranzitu a toto zboží v důsledku změny přepravní smlouvy nevystoupilo do zahraničí, může být na základě této změněné přepravní smlouvy plněno pouze se souhlasem celního úřadu, který zboží do režimu tranzitu propustil. Celnímu úřadu musí být vráceny příslušné díly celních prohlášení.“

220. Za § 216 se vkládají nové § 216a až 216e, které znějí:

„§ 216a

(1) Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu vývozu, musí kromě údajů stanovených vyhláškou ministerstva obsahovat

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku,
- b) další údaje a náležitosti, které považuje celní úřad za potřebné pro identifikaci zboží, uplatnění předpisů pro jeho propuštění do režimu vývozu a stanovení kauce požadované před jeho propuštěním.

(2) Nevztahuje-li se na předmětné zboží žádný

zákaz nebo omezení a popis zboží umožňuje jeho okamžité a jednoznačné zařazení do příslušné podpoložky celního sazebníku, může celní úřad povolit, aby žadatel v písemném celním prohlášení neuváděl údaje o zemi určení a kód podpoložky zboží celního sazebníku.

(3) Neúplné celní prohlášení musí deklarant označit poznámkou „Zjednodušený vývoz“.

(4) Pro předkládání neúplného celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu platí § 132b až 132f přiměřeně.

§ 216b

(1) Na písemnou žádost může celní úřad povolit, aby bylo zboží propuštěno do režimu vývozu na základě zjednodušeného celního prohlášení. Pro povolování zjednodušeného postupu při podávání celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu platí § 132h a 132i přiměřeně.

(2) Zjednodušené celní prohlášení může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(3) Zjednodušené celní prohlášení bude přijato pouze tehdy, bude-li celnímu úřadu předloženo předmětné zboží.

(4) Žádost o propuštění zboží na základě obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do režimu vývozu ve stanovené době; odkaz na udělené povolení uvede deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení.

(5) Bylo-li podáno zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 2 písm. b), použijí se ustanovení § 132b a § 216a odst. 3 obdobně.

§ 216c

(1) Na základě písemné žádosti může celní úřad povolit, aby zboží bylo propuštěno do režimu vývozu v prostorách žadatele nebo na jiném místě určeném nebo schváleném celním úřadem. Pro podmínky k udělení povolení platí obdobně § 132k.

(2) Povolení podle odstavce 1 musí obsahovat konkrétní pravidla pro provádění režimu vývozu, zejména

- a) celní úřad, u kterého může být místní řízení prováděno,
- b) zboží, na které se povolení vztahuje,
- c) způsob a formu plnění povinností uvedených v § 216d,
- d) způsob zajištění celního dluhu,
- e) okamžik propuštění zboží do režimu vývozu,

- f) způsob potvrzování propuštění zboží,
- g) lhůtu, v níž musí být celnímu úřadu předloženo dodatečné celní prohlášení.

§ 216d

(1) Aby se celní úřad mohl přesvědčit o řádném provedení příslušných operací, musí osoba, které bylo povolení uděleno (dále jen „schválený vývozce“), před přemístěním zboží z míst uvedených v § 216c

- a) oznámit celnímu úřadu způsobem jím stanoveným toto přemístění,
- b) zapsat předmětné zboží do své evidence vedené elektronicky,
- c) poskytnout celnímu úřadu, po zapsání zboží do své evidence, veškeré doklady potřebné pro uplatnění ustanovení upravující propuštění zboží do režimu vývozu.

(2) Nebude-li tím ovlivněno řádné provádění režimu vývozu, může celní úřad schválenému vývozci povolit, z důvodů hodných zřetele, zejména je-li to odůvodněno charakterem předmětného zboží a jeho rychlým obrátem, aby celnímu úřadu neoznamoval každé přemístění zboží, s podmínkou, že celnímu úřadu poskytne veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné k tomu, aby v případě potřeby mohl zboží překontrolovat. V těchto případech se zapsání předmětného zboží do evidence příslušné osoby považuje za propuštění zboží do režimu vývozu.

(3) Zápis vyváženého zboží do evidencí uvedených v odstavci 1 písm. b) může být se souhlasem celního úřadu nahrazen jiným úkonem, který skýtá celnímu úřadu záruku řádného provádění režimu. Vždy však musí být zřejmé datum zapsání do příslušné evidence a zboží musí být jednoznačně ztotožnitelné.

§ 216e

Propuštění předmětného zboží do režimu vývozu může být předem ověřeno

- a) otiskem služebního razítka a podpisem pověřeného zaměstnance celního úřadu, nebo
- b) otiskem zvláštního razítka schváleného vývozce; vzor razítka upraví ministerstvo vyhláškou. Otisk zvláštního razítka může být na písemném celním prohlášení předtištěn.“

221. V § 217 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) zahraniční zboží není pro účely cel, daní a poplatků vybíraných při dovozu a dovozních obchodně-politických opatření považováno za zboží, které se nachází v tuzemsku, s tím, že není propuštěno do volného oběhu nebo do jiného celního režimu nebo užito nebo spotřebováno za jiných podmínek, než stanovených celními předpisy,“.

222. V § 217 se za odstavce 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Mají-li se podle zvláštních právních předpisů uplatňovat obchodně-politická opatření

- a) při propuštění zboží do volného oběhu, neuplatňují se tato opatření na zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu,
- b) při vstupu zboží do tuzemska, uplatňují se tato opatření na zahraniční zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu,
- c) na vývoz zboží, uplatňují se tato opatření tehdy, je-li české zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu vyváženo do zahraničí; vyvážené zboží je pod celním dohledem.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

223. V § 218 odstavec 1 zní:

„(1) Není-li stanoveno jinak, musí být svobodné celní pásmo oploceno. Celní orgány určí vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu. Hranice svobodného celního pásma musí být vedena a objekt svobodného celního skladu musí být umístěn tak, aby usnadňovaly provádění celního dohledu a zabráňovaly nedovolenému přemisťování zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.“

224. Označení dílu druhého včetně nadpisu nad § 219 se zařazuje nad § 220.

225. V § 219 se doplňují odstavce 5, 6 a 7, které znějí:

„(5) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předkládáno celnímu úřadu a nemusí na ně být podáno celní prohlášení.

(6) Kontrolu podle odstavců 2 a 4 provádí celní úřad pouze namátkově a tehdy, má-li důvodně zato, že celní předpisy jsou porušovány; ustanovení odstavce 1 tím nejsou dotčena.

(7) Přepravním dokladem podle odstavce 4 se rozumí jakýkoliv doklad týkající se dopravy předmětného zboží, podle něhož lze toto zboží ztotožnit, zejména dodací list, nákladní list a manifest.“

226. Za § 219 se vkládá nový § 219a, který zní:

„§ 219a

(1) Ministerstvo může rozhodnutím určit svobodná celní pásma, ve kterých se, za podmínek stanovených pro režim uskladňování v celním skladu, provádí celní kontrola a příslušné celní formality a vyžaduje se zajištění celního dluhu. V těchto svobodných celních pásmech se nepoužijí ustanovení § 221, 227 a 231.

(2) Ustanovení § 47, § 81 odst. 1, § 82 a 242 o svo-

bodných celních pásmech se na svobodná celní pásma určená podle odstavce 1 nevztahují.“

227. V § 221 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) V případě uvedeném v odstavci 2 písm. a) musí být předloženo také celní prohlášení, na jehož základě bylo předmětné zboží navrženo do příslušného celního režimu; ustanovení upravující zjednodušený postup při propouštění zboží do režimu, který je ukončován umístěním zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, tím nejsou dotčena.

(6) Jestliže je režim aktivního zušlechťovacího styku nebo režim dočasného použití ukončen propuštěním zušlechtěných výrobků nebo dovezeného zboží do režimu národního tranzitu, který je následně ukončen umístěním těchto zušlechtěných výrobků nebo dovezeného zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, je příslušná osoba povinna uvést tuto skutečnost do evidence vedené podle § 227.“

228. V § 222 odst. 1 se za slova „svobodném celním pásmu“ vkládají slova „nebo svobodném celním skladu“.

229. V § 226 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije a předmětné zboží může být ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito, jestliže se při jeho propuštění do režimu volného oběhu nebo dočasného použití neuplatňuje dovozní clo nebo obchodně-politická opatření. V tom případě se nevyžaduje celní prohlášení na propuštění do volného oběhu nebo dočasného použití. Celní prohlášení však musí být podáno, jestliže se toto zboží má započítat do celních kvót.“

230. V § 228 odst. 2 se slovo „předtím“ zrušuje.

231. V § 231 odst. 1 se slova „v § 221 odst. 3“ nahrazují slovy „v § 221 odst. 4“.

232. V § 233 se odstavec 5 zrušuje.

233. V § 234 odst. 1 se slova „ze státu, do kterého bylo původně vyvezeno“ zrušují.

234. § 236 zní:

„§ 236

(1) Na zušlechtěné výrobky, které byly původně vyvezeny nebo vyvezeny zpět poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechťovacího styku, se ustanovení § 234 a 235 použijí přiměřeně.

(2) Částka dovozního cla se stanoví podle právních předpisů uplatňovaných pro režim aktivního zušlechťovacího styku s tím, že okamžik propuštění ke

zpětnému vývozu se považuje za okamžik propuštění zušlechťených výrobků do volného oběhu.“.

235. V § 238 odst. 3 větě druhé se za slova „V případě nepřímého zastoupení je“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

236. V § 238 odst. 3 větě třetí se za slova „je také“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

237. V § 239 odst. 4 se slova „Dlužníkem je“ nahrazují slovy „Dlužníky společnými a nerozdílnými jsou“.

238. V § 240 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Za nezákonné odnětí zboží celnímu dohledu se považuje také podání celního prohlášení na předmětné zboží, nebo jiný právní úkon mající stejné účinky, na jehož základě získá toto zboží neoprávněně status českého zboží.“.

239. V § 240 odst. 3 se slova „Dlužníkem je“ nahrazují slovy „Dlužníky společnými a nerozdílnými jsou“.

240. V § 241 odst. 1 úvodní větě se slovo „nemají-li“ nahrazuje slovem „mají-li“.

241. Za § 241 se vkládá nový § 241a, který zní:

„§ 241a

Za nedostatky, které mají zásadní vliv na dočasné uskladnění nebo příslušný celní režim podle § 241, se nepovažuje

- a) pokus o nezákonné odnětí předmětného zboží celnímu dohledu,
- b) nedbalost příslušné osoby,
- c) případ, kdy veškeré formality potřebné k upravení situace předmětného zboží jsou následně provedeny a jedná se o
 1. překročení lhůty stanovené pro přidělení zboží některého celně schváleného určení zboží při jeho dočasném uskladnění nebo propuštění do celního režimu, v případech, kdy by celní úřad povolil prodloužení této lhůty, kdyby o to bylo požádáno,
 2. zboží propuštěné do režimu tranzitu a nebyla dodržena lhůta pro předložení zboží celnímu úřadu určení a k jeho předložení dojde později,
 3. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu, se kterým bylo manipulováno jinak, než bylo stanoveno, a celní úřad by tuto manipulaci povolil, kdyby o ni bylo požádáno,
 4. zboží propuštěné do režimu dočasného použití, bylo-li zboží použito jiným způsobem, než uvedeným v příslušném povolení, mohlo-li by být toto použití povoleno, kdyby o ně bylo požádáno,

5. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do celního režimu přemístěné bez souhlasu celního úřadu a toto zboží může být předloženo celnímu úřadu na jeho žádost,

6. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do celního režimu, které bylo vyvezeno zpět do zahraničí nebo bylo umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu bez splnění stanovených celních formalit,

7. zboží, které může být zcela nebo částečně osvobozeno od dovozního cla podle § 197, a před jeho propuštěním do volného oběhu byly porušeny podmínky dočasného uskladnění nebo příslušného celního režimu, do kterého bylo před tím propuštěno,

8. zboží, které je průběžně propouštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku a příslušná osoba opomněla požádat o prodloužení platnosti příslušného povolení, ale podmínky pro jeho propuštění byly splněny.“.

242. V § 242 odst. 3 větě první se za slovo „Dlužníkem“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

243. V § 243 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Celní úřad vyhoví žádosti dotčené osoby týkající se úbytku zboží, prokáže-li, že ke zjištěným ztrátám nedošlo v důsledku nedodržení pokynů pro přepravu, skladování a zpracování zboží nebo pro manipulaci s ním, stanovených celními orgány.“.

244. Za § 245 se vkládají nové § 245a a 245b, které znějí:

„§ 245a

(1) Aniž by byla dotčena ustanovení upravující zákazy a omezení, kterým může předmětné zboží podle § 239, 240, 241 nebo § 242 a clo bylo zapláceno v plné výši, status českého zboží a není třeba je propouštět do volného oběhu.

(2) Propadnutí nebo zabránění zboží podle § 283 písm. c) a d) nemá vliv na změnu jeho statusu.

§ 245b

(1) Zahraniční zboží, které bylo přenecháno ve prospěch státu nebo které propadlo ve prospěch státu nebo bylo zabráněno, je považováno za propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu.

(2) Zboží uvedené v odstavci 1 může celní úřad prodat pouze tehdy, provedl-li kupující bezodkladně všechny formalities k přidělení celně schváleného určení předmětnému zboží. Zahrnuje-li cena, za kterou celní úřad předmětné zboží prodal, clo a daně, považuje se prodej za propuštění do volného oběhu a celní úřad příslušné clo a daně odvede na stanovený účet.

(3) Je-li se zbožím uvedeným v odstavci 1 naloženo jinak, než že je prodáno, provede celní úřad bezodkladně všechny formalities potřebné pro to, aby mohlo být zboží přiděleno některé z celně schválených určení uvedených v § 2 písm. l) bodech 1 až 4.“

245. V § 246 odst. 3 větě druhé se za slovo „dlužníkem“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

246. V § 247 odst. 3 se za slovo „Dlužníkem“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

247. V § 248 odst. 3 větě druhé se za slova „V případě nepřímého zastoupení je“ vkládají slova „společným a nerozdílným“.

248. Za § 249 se vkládá nový § 249a, který zní:

„§ 249a

Stanoví-li celní předpisy pro předmětné zboží, na základě původu nebo konečného použití, sníženou celní sazbu nebo částečné nebo úplné osvobození od dovozního cla, přiznává celní úřad tuto sníženou celní sazbu nebo částečné nebo úplné osvobození od dovozního cla také tehdy, vznikl-li celní dluh podle § 239 až 242 a § 247 a 248, nelze-li příslušné osobě přičítat klamaní nebo zřejmé zanedbání a prokáže-li tato osoba, že podmínky pro přiznání snížené celní sazby nebo osvobození od dovozního cla jsou splněny.“

249. V § 252 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Není-li zboží v tuzemsku propouštěno do celního režimu, vzniká celní dluh na místě, na kterém zboží propuštěné do příslušného režimu v zahraničí vstoupilo do tuzemska.

(4) Může-li celní úřad na základě informací, které jsou mu dostupné, určit, že celní dluh již vznikl na jiném místě, na kterém se zboží nacházelo dříve, považuje se celní dluh vzniklý na místě, kde celní dluh vznikl nejdříve.“

250. § 254 zní:

„§ 254

(1) Mohou-li celní orgány v souladu s celními předpisy vyžadovat zajištění celního dluhu, musí být toto zajištění poskytnuto dlužníkem nebo tím, kdo by se dlužníkem mohl stát.

(2) Celní orgány nemusí požadovat zajištění celního dluhu, je-li zajišťovaná částka nižší než 20 000 Kč; to neplatí, jedná-li se o režim společného tranzitu.

(3) Celní orgány mohou požadovat na jeden celní dluh pouze jeden druh zajištění.

(4) Celní orgány mohou povolit, aby zajištění celního dluhu poskytla jiná osoba než ta, od níž se zajištění celního dluhu požaduje.

(5) Osobám, které navrhuji propuštění zboží do

jiného režimu než tranzit, může ministerstvo povolit, aby nemusely zajišťovat celní dluh. Podmínky stanovené v § 144a až 144g se použijí přiměřeně.“

251. § 256 včetně poznámky pod čarou č. 9b) zní:

„§ 256

(1) Zajištění celního dluhu může být učiněno

a) převodem příslušné částky na účet celního orgánu (dále jen „celní jistota“), je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem,

b) ručením

1. globálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděných jedním dlužníkem (dále jen „globální záruka“),

2. individuálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem (dále jen „individuální záruka“), a to buď s použitím záruční listiny nebo záručního dokladu, nebo

c) zástavním právem,^{9b)} je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace, jiné než režim tranzitu, prováděné jedním dlužníkem; zástavním věřitelem je stát, jehož jménem jedná příslušný celní úřad, u něhož je zajištění celního dluhu zástavním právem použito.

(2) Za zajištění celního dluhu rovnocenné celní jistotě se považuje

a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, nebo

b) předložení jiného dokladu uznaného celním úřadem jako prostředek platby.

(3) Je-li celní dluh zajištěn celní jistotou, nehradí celní orgány žádný úrok ze zajištěné částky.

(4) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou v režimu tranzitu uvolní celní úřad odeslání celní jistoty ihned poté, co byla tranzitní operace vyřízena podle § 142 odst. 3.

(5) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou v jiných operacích než v režimu tranzitu uvolní příslušný celní úřad celní jistotu ihned poté, co zajištění podle § 263 odst. 1 zaniklo.

(6) Není-li celní dluh ve lhůtách stanovených tímto zákonem dobrovolně splněn, použije se celní jistota na úhradu cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu, dopravného, skladného, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek celní jistoty se vrátí osobě, která celní dluh zajistila celní jistotou.

(7) Ručení se poskytuje v rozsahu stanoveném záručními listinami samostatně pro

- a) národní tranzit,
- b) společný tranzit, nebo
- c) jiné operace než režim tranzitu.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah, náležitosti, rozsah a způsob použití záručních listin, záručních dokladů a osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou, jakož i způsob a podmínky pro stanovení částky uváděné v záruční listině (zaručená částka).

^{9b)} § 151a až 151j zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.“

252. § 257 zní:

„§ 257

(1) Stanoví-li celní předpisy povinné zajištění celního dluhu, určí celní orgány toto zajištění ve výši, kterou je

- a) přesná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, jestliže je možno tuto výši bezpečně určit v době, kdy je zajištění celního dluhu požadováno,
- b) celními orgány odhadnutá nejvýše možná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout, v ostatních případech.

(2) Je-li propouštěno do režimu tranzitu zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, nesmí být výše individuálního zajištění celního dluhu nižší než částka, která odpovídá množství přepravovaného zboží.

(3) Stanoví-li celní předpisy, že zajištění celního dluhu není povinné a celní orgány toto zajištění vyžadují, stanoví výši zajištění tak, aby nepřesahovala výši uvedenou v odstavci 1.“

253. § 258 zní:

„§ 258

(1) Používání globální záruky může celní orgán povolit na žádost české osoby, která ji hodlá v budoucnu používat a

- a) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích v průběhu 3 let před podáním žádosti, a
- b) režim, v němž má být celní dluh globální zárukou zajištěn, používá pravidelně a nikoliv pouze příležitostně.

(2) Žádost o povolení se podává písemně a musí obsahovat veškeré údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny.

(3) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnu-

tých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(4) Držitel povolení je povinen informovat celní orgán, který povolení udělil, o všech okolnostech, které vyšly najevo po udělení povolení a mohou mít vliv na platnost nebo obsah uděleného povolení.

(5) Celní orgán, který povolení udělil, zruší jeho platnost nebo je změnil, jestliže držitel povolení neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy.“

254. § 259 zní:

„§ 259

(1) V režimu tranzitu lze použít globální záruku k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše referenční částky. Hlavní povinný odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí referenční částku. Dojde-li k překročení referenční částky, je hlavní povinný povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil. Není-li dále stanoveno jinak, je referenční částka shodná se zaručenou částkou.

(2) V jiných operacích než režim tranzitu lze použít globální záruku k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše zaručené částky. Uživatel globální záruky odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí zaručenou částku. Dojde-li k překročení zaručené částky, je uživatel globální záruky povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil.“

255. Za § 259 se vkládá nový § 259a, který zní:

„§ 259a

(1) Hlavnímu povinnému, který vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu a nepřevazuje zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, může být zaručená částka snížena na

- a) 50 % referenční částky, prokáže-li, že má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu,
- b) 30 % referenční částky, prokáže-li, že má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu, a aktivně spolupracuje s celními orgány.

(2) Hlavnímu povinnému, který vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu, má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu a přepravuje zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, může být zaručená částka snížena na

- a) 50 % referenční částky, prokáže-li, že aktivně

spolupracuje s celními orgány a používá účinný systém kontroly dopravních operací,

- b) 30 % referenční částky, prokáže-li, že aktivně spolupracuje s příslušnými úřady, používá účinný systém kontroly dopravních operací a je schopen plnit platební povinnosti a dostát svým závazkům.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou, co se rozumí dlouhodobou finanční stabilitou, dostatečnými zkušenostmi s režimem tranzitu, aktivní spoluprací s celními orgány a účinným systémem kontroly dopravních operací.“

256. V § 260 odst. 1 se na konci doplňují tato slova: „ , není však společným a nerozdílným dlužníkem ve smyslu ustanovení § 238 až 242“.

257. V § 260 odstavec 2 zní:

„(2) Ručitelem může být pouze česká osoba, rozdílná od dlužníka, které být ručitelem povolil příslušný celní orgán na žádost

- a) budoucího uživatele globální záruky, má-li být poskytnuta globální záruka,
- b) budoucího ručitele, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záručního dokladu, nebo
- c) dlužníka nebo osoby, která by se dlužníkem mohla stát, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záruční listiny.“

258. V § 260 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) která nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích v průběhu 3 let před podáním žádosti.“

259. V § 260 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Osoba, která hodlá být ručitelem ve společném tranzitu, musí splnit nejen podmínky uvedené v odstavci 3, ale také musí zřídit kontaktní místo pro účely úředního styku s celními orgány v každé smluvní straně, které bude záruka poskytnuta; jedná-li se o Evropské společenství, zřizuje se kontaktní místo v každém jeho členském státě.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

260. V § 260 odst. 5 písmena b) a c) znějí:

- „b) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, nebo
- c) neplní podmínky stanovené v povolení.“

261. V § 260 odst. 5 se písmeno d) zrušuje.

262. V § 260 se za odstavec 5 vkládají nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Ručitel může kdykoliv a bez udání důvodů zrušit ručitelský vztah. Zrušení nabude účinnosti šestnáctého dne ode dne písemného oznámení této skutečnosti ručitelem celnímu orgánu, který povolení

udělil, a současně tímto dnem udělené povolení pozbývá platnosti.

(7) Celní orgány odejmou udělené povolení, jestliže uživatel globální záruky

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) řádně a včas neplní povinnosti vyplývající z celních předpisů,
- c) neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy, nebo
- d) o odnětí povolení požádal.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 8.

263. V § 260 odst. 8 písm. b) se slovo „odejmutí“ nahrazuje slovem „odnětí“.

264. V § 260 se doplňují odstavce 9 a 10, které znějí:

„(9) Ode dne pozbytí platnosti povolení nelze celní dluh zajistit záruční listinou, záručním dokladem ani osvědčením o záruce, které byly vydány v době platnosti povolení.

(10) Za osobu rozdílnou od dlužníka se pro účely odstavce 2 nepovažují osoby uvedené v § 65 odst. 3.“

265. Za § 260 se vkládají nové § 260a až 260l, které znějí:

„§ 260a

(1) Žádost o povolení ručitele a užívání globální záruky se podává

- a) ministerstvu, jedná-li se o režim společného tranzitu,
- b) celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel bydliště nebo sídlo, jedná-li se o režim národního tranzitu,
- c) celnímu úřadu, u něhož bude záruka používána v případech jiných než uvedených v písmenech a) a b).

(2) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záručního dokladu se podává ministerstvu.

(3) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záruční listiny se podává celnímu úřadu, u něhož bude záruka použita.

(4) K žádosti podle odstavců 1 až 3 se přikládají podklady potřebné pro rozhodnutí, kterými se rozumí

- a) osvědčení příslušných orgánů, ne starší 60 dnů, že daňové povinnosti, jakož i dávky na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ručitele a v systému globální záruky i uživatele jsou řádně a včas plněny,
- b) kopie daňových přiznání ručitele a v systému globální záruky i uživatele za dva roky nazpět,

c) u ručitele a v systému globální záruky i u uživatele globální záruky účetní doklady, kterými se rozumí účetní závěrka nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích, sestavené k poslednímu dni účetního období, které předcházelo účetnímu období, v němž byla žádost celnímu orgánu doručena.

(5) Není-li žádost doložena stanovenými podklady podle odstavce 4 a nejsou-li ověřované skutečnosti celnímu orgánu známy, vyzve celní orgán žadatele k předložení chybějících podkladů v jím stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 30 dnů. Ode dne odeslání výzvy do dne, kdy celní orgán požadované podklady obdrží, lhůta pro rozhodnutí podle § 260b neběží. Nebudou-li požadované podklady předloženy ve stanovené lhůtě, je žádost neplatná a pohlíží se na ni, jako kdyby nebyla podána.

§ 260b

Celní orgán je povinen o žádosti podle § 260a odst. 1 nebo 2 rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu). Nemůže-li celní orgán rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů prodloužení s vyřízením žádosti a konečné lhůty pro vydání rozhodnutí uvědomit.

§ 260c

Rozhodnutí, kterým se žádosti podle § 260a odst. 1 až 3 vyhovuje, nemusí být odůvodněno a nemusí obsahovat poučení o opravném prostředku.

§ 260d

Byla-li žádost podle § 260a odst. 1 nebo 2 zamítnuta, protože žadatel nesplňuje stanovená kritéria, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

§ 260e

Celní orgán, který povolení podle § 260a odst. 1 udělil, vydá žadateli osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou. Osvědčení se nevydává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

§ 260f

(1) Při vystavení osvědčení nebo kdykoliv později během jeho platnosti určí deklarant osobu, která je oprávněna jednat jeho jménem. Předložením osvědčení prokazují oprávněné osoby, že jsou oprávněny za deklaranta jednat v rozsahu uvedených právních úkonů a zajišťovat celní dluh globální zárukou. Ministerstvo

vyhláškou stanoví, při kterých operacích může být celní dluh zajištěn globální zárukou.

(2) Doba platnosti osvědčení nesmí být delší než 2 roky. Platnost osvědčení lze jednou prodloužit, a to nejvýše o další 2 roky.

(3) Bude-li povolení zajišťovat celní dluh globální zárukou odejmuto, hlavní povinný nebo deklarant neprodleně vrátí celnímu orgánu, který povolení vydal, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti ještě neuplynula.

§ 260g

(1) Ministerstvo může stanovit vyhláškou seznam zboží, u něhož je v režimu tranzitu zjišťováno mimořádné riziko podvodů, jakož i způsob a podmínky pro určování výše zajištění celního dluhu a pro použití opatření vztahujících se k tomuto zboží.

(2) Ministerstvo může vyhláškou dočasně zakázat používání globální záruky se sníženou zaručenou částkou (§ 259a) anebo dočasně vyloučit určité zboží z používání globální záruky; z důvodů hodných zřetele může ministerstvo do doby nabytí účinnosti příslušné vyhlášky stanovit tyto zákazy rozhodnutím, které vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů.

Individuální záruka s použitím záručního dokladu

§ 260h

(1) Na zboží propouštěné do režimu společného tranzitu se předkládá jeden nebo několik záručních dokladů, v nichž je uvedena paušální částka ve výši a měně, které stanoví ministerstvo vyhláškou tak, aby součet paušálních částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu. V režimu národního tranzitu a pro jiné operace než režim tranzitu se předkládá jeden nebo několik záručních dokladů, v nichž je uvedena částka v českých korunách stanovená ručitelem, aby součet uvedených částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu. Potřebný počet záručních dokladů odevzdá hlavní povinný celnímu úřadu odeslání, jedná-li se o režim tranzitu, nebo deklarant celnímu úřadu, kterému bylo podáno celní prohlášení, jedná-li se o jiné operace než režim tranzitu.

(2) Na záručním dokladu uvádí ručitel lhůtu jeho platnosti, a to vyznačením posledního dne této lhůty. Lhůta nesmí být delší než jeden rok od data vydání.

(3) Pro přepočítání zahraniční měny na české koruny se použije kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný první pracovní den měsíce října roku, který předchází roku, v němž bylo přijato celní prohlášení, se kterým je předkládán záruční doklad.

§ 260i

U zboží uvedeného v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 může ručitel omezit použití jím vydá-

vaných záručních dokladů způsobem a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

§ 260j

(1) Povolení podle § 260 odst. 2 písm. b) opravňuje ručitele vydat podle vlastního výběru záruční doklady osobám, od nichž se zajištění celního dluhu v režimu tranzitu nebo v jiných operacích než režim tranzitu požaduje.

(2) Ručitel za každý vydaný záruční doklad odpovídá až do částky v něm uvedené.

§ 260k

Individuální záruka s použitím záruční listiny

(1) Záruční listina pro individuální zajištění celního dluhu se předkládá celnímu úřadu, který zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Celní úřad si předloženou záruční listinu po ověření její platnosti a správnosti ponechává.

§ 260l

Plnění celního dluhu ručitelem

(1) Celní úřad doručí platební výměr (rozhodnutí) o vyměření cla a daní ručiteli v případě, bylo-li vymáhání celního dluhu na společných a nerozdílných dlužnících neúspěšné.

(2) Celní úřad požaduje splnění celního dluhu ihned po ručiteli,

- a) stanoví-li tak mezinárodní smlouva,
- b) bylo-li by vymáhání dlužného cla a daní po společných a nerozdílných dlužnících vzhledem k jejich finanční a majetkové situaci marné nebo s ohledem na náklady vymáhání nevhodné, nebo
- c) zjistí-li, že byl podán návrh na prohlášení konkursu na majetek některého ze společných a nerozdílných dlužníků nebo takový konkurs byl prohlášen a nemá v konkursním řízení nárok na oddělené uspokojení.

266. V § 261 větě první se slova „v § 258“ nahrazují slovy „v § 256“.

267. Za § 263 se vkládá nový § 263a, který zní:

„§ 263a

Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, použijí se na rozhodování o povolení být ručitelem podle mezinárodní smlouvy, o odnětí a pozbytí platnosti uděleného povolení ustanovení § 260 odst. 2 až 6 obdobně.“

268. V hlavě třinácté nadpis dílu třetího zní: „EVIDENCE CLA, JEHO SPLATNOST A ULEHČENÍ JEHO PLATBY“.

269. § 264 až 276 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 9c) a 9d) znějí:

„Evidence cla

§ 264

(1) Celní úřad vyměří každou částku cla odpovídající celnímu dluhu (dále jen „částka cla“), má-li k dispozici všechny údaje potřebné pro stanovení její správné výše a zanechá ji do evidence cla vedené písemně nebo elektronicky (dále jen „zápis do evidence“).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije tehdy, jestliže

- a) byla zavedena dočasná antidumpingová nebo vyrovnávací cla,
- b) částka cla dlužného podle právních předpisů je vyšší než částka cla vyměřená na základě závazné informace, nebo
- c) částka cla je nižší než 400 Kč.

(3) Nemohlo-li být dlužníkovi ve lhůtě uvedené v § 268 doručeno rozhodnutí o vyměření částky cla, může celní úřad po uplynutí této lhůty příslušnou částku cla odepsat.

§ 265

(1) Vznikl-li celní dluh přijetím celního prohlášení na propuštění zboží do jiného režimu, než režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, zapíše celní úřad částku cla do evidence ihned poté, kdy byla vyměřena.

(2) Je-li celní dluh zajištěn, může být celková částka cla vztahující se na veškeré zboží propuštěné jedné osobě během lhůty stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zapsána do evidence jednou částkou cla na konci této lhůty. Zápis do evidence musí být proveden nejpozději do 5 dnů po uplynutí této lhůty.

(3) V případě zavedení dočasného antidumpingového nebo vyrovnávacího cla zapíše celní úřad částku cla do evidence do 1 měsíce po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo toto clo stanoveno.

(4) Vznikl-li celní dluh z jiných důvodů, než jsou uvedeny v odstavci 1, zapíše celní úřad příslušnou částku cla do evidence do 2 dnů poté, kdy může

- a) vyměřit příslušnou částku cla, a
- b) určit dlužníka.

§ 266

(1) Lhůty pro zápis částky cla do evidence uvedené v § 265 mohou být z důvodů hodných zřetele prodlouženy nejvíce o 14 dní.

(2) Lhůta určená podle odstavce 1 může být pře-

kročena, jestliže nastaly okolnosti, které nebylo možno předvídat, nebo z důvodů vyšší moci.

§ 267

(1) Jestliže nebyla částka cla zapsána do evidence v souladu s ustanovením § 265 a 266 nebo byla do evidence zapsána částka cla nižší, než jaká měla být vyměřena podle platných právních předpisů, zapíše celní úřad dodatečně do evidence částku cla, která má být zaplacená, nebo částku odpovídající rozdílu mezi původně vyměřenou částkou cla a částkou cla nově stanovenou, a to dodatečným platebním výměrem. Dodatečnou částku cla celní úřad zapíše do evidence do 2 pracovních dnů poté, kdy zjistil, že do evidence nebyla zapsána částka cla odpovídající částce cla stanovené podle platných právních předpisů a má k dispozici všechny podklady potřebné pro správné vyměření částky cla a může určit dlužníka. Právní moc rozhodnutí o původním vyměření částky cla není jejím dodatečnému vyměření na překážku. Dodatečně vyměřená částka cla je splatná do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru. Ustanovení § 266 platí obdobně.

(2) Vyplývá-li z výsledků kontroly prováděné celními orgány možnost odhalení celního dluhu nebo částky cla vyšší, než je částka již zapsaná do evidence, ale celní orgány nejsou schopny určit přesnou částku, která je podle právních předpisů dlužná, zapíše celní úřad do evidence částku cla, která je z předmětného zboží pravděpodobně dlužná, tak, aby mohlo být dlužníkovi doručeno rozhodnutí o vyměření prozatímní částky cla před uplynutím doby uvedené v § 268. Zápis částky cla, která je pravděpodobně dlužná, se považuje za neplatný, nemůže-li celní úřad do 3 let ode dne, kdy dlužníkovi doručil rozhodnutí o vyměření prozatímní částky cla, určit přesnou částku cla.

(3) Celní úřad dodatečně částku cla do evidence nezapíše, jestliže

- a) bylo uplatněno preferenční sazební zacházení v rámci sazební kvóty nebo jiné opatření, pokud nárok na toto zacházení v době přijetí celního prohlášení skončil, aniž by tato skutečnost byla zveřejněna před propuštěním předmětného zboží do volného oběhu a deklarant jednal v dobré víře a splnil všechny povinnosti stanovené celními předpisy,
- b) částka cla, která měla být vyměřena podle platných právních předpisů, nebyla do evidence zapsána v důsledku pochybení celního úřadu, dlužník toto pochybení nemohl zjistit, jednal v dobré víře a splnil všechny povinnosti stanovené celními předpisy a tato částka u jedné osoby u jedné nebo více dovozních operací nepřesahuje 1 850 000 Kč; jedná-li se o více operací, musí se jednat o případy vyplývající z jednoho pochybení celního úřadu. Přesahuje-li částka cla 1 850 000 Kč, může ministerstvo povolit, aby tato částka nebyla zapsána do evidence, nebo

c) částka dodatečně vyměřovaného cla je nižší než 400 Kč.

(4) Pokud je clo dodatečně vyměřováno proto, že původní částka cla byla vyměřena na základě pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů, uloží celní úřad z rozdílu částky původně vyměřené a nově stanovené penále ve výši 20 %. Celní úřad však penále neuloží, byla-li takto stanovená částka cla vyměřena z podnětu dlužníka.

§ 268

(1) Jakmile byla částka cla zapsána do evidence, musí být bez zbytečného odkladu dlužníkovi doručeno písemné sdělení nebo rozhodnutí o jejím vyměření; je-li celní prohlášení podáno ústně nebo jiným úkonem, může být částka cla sdělena ústně. Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, může celní úřad sdělit částku cla i elektronicky.

(2) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze částku cla zapsat do evidence po uplynutí 3 let od konce roku, v němž celní dluh vznikl.

(3) Byl-li před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 učiněn úkon směřující k vyměření částky cla nebo k jejímu dodatečnému vyměření, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byla příslušná osoba o tomto úkonu zpravena. Vyměřit a doměřit částku cla a zapsat ji do evidence však lze nejpozději do 10 let od konce roku, v němž celní dluh vznikl.

(4) Lhůty pro vyměření částky cla a její zapsání do evidence uvedené v odstavcích 2 a 3 neplatí v případě, kdy příslušná částka cla nemohla být vyměřena a zapsána do evidence v důsledku jednání, které má znaky trestného činu.

§ 269

Splatnost

(1) Nepovolil-li celní úřad dlužníkovi odklad platby, posečkáni či zaplacení cla ve splátkách podle § 271 a 275, je vyměřená částka cla splatná ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy celní úřad doručil dlužníkovi písemné sdělení či rozhodnutí o jejím vyměření nebo mu její výši sdělil ústně či sdělení odeslal elektronicky; není-li podle § 104 odst. 9 písm. b) požadováno vydání písemného rozhodnutí, počíná lhůta splatnosti běžet ode dne doručení písemného oznámení o propuštění zboží nebo ode dne přijetí elektronického oznámení o propuštění, bylo-li propuštění zboží oznamováno pouze elektronicky. V případě souhrnného zápisu částky cla do evidence podle § 265 odst. 2 musí být lhůta splatnosti stanovena tak, aby nebyla dlužníkovi poskytnuta lhůta delší, než kdyby mu byl povolen odklad platby.

(2) Povolily-li celní orgány dlužníkovi odklad platby, je částka cla splatná ve lhůtě stanovené v § 273.

- (3) Lhůta splatnosti neběží, jestliže
- a) byla podána žádost o prominutí cla,
 - b) předmětné zboží bylo zajištěno a lze mít důvodně zato, že následně propadne ve prospěch státu nebo bude vysloveno jeho zabrání, nebo
 - c) celní dluh vznikl podle § 240 a celní úřad vyměří clo více než jednomu dlužníkovi.

§ 270

Způsob úhrady

(1) Clo lze uhradit

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet celního úřadu,
- b) v hotovosti
 1. prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet celního úřadu,
 2. zaměstnancům celní správy pověřeným celním úřadem výhradně přijímat od dlužníků platby cla v hotovosti; na přijatou platbu je celní úřad povinen vydat potvrzení,
 3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy, a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,
- c) započtením přeplatku na jiném clu, nebo
- d) kolkem, stanoví-li tak zvláštní předpis.

(2) Právnícké osoby a fyzické osoby-podnikatelé mohou uhradit clo v hotovosti způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) bodu 2 pouze tehdy, jedná-li se o celkovou částku nepřesahující 5 000 Kč.

§ 271

Odklad platby

(1) Vztahuje-li se částka cla, kterou má příslušná osoba zaplatit, na zboží navržené do režimu zahrnujícího platbu cla, může příslušný celní orgán, na písemnou žádost této osoby, povolit za podmínek stanovených v § 272 až 274 odklad platby.

(2) Odklad platby může být povolen pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh.

§ 272

V rozhodnutí celní úřad stanoví, jestli odklad platby bude povolen

- a) samostatně pro každou částku cla zapsanou do evidence jednotlivě za podmínek uvedených v § 265 odst. 1 nebo § 267 odst. 1,
- b) souhrnně pro všechny částky cla zapsané do evidence za podmínek uvedených v § 265 odst. 1 ve lhůtě stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo

- c) souhrnně pro všechny částky cla zapsané do evidence jednou částkou za podmínek uvedených v § 265 odst. 2.

§ 273

(1) Povinnost zaplatit částku cla lze odložit o 30 dnů. Lhůta pro zaplacení částky cla počíná běžet

- a) ode dne zapsání částky cla do evidence, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. a),
- b) ode dne uplynutí lhůty, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. b); lhůta pro odložení platby se v tomto případě snižuje o polovinu lhůty stanovené v citovaném ustanovení, nebo
- c) ode dne uplynutí lhůty, v jejímž průběhu bylo zboží propuštěno, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. c); lhůta pro odložení platby se v tomto případě snižuje o polovinu lhůty stanovené v citovaném ustanovení.

(2) Je-li počet dnů ve lhůtách uvedených v odstavci 1 písm. b) a c) liché číslo, činí polovina dnů souhrnné lhůty, o níž se snižuje 30denní lhůta, polovinu nejbližšího vyššího sudého čísla.

§ 274

(1) Celní úřad odklad platby nepovolí u těch částek cla, které byly zapsány do evidence při podání neúplných celních prohlášení na propuštění zboží do celního režimu zahrnujícího platbu cla, neposkytl-li deklarant ve stanovené lhůtě celnímu úřadu informace pro konečné určení celní hodnoty nebo doklady chybějící v okamžiku přijetí neúplného celního prohlášení.

(2) Celní úřad však odklad platby povolí i v případech uvedených v odstavci 1, jestliže do evidence je zapsána částka cla, která má být zaplacená, předtím, než uplyne 30denní lhůta počínající běžet ode dne zapsání příslušné částky, nebo, pokud tato částka do evidence zapsána nebyla, od okamžiku přijetí celního prohlášení. V těchto případech nesmí lhůta pro odložení platby překročit lhůty stanovené v § 273.

§ 275

Posečkání a splátky

(1) Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9c)} může celní úřad kromě odkladu platby povolit na písemnou žádost také posečkání nebo splát-ky.

(2) Celní úřad povolí posečkání nebo splátky pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh. Celní úřad však nemusí zajištění celního dluhu vyžadovat, byla-li by zajištěním celního dluhu vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by zajištění celního dluhu vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(3) Za dobu posečkání nebo splátek zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní

úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní úřad úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do 8 dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 100 Kč nebo byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

§ 276

(1) Nezaplatí-li dlužník vyměřenou částku cla ve lhůtě splatnosti, celní úřad

- a) učiní bez zbytečného odkladu všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně vymáhání nedoplatku, aby zajistil zaplacení této částky cla, a
- b) předepíše úrok z prodlení postupem podle zvláštního právního předpisu.^{9d)}

(2) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nepředepíše,

- a) byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by jeho vymáhání vedlo k hospodářskému zániku dlužníka, nebo
- b) činí-li méně než 100 Kč u jednoho případu.

(3) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nemusí předepsat, byla-li dlužná částka zaplacená do 5 dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

^{9c)} § 60 zákona č. 337/1992 Sb.

^{9d)} § 63 zákona č. 337/1992 Sb.“.

270. V § 282 odstavec 2 zní:

„(2) Bylo-li před uplynutím lhůty podle odstavce 1 celními orgány nebo dlužníkem zahájeno řízení nebo učiněn úkon, které směřují k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, běží lhůta podle odstavce 1 znovu od konce kalendářního roku, v němž bylo zahájeno řízení nebo učiněn úkon. Nedoplatky cla lze však vymáhat nejpozději do 20 let od konce kalendářního roku, v němž počala běžet lhůta podle odstavce 1, s výjimkou nedoplatků cla zajištěných podle odstavce 5.“.

271. V § 282 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

272. V § 282 odst. 4 se na konci doplňuje tato věta: „Ve stejné lhůtě nelze namítat promlčení nedoplatku cla, který je zajištěn zástavním právem na věci movité.“.

273. V § 283 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) přenecháním zboží ve prospěch státu podle § 233.“.

274. V § 283 písm. c) bod 2 zní:

„2. jestliže, před jeho propuštěním do navrženého režimu, propadlo ve prospěch státu, bylo zabráno, na příkaz celních orgánů zničeno, zničeno nebo nenahraditelně ztraceno v důsledku jeho povahy, nehody nebo vyšší moci anebo jestliže je v souladu s § 233 zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu,“.

275. V § 289 odst. 1 se slova „ , daně a poplatky vybírané při dovozu“ zrušují.

276. V § 289 odstavec 2 zní:

„(2) Clo může být prominuto nebo vráceno, bude-li žádost podána do 12 měsíců ode dne, kdy uplynula lhůta jeho splatnosti. Z důvodů hodných zřetele může být tato lhůta prodloužena.“.

277. V § 289 odst. 3 se slova „ , daně a poplatky vybírané při dovozu“ zrušují.

278. § 289a včetně poznámky pod čarou č. 9a) se zrušuje.

279. V § 289b odst. 1 větě první se slova „ , daní a poplatků vybíraných při dovozu“ nahrazují slovy „podaná podle § 289“.

280. V § 289b odstavec 2 zní:

„(2) Rozhodnutí o žádosti o vrácení nebo promínutí cla vydané podle § 289 nemusí obsahovat odůvodnění a opravné prostředky se nepřipouštějí.“.

281. V § 291 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) rozhodnutí o vrácení cla nerealizoval do 1 měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,“.

282. V § 291 odst. 1 písm. b) se ve větě první za slova „vrácení cla“ vkládají slova „ , s výjimkou rozhodnutí vydaných podle § 289,“.

283. V § 291 odst. 2 se za větu první vkládá tato věta: „Pro výpočet úroku při použití diskontní úrokové sazby České národní banky se za rok považuje 365 dnů.“.

284. V § 293 písm. e) se na konci bodu 5 zrušuje slovo „nebo“ a vkládá se na konec bodu 6 a doplňuje se bod 7, který zní:

„7. pro které bylo zřízeno zástavní právo,“.

285. V § 293 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) nezákonně odejme zboží celnímu dohledu nebo se tohoto odnětí zúčastní,“.

Dosavadní písmena f) až k) se označují jako písmena g) až l).

286. V § 293 písmeno j) zní:

„j) uvede nesprávné nebo nepravdivé údaje v žádosti předložené celnímu orgánu anebo předloží s touto žádostí nepravé, pozměněné nebo padělané doklady nebo jiné písemnosti,“.

287. V § 293 písmeno k) zní:

„k) uvede nesprávné údaje v žádosti o osvědčení původu zboží nebo sám osvědčí původ zboží v rozporu s mezinárodní smlouvou,“.

288. V § 295 odstavec 2 zní:

„(2) Za celní přestupek uvedený v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu do 100 000 Kč a za celní přestupek podle § 293 písm. g) až l) pokutu do 50 000 Kč.“.

289. V § 298 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jestliže se právnická osoba dopustila více celních deliktů, které je příslušný projednávat též celní úřad, projednávají se tyto delikty ve společném řízení.“.

290. V § 299 odstavec 2 zní:

„(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč a za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. g) až l) až do výše 250 000 Kč.“.

291. V § 299 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Za více celních deliktů téže právnické osoby projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na celní delikt nejprůšněji postižitelný.“.

(5) Sankce nebude uložena

- a) osobě, která učinila chybu v podaném celním prohlášení a prokázala, že učinila veškeré kroky potřebné k zajištění správných a přesných údajů, nebo
- b) jestliže k porušení celních předpisů došlo v důsledku vyšší moci, nehody nebo jiných okolností, které nemohla dotčená osoba ovlivnit, a tyto skutečnosti byly celním orgánům prokázány.“.

292. V § 301 se za slova „celní úřad“ vkládají slova „příslušný k projednání celního deliktu“.

293. § 305 zní:

„§ 305

(1) Celní zástavní právo slouží k zajištění pohledávky pro případ, že celní dluh, který jí odpovídá, nebude řádně a včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení ze zástavy.

(2) Zástavou je dovážené zahraniční zboží. Celní zástavní právo vzniká v okamžiku vstupu zástavy do tuzemska.

(3) Celní orgány mohou zástavu do doby, než bude celní dluh splněn nebo zajištěn v plné výši, zajistit, a to bez ohledu na práva třetích osob. Za zajištění zástavy se považuje rovněž rozhodnutí celních orgánů, kterým uloží osobě, která zástavu drží, že ji nesmí používat, prodávat nebo s ní jiným způsobem nakládat.

(4) Celní zástavní právo zaniká zánikem zajištěné pohledávky; promlčením zajištěné pohledávky však celní zástavní právo nezaniká. Celní zástavní právo zaniká i zánikem zástavy nebo zajištěním celního dluhu v plné výši.

(5) Pro realizaci celní zástavy se použije ustanovení § 313 odst. 3 obdobně.“.

294. V § 312 odstavec 2 zní:

„(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží, které není k dalšímu řízení již třeba, a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabránění v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, jiná osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, a celní orgán má pochybnosti o tom, zda tato osoba je vlastníkem zboží, nebo má-li celní orgán pochybnosti o tom, zda osoba, které bylo zboží zajištěno, je jeho vlastníkem, nevydává celní orgán zboží a odkáže tyto osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.“.

295. V § 313 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Celní úřad může podle § 122 prodat zboží, které nemohlo být propuštěno do navrženého režimu nebo nebylo po propuštění odvezeno z místa, kam bylo dopraveno.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

296. V § 316 odst. 2 se slovo „obdobně“ nahrazuje slovem „přiměřeně“.

297. § 319 zní:

„§ 319

Statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr údajů a zpracování informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení, na základě dokladů předepsaných pro statistické účely.

(2) Formu, obsah a náležitosti dokladu pro statistické účely, jakož i rozsah údajů pro vedení statistiky, stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou.“.

298. § 320 včetně poznámky pod čarou č. 11) zní:

„§ 320

(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány

- a) ve věcech přestupků obecné předpisy o přestupcích,^{5d)}
- b) obecné předpisy o správním řízení,^{5c)} jde-li o řízení ve věcech:

1. celních a jiných správních deliktů,

2. zajištění zboží a věcí pro řízení o přestupcích a deliktech,
 3. povolení nebo odnětí povolení být ručitelem a vydávat celní a ručící dokumenty podle mezinárodní smlouvy,
 4. vyloučení osob z provozování přepravy na podkladě karnetu TĚR,
 5. povolení nebo odnětí povolení k zajištění celního dluhu,
 6. povolení nebo odnětí povolení nezajišťovat celní dluh,
 7. vydání osvědčení o původu zboží a povolení schváleného vývozce při osvědčování původu zboží a zrušení těchto povolení a osvědčení,
 8. vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti,
 9. povolení nebo odnětí povolení k použití režimu s ekonomickými účinky a k provozování celního skladu, povolení změn v těchto povoleních a prodloužení jejich platnosti,
 10. povolení dopravy přes státní hranice mimo celní přechod a od celního přechodu po jiných než celních cestách,
 11. povolení jiné přepravy přes celní přechod, než pro kterou je celní přechod určen,
 12. schválení dočasného skladu a stanovení podmínek k dočasnému uskladnění zboží,
 13. povolení zjednodušeného postupu včetně místního řízení a odnětí tohoto povolení,
 14. povolení zničit zboží nebo jej přenechat ve prospěch státu,
- c) v ostatních věcech obecné předpisy o správě daní a poplatků.¹¹⁾

(2) Vznikl-li celní dluh podle § 239 až 242, je místně příslušným k vyměření cla celní úřad, který rozhodné skutečnosti zjistil jako první.

(3) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu podle jiných ustanovení tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona,¹¹⁾ je místně příslušný Celní úřad Praha I.

¹¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

299. V § 321 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

300. § 322 zní:

„§ 322

Není-li tímto zákonem nebo jiným zákonem stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních

orgánů odkladný účinek. Odvolání proti rozhodnutí o celním deliktu má vždy odkladný účinek.“.

301. Za § 322 se vkládá nový § 322a, který zní:

„§ 322a

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší, bylo-li vydáno na základě nesprávných nebo neúplných údajů.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší nebo změní, nebyla-li jedna nebo více podmínek potřebných pro jeho vydání splněna nebo již není plněna.

(3) Celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší, nemůže-li již osoba, které bylo vydáno, plnit povinnosti stanovené tímto rozhodnutím.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 1 lze zrušit do 5 let ode dne, kdy nabylo právní moci.“.

302. V § 323 odstavec 1 zní:

„(1) Pokud se v tomto zákoně a právních předpisech vydaných k jeho provedení užívá pojmu clo, rozumí se tím také daně a poplatky vybírané při dovozu a vývozu.“.

303. Za § 323 se vkládá nový § 323a, který zní:

„§ 323a

Nevztahuje-li se opravované rozhodnutí k nedoplatku, lze zřejmou nesprávnost tohoto rozhodnutí opravit ve lhůtě 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.“.

304. V části B přílohy k zákonu bodu 1 se slova „Celní úřad Brno I.“ nahrazují slovy „Celní úřad Brno I“ a v bodu 3 se slova „Celní úřad Brno II.“ nahrazují slovy „Celní úřad Brno II“.

305. V části B přílohy k zákonu se v bodech 1 až 91 slova „se sídlem v“ a označení obce zrušují.

306. V části B přílohy k zákonu se v bodu 62 obec Nupaky vypouští.

307. V části B přílohy k zákonu se v bodu 63 obec Rudná vypouští.

308. V části B přílohy k zákonu se v bodu 67 obce Vodochody a Zdiby vypouštějí a za obec Libčice nad Vltavou se doplňuje obec Roztoky u Prahy.

309. V části B přílohy k zákonu se v bodu 72 na konci doplňují slova „a z okresu Praha-východ obcí Nupaky“.

310. V části B přílohy k zákonu se v bodu 73 na konci doplňují slova „a z okresu Praha-západ obec Rudná“.

311. V části B přílohy k zákonu se v bodu 74 slova „ , obcí Roztoky z okresu Praha-západ a obcí

Klíčany z okresu Praha-východ“ nahrazují slovy „a obcemi Klíčany, Vodochody a Zdiby z okresu Praha-východ“.

Čl. II

1. Práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení nezajišťovat celní dluh vydaných Ministerstvem financí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

2. Práva a povinnosti z rozhodnutí celního úřadu o povolení k použití režimu s ekonomickými účinky nebo k provozování celního skladu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

3. Práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení zajišťovat globálně celní dluh u jiných operací než režimu tranzitu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

4. Rozhodnutí o povolení zajišťovat celní dluh

paušální zárukou vydaná Ministerstvem financí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za povolení zajišťovat celní dluh individuální zárukou s použitím záručního dokladu.

5. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona s výjimkou řízení o celních deliktech, která se dokončí podle dosavadních předpisů.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002 s výjimkou čl. I bodů 43, 45 až 51, 56 a 57, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínského nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Jaroslav Polák, Lanžhotská 57; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetíněves; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havříská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právník osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.